पित्याचे प्रेम

आशीष रायचूर

विनामूल्य वाटपासाठी
ऑल पीपल्स चर्च एंड वर्ल्ड आउटरीच, बैंगलोर, भारतद्वारे निर्मित आणि वितरित।
वर्तमान आवृत्ती: 2026

संपर्क सूचना

All Peoples Church & World Outreach,
319, 2nd Floor, 7th Main, HRBR Layout,
2nd Block, Kalyan Nagar, Bangalore 560 043
Karnataka, INDIA

Phone: +91-80-25452617
Email: **bookrequest@apcwo.org**
Website: **apcwo.org**

अन्यथा सूचित केले नसल्यास, पवित्र शास्त्रातील सर्व संदर्भ द बायबल सोसायटी ऑफ इंडिया (BSI) द्वारे प्रकाशित पवित्र बायबल, बीएसआय - मराठी - ओ.व्ही मधून उद्‌त करण्यात आले आहेत. परवानगीने. सर्व हक्क राखीव.

आर्थिक भागिदारी

या पुस्तकाचे विनामूल्य वितरण ऑल पीपल्स चर्चचे सदस्य, सहभागी आणि मित्रांच्या आर्थिक मदतीमुळे शक्य झाले आहे. जर आपण या विनामूल्य प्रकाशनाद्वारे आशीर्वाद प्राप्त केला असेल, तर आम्ही आपणास ऑल पीपल्स चर्चच्या विनामूल्य प्रकाशनांच्या मुद्रणासाठी तसेच वितरणासाठी आर्थिक अंशदान देण्यासाठी आमंत्रित करतो. कृपया **apcwo.org/give** वर जावे अथवा आपले दान कसे द्यावे हे पाहण्यासाठी या पुस्तकाच्या मागे "ऑल पीपल्स चर्चसोबत भागिदारी" हे पृष्ठ पाहावे. धन्यवाद!

मुफ़्त संसाधन आणि संबंधित माहिती

संदेश: apcwo.org/sermons | **पुस्तके:** apcwo.org/books | **चर्च ॲप:** apcwo.org/app
बायबल कॉलेज: apcbiblecollege.org | **ई-लर्निंग:** apcbiblecollege.org/elearn
सल्ला: chrysalislife.org | **संगीत:** apcmusic.org
मिनिस्टर्स फेलोशिप: pamfi.org | **एपीसी वर्ल्ड मिषन:** apcworldmissions.org
विश्वासणाऱ्यांसाठी पवित्रशास्त्र टीकासंग्रह: believersbiblecommentary.com

(Marathi—The Father's Love)

पित्याचे प्रेम

अथक प्रेम

APC MUSIC (apcmusic.org)

जेव्हा माझ्या वाटेवर पर्वत उभे ठाकतात,
आणि त्यांच्या सावल्या मला झाकून टाकतात;
तेव्हा मला प्रश्न पडतो माझी हाक कोण ऐकेल?
आणि मला माझ्या ध्येयापर्यंत पोहोचण्यास कोण मदत करेल?

पूर्व-धृपद 1

मग मी माझे नेत्र उंचावतो
तुला पाहण्यासाठी, हे देवा
पृथ्वीचा आणि
वरच्या स्वर्गाचा निर्माणकर्ता
मला ठाऊक आहे की, माझी मदत
तुझ्याकडूनच येते, हे प्रभू
मी तुझ्या वेढ्यात आहे (x2)

ध्रुवपद

तुझ्या प्रेमाने,
तुझ्या अथक प्रेमाने,
रात्रंदिवस,
तू वरून लक्ष ठेवतोस.
तू मला अडखळू देणार नाहीस,
तू मला पडू देणार नाहीस;
अखंड प्रेमाच्या पित्या!

पद 2

मग असो तो दिवसाचा प्रकाश,
अथवा रात्रीचा दाट अंधार;
मी तुझ्या पंखांखाली सुरक्षित आहे,
तू कधीच माझी साथ सोडणार नाहीस.

पूर्व-धृपद 2

म्हणून मी माझी दृष्टी
तुझ्यावर स्थिर करतो, हे माझ्या देवा
पृथ्वीचा आणि
वरच्या स्वर्गाचा निर्माणकर्ता
मला ठाऊक आहे की, माझी मदत
तुझ्याकडूनच येते, हे प्रभू
मी तुझ्या वेढ्यात आहे (x2)

ब्रिज

तुझ्या प्रेमाने वेढलेलो, वेढलेलो,
वेढलेलो आहे मी (x4)

जीवनापेक्षा श्रेष्ठ

स्तोत्रसंहिता 63

APC MUSIC (apcmusic.org)

कडवे 1

हे देवा, आम्ही तुझ्यासाठी आतुर आहोत आणि तहानलेले आहोत
या कोरड्या आणि निर्जीव भूमीत,
तूच आमचा आश्रय आहेस

हे देवा, आम्ही तुझ्या सत्यासाठी भुकेले आहोत
जेव्हा आमची शक्ती कमी पडते,
तेव्हा आमचा आत्मा तुझ्याकडे आक्रोश करतो.

समूहगान

कारण तुझे प्रेम जीवनापेक्षा कितीतरी श्रेष्ठ आहे
प्रभु, तुझ्यामध्ये आमच्या सर्व गरजा पूर्ण होतात
म्हणून आमचे ओठ तुझी स्तुती करू लागतात
जेव्हा आम्ही आमचे हात उंचावून प्रार्थना करतो
तुझे प्रेम जीवनापेक्षा कितीतरी श्रेष्ठ आहे.

कडवे 2

आराधनेमध्ये आम्ही तुझे गौरवशाली मुख पाहतो
आम्ही येथे उभे आहोत,
निशब्द आणि आश्चर्यचकित झालेलो

आणि प्रभु, सदैव
आम्ही तुझ्या नावाला धन्य म्हणू
आमचे भय दूर झाले आहेत,
कारण तुझ्या अतुलनीय कृपेने आम्ही तारण पावलो आहोत.

ब्रिज

हे देवा, तूच माझा देव आहेस
तुझ्या अचल प्रेमाशी
कशाचीही तुलना होऊ शकत नाही

अनुक्रमणिका

परिचय

1. अनंत देव, आपला स्वर्गीय पिता 1

2. अमाप प्रेम 17

3. आपल्या स्वर्गीय पित्याचे खरे चित्र 30

4. पित्याचे प्रेम स्वीकारणे 43

5. पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहणे 61

6. शिस्त लावणारे प्रेम 76

7. आपल्या स्वर्गीय पित्याचे अनुकरण करणे 84

परिचय

तुमची देवाबद्दलची समज आणि त्याच्याविषयीचे तुमच्याकडील प्रकटीकरण तुमच्या देवासोबतच्या नातेसंबंधावर परिणाम करत असते. त्याचप्रमाणे, तुमचे देवासोबतचे नातेसंबंध इतरांसोबतच्या असलेल्या तुमच्या नातेसंबंधावरही परिणाम करतात.

पवित्रशास्त्रात देवाच्या अनेक पैलूंचे प्रकटीकरण केले आहे. त्यांपैकी देवाचे सर्वात सामर्थ्यशाली प्रकटीकरण म्हणजे तो पिता आहे. देव आपला स्वर्गीय पिता आहे. आम्ही देवाला “आमचा बाप” असे संबोधावे असे प्रभु येशूने शिकवले. पवित्रशास्त्र आपल्यासाठी पित्याचे प्रेम प्रकट करते. हे पुस्तक पित्याच्या प्रेमावरील एक अभ्यास आहे. देवाचे आपल्यावरील प्रेम आपण किती समजून घेतो, यावर आपण देवावर कसे प्रेम करतो, स्वतःवर कसे प्रेम करतो आणि इतरांवर कसे प्रेम करतो हे अवलंबून असते.

पहिली आज्ञा आपल्या सर्वस्वाने देवावर प्रेम करणे अशा अर्थाची आहे. तर दुसरी आज्ञा आपण स्वतःवर जसे प्रेम करतो तसे इतरांवर प्रेम करणे अशा अर्थाची आहे. आपण देवावर प्रेम करतो, कारण त्याने प्रथम आपल्यावर प्रेम केले. देवाने आपल्यावर किती प्रेम केले आहे हे आपण जितके समजून घेतो, तितके आपले देवावरील प्रेम अधिक गहन होत जाते. तो आपल्यावर किती प्रेम करतो याची समज आल्यावर आपण स्वतःवर प्रेम करायला शिकतो. जेव्हा आपण स्वतःवर प्रेम करतो, तेव्हा आपण इतरांवरही प्रेम करू शकतो. देव आपल्याला किती मौल्यवान मानतो हे जेव्हा आपण समजतो, तेव्हा आपण स्वतःलाही मौल्यवान समजू लागतो. आणि जेव्हा आपण स्वतःला महत्त्व देतो, तेव्हा आपण इतरांनाही महत्त्व देऊ शकतो.

सामान्यतः, आपण स्वतःशी जसे वागतो तसेच इतरांशीही वागत असतो. जर आपण स्वतःबद्दल टीका करणारे आणि स्वतःलाच दोष देणारे असू, तर आपण इतरांशीही तसेच वागण्याची शक्यता असते. देवाच्या प्रेमाची समज आपल्याला स्वतःबद्दलच्या नकारात्मकतेपासून आणि इतरांबद्दलच्या नकारात्मकतेपासून मुक्त करते.

स्वर्गातील देव, आपला पिता, आपल्यावर कोणत्याही अटीशिवाय आणि अमाप प्रेम करतो.पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमाची सर्वात महान अभिव्यक्ती आणि प्रचिती म्हणजे येशू ख्रिस्ताचा वधस्तंभ होय. जेव्हा आपण पित्याचे आपल्यावरील प्रेम जाणतो, त्यावर विश्वास ठेवतो, ते स्वीकारतो आणि त्या प्रेमात विसावा घेतो, तेव्हा सर्व काही बदलून जाते. आपण बरे होतो, संपूर्ण केले जातो आणि आपल्या सर्व तुटलेपणातून आणि बंधनांतून मुक्त केले जातो. जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमातून जीवन जगतो, तेव्हा जसे आपल्यावर प्रेम केले गेले आहे तसेच आपणही प्रेम करतो. आपण देवावर मुक्तपणे प्रेम करतो. आपण इतरांवरही मुक्तपणे प्रेम करतो. देवाच्या अतूट प्रेमामुळे आपण विजेत्यांपेक्षाही अधिक असे जीवन जगतो, आणि जीवनातील सर्व आव्हाने आणि अंधाराच्या शक्तींवर पूर्ण विजय मिळवणारे ठरतो.

हे पुस्तक आपल्याला पित्याचे प्रेम वैयक्तिकरित्या जाणून घेण्यासाठी आणि अनुभवण्यासाठी एका प्रवासावर घेऊन जाते. तुमच्या आयुष्यातील सर्वात रोमांचक प्रवासांपैकी एकासाठी तयार व्हा—देवाच्या अमर्याद प्रेमाच्या अथांग गाभ्यात नेणाऱ्या एका अद्‌भुत प्रवासासाठी.

परमेश्वर तुम्हाला आशीर्वादित करो!

आशीष रायचूर

1
अनंत देव, आपला स्वर्गीय पिता

हे आमच्या स्वर्गातील पित्या

मत्तय 6:9
ह्यास्तव तुम्ही ह्या प्रकारे प्रार्थना करा:
हे आमच्या स्वर्गातील पित्या,
तुझे नाव पवित्र मानले जावो.

पवित्रशास्त्र आपल्याला देव कोण आहे याचे अनेक पैलू प्रकट करून दाखवते. त्यांपैकी देवाचा सर्वात अद्‌त पैलू म्हणजे तो एक पिता आहे. प्रभु येशूने आपल्याला प्रार्थना करताना देवाला “आमचा स्वर्गीय पिता” किंवा “स्वर्गातील आमचा पिता” असे संबोधायला शिकवले. प्रभु येशूने देव पित्याचा उल्लेख करण्यासाठी अनेकदा “स्वर्गीय पिता” आणि “स्वर्गातील पिता” हे शब्द वापरले. तसेच “बाप” किंवा “बापा” असे शब्द वापरले.

हा अनंत, सर्वशक्तिमान, सर्वज्ञ, सर्वत्र उपस्थित, स्वयंअस्तित्व असलेला आणि सार्वकालिक देव आपला पिता व्हावा अशी इच्छा धरतो, ही गोष्ट अत्यंत अद्‌त आणि विस्मयकारक आहे. पिता म्हणून त्याचे पुत्र आणि कन्यांचे एक कुटुंब आहे; त्यांपैकी काही स्वर्गात आहेत तर काही पृथ्वीवर आहेत. या कुटुंबाला त्याच्याकडूनच त्याचे नाव, म्हणजेच त्याची ओळख प्राप्त होते. प्रेषित पौलाने लिहिले आहे, *“ह्या कारणास्तव स्वर्गातील व पृथ्वीवरील प्रत्येक वंशास ज्या पित्यावरून नाव देण्यात येते, त्या प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या पित्यासमोर मी गुडघे टेकतो”* (इफिसकरांस पत्र 3:14,15).

देव स्वयंअस्तित्व असलेला आणि स्वतःमध्ये पूर्ण असलेला आहे. देवाला मनुष्यांची गरज नाही. तरीसुद्धा, स्वतःच्या इच्छेने आणि निवडीने त्याने लोकांची निर्मिती करण्याचे ठरवले, ज्यांना तो स्वतःचे "पुत्र" आणि "कन्या" बनवू इच्छित होता, जेणेकरून तो त्यांचा पिता होऊ शकेल.

त्याने स्वतःला अशा स्थानावर ठेवण्याची निवड केली आहे की, पिता म्हणून तो आपल्या मुलांसाठी आणि मुलींसाठी आतुरतेने वाट पाहतो. या अर्थाने, त्याला आपली "गरज" आहे. तो इच्छितो की आपण त्याला पिता म्हणून ओळखावे आणि त्याच्यात आनंद मानावा.

1 योहान 4:8
... देव प्रीती आहे.

पवित्रशास्त्र आपल्याला हेही प्रकट करून सांगते की देव प्रीती आहे. आपला स्वर्गीय पिता प्रीतीमय आहे. या अभ्यासाच्या माध्यमातून आपण जाणून घेऊ की देवाचे प्रेम अटविरहित आहे. देवाचे प्रेम अमर्याद आहे. त्याचे प्रेम अनंत आहे. देव अशाच प्रकारे प्रेम करतो.

अनेकदा, जेव्हा आपण "पिता" हा शब्द ऐकतो, तेव्हा आपण आपल्या नैसर्गिक आई-वडिलांबरोबरचे अनुभव आणि त्यांनी आपल्याशी कसे वागले याची जोड त्या शब्दाशी लावतो. आपल्यापैकी काहींना आपल्या आई-वडिलांबरोबर किंवा वडिलांबरोबर अतिशय सुंदर अनुभव आलेले असू शकतात, म्हणून "पिता" हा शब्द त्यांना सहज स्वीकारता येतो. परंतु दुसऱ्या बाजूला, काही जणांसाठी "पिता" हा शब्द त्रासदायक किंवा अप्रिय वाटू शकतो. आपल्या नैसर्गिक आई-वडिलांबाबतीत किंवा वडिलांबरोबरचे अनुभव कदाचित वेदनादायक असू शकतात, आणि त्यामुळे त्या विचारांना व आठवणींना जागृत करणारी कोणतीही गोष्ट आपल्याला नकोशी वाटू शकते.

हे पुस्तक आपल्या स्वर्गीय पित्याविषयी आहे, जो कोणत्याही पृथ्वीवरील पित्यापेक्षा कितीतरी उच्च, श्रेष्ठ आणि वेगळा आहे. देव या पृथ्वीवरील एखाद्या वाईट बापासारखा नाही. म्हणून, कोणीही या पृथ्वीवरील वडीलांकडे पाहतो त्या दृष्टिकोनातून देवाकडे पाहू नये. तुमच्या पृथ्वीवरील आई-वडिलांबरोबर किंवा वडिलांबरोबर आलेले नकारात्मक अनुभव तुम्हाला तुमच्या स्वर्गीय पित्याला ओळखण्यापासून आणि त्याच्याकडून स्वीकारण्यापासून दूर ठेवू देऊ नका. या अभ्यासामधील आपले ध्येय म्हणजे आपल्या स्वर्गीय पित्याचे प्रेम जाणून घेणे आणि त्याचा अनुभव घेणे. हे जीवन बदलून टाकणारे आहे. पित्याचे प्रेम शोधण्यापासून आणि अनुभवण्यापासून कोणतीही गोष्ट तुम्हाला मागे रोखू देऊ नका.

देव नातेसंबंध जपणारा आहे

योहान 17:24

“हे माझ्या पित्या, माझी अशी इच्छा आहे की, तू जे मला दिले आहेत त्यांनीही जेथे मी आहे तेथे माझ्याजवळ असावे; ह्यासाठी की, जो माझा गौरव तू मला दिला आहेस तो त्यांनी पाहावा; कारण जगाच्या स्थापनेपूर्वी तू माझ्यावर प्रीती केलीस.”

जगाच्या स्थापनेपूर्वी, कोणतीही सृष्टी निर्माण होण्यापूर्वीही, त्रैक्यात प्रेम होते. देवत्वामध्ये प्रेम होते. देवत्व प्रेममय होते आणि आहे, कारण देव प्रीती आहे. अनादिकालापासून—सनातन काळात पिता, वचन आणि आत्मा यांच्यामध्ये प्रेम होते.

यातून आपण शिकतो की देव नातेसंबंध जपणारा आहे. देव प्रेम करतो आणि त्याच्यावर प्रेमही केले जाऊ शकते.

मार्क 12:29-31

29 येशूने उत्तर दिले, सर्वांत पहिली ही की, ‘हे इस्राएला, ऐक; आपला देव परमेश्वर हा अनन्य परमेश्वर आहे;’

30 आणि ‘तू आपला देव परमेश्वर ह्याच्यावर संपूर्ण मनाने, संपूर्ण जिवाने, संपूर्ण

बुद्धीने व संपूर्ण शक्तीने प्रीती कर.'
31 दुसरी ही की, 'जशी स्वतःवर तशी आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीती कर.' ह्यांपेक्षा मोठी अशी दुसरी कोणतीही आज्ञा नाही."

प्रभु येशूने आपल्यासमोर ठेवलेली पहिली आज्ञा म्हणजे आपल्या संपूर्ण अंतःकरणाने, जीवाने, मनाने आणि शक्तीने देवावर प्रेम करणे. याचा अर्थ असा की देवावर प्रेम केले जाऊ शकते. तो आपले प्रेम स्वीकारतो. तो आपल्या त्याच्यावरील प्रेमाचा आनंद घेतो. आपले प्रेम त्याच्या हृदयाला स्पर्श करते. तो आपल्या त्याच्यावरील प्रेमाची जाणीव ठेवतो. जेव्हा आपण त्याच्याकडे पाहून आपल्या अंतःकरणाच्या प्रामाणिकपणाने म्हणतो, *"पित्या, मी तुझ्यावर प्रेम करतो," "प्रभु येशू, मी तुझ्यावर प्रेम करतो," "पवित्र आत्म्या, मी तुझ्यावर प्रेम करतो,"* तेव्हा तो ते अनुभवतो.

आपण त्याच्या प्रतिमेत निर्माण केलेले आहोत. आपण नातेसंबंध जपणारे आहोत. आपण प्रेम करू शकतो आणि प्रेम स्वीकारू शकतो. आपण देवावर प्रेम करण्यासाठी आणि लोकांवर प्रेम करण्यासाठी निर्माण केलेले आहोत. आपण प्रेम मिळवण्यासाठी— प्रेम स्वीकारण्यासाठी निर्माण केलेले आहोत.

आपण नातेसंबंध जपणारे आहोत आणि कुटुंबात जन्माला आलो आहोत याचा एक भाग म्हणजे आपण मुले आहोत आणि आई किंवा वडील अशा पालकांच्या प्रेम, आपुलकी, संगोपन, प्रोत्साहन आणि स्वीकारासाठी आतुर असतो.

देवाने आपल्याला त्याच्या अमर्याद, असिमित आणि अटविरहित प्रेमाचे केंद्र बनवले आहे

इफिसकरांस पत्र 1:4,5
4 त्याचप्रमाणे आपण त्याच्या समक्षतेत पवित्र व निर्दोष असावे, म्हणून त्याने जगाच्या स्थापनेपूर्वी आपल्याला ख्रिस्ताच्या ठायी निवडून घेतले.

[5] त्याने आपल्या मनाच्या सत्संकल्पाप्रमाणे आपल्याला येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे स्वतःचे दत्तक होण्याकरता प्रेमाने पूर्वीच नेमले होते.

इफिसकरांस पत्र 1:4,5 (द मेसेज इंग्लिश बाइबल)
[4] जगाचा पाया घालण्यापूर्वीच त्याने आपल्याला आपल्या मनात ठेवले होते. त्याने आपल्याला आपल्या प्रेमाचे केंद्र म्हणून निवडले होते, जेणेकरून त्याच्या प्रेमाद्वारे आपण पवित्र आणि संपूर्ण बनावे.
[5] फार पूर्वीच त्याने येशू ख्रिस्ताद्वारे आपल्याला आपल्या कुटुंबात दत्तक घेण्याचा निर्णय घेतला होता. (याची योजना करताना त्याला किती आनंद झाला होता!)

देवाने हे जग निर्माण करण्यापूर्वीच त्याने ठरवले होते की त्याच्याकडे लोक असतील—जे ख्रिस्तामध्ये निवडले गेले आहेत—जे त्याच्या प्रेमाने आच्छादित होऊन पवित्र आणि निर्दोष असतील. त्याने ठरवले की तो त्यांना आपल्या स्वतःच्या कुटुंबात पुत्र आणि कन्या म्हणून दत्तक घेईल, त्यांचा पिता होईल आणि त्यांना आपल्या नावाने ओळख देईल. हे *"त्याच्या इच्छेच्या चांगल्या आनंदानुसार"* होते (इफिसकरांस पत्र 1:5). हेच तो उत्कटतेने आणि आनंदाने करू इच्छित होता.

हे देवाच्या हृदयाचे प्रकटीकरण करते की त्याला पुत्र आणि कन्या हव्या आहेत. देवाची इच्छा आहे की आपण त्याच्याबरोबर पुत्र आणि कन्या म्हणून नाते आणि घनिष्ठ सहभागिता ठेवावी, आणि तो आपला स्वर्गीय पिता असावा. जगाच्या स्थापनेपूर्वीपासून ही त्याच्या हृदयाची इच्छा होती. हाच आपल्या निर्मितीमागील उद्देश आहे. देवाने आपली निर्मिती केली, जेणेकरून आपण त्याचे पुत्र आणि कन्या व्हावे आणि त्याच्या अमर्याद व अटविरहित प्रेमाचे केंद्र बनावे.

सृष्टी निर्माण होण्यापूर्वीही प्रेम होते, आणि प्रेमामुळेच सृष्टीची निर्मिती झाली.

प्रेम स्वीकारण्याची आपली क्षमता पुनर्स्थापित करणे

तथापि, पापामुळे आपण तुटलेले आहोत. प्रेम स्वीकारण्याची आपली क्षमता तुटलेली आहे. इतरांवर प्रेम करण्याची आपली क्षमता देखील तुटलेली आहे.

प्रेम करण्याची आणि प्रेम स्वीकारण्याची आपली क्षमता तुटलेली असल्यामुळे, आपण नकळत अनेक गोष्टी करतो ज्या आपल्या भावनिक जीवनाभोवती भिंती निर्माण करतात. आपण स्वतःला सांगतो की आपण प्रेमाशिवाय जगू शकतो. आपण लोकांपासून दूर राहतो. आपण लोकांना स्वतःपासून दूर ठेवतो. आपण कोणाच्याही खूप जवळ जात नाही. आपण स्वतःला भावनिकदृष्ट्या इतरांपासून वेगळे करून घेतो. जेव्हा ही गोष्ट विवाहसंबंधातही येते, तेव्हा आपण आपल्या जोडीदाराच्या भावनिकदृष्ट्या जवळ जाऊ शकत नाही. भावनिक जवळीक ही अत्यंत कठीण गोष्ट बनते, कारण आपण आपल्या भोवती भिंती किंवा संरक्षणात्मक कवच उभे केलेले असते. त्यानंतर पालक म्हणून (वडील म्हणून), आपण आपल्या मुलांना भौतिक गोष्टींच्या बाबतीत शक्य ते सर्वोत्तम देतो, पण प्रेमळ पालकाचे (वडिलांचे) प्रेम, आपुलकी आणि ऊब व्यक्त करू शकत नाही. त्यामुळे आपली मुले खऱ्या अटविरहित प्रेम आणि आपुलकीपासून वंचित राहून मोठी होतात.

विचित्र गोष्ट म्हणजे, प्रेम करण्याची आणि प्रेम स्वीकारण्याची आपली क्षमता तुटलेली असताना, आपण जीवनातील चुकीच्या गोष्टींशी "बंध" निर्माण करतो किंवा भावनिकरित्या जोडले जातो. आपण आपल्या कामाशी, करिअरशी, यशाशी, प्रसिद्धीशी, प्रतिष्ठेशी, कौतुकाशी, मान्यतेशी, लक्ष वेधून घेण्याशी, पैशाशी, वस्तूंशी इत्यादी गोष्टींशी भावनिकरित्या जोडले जातो.

प्रेमळ देवासमोर चुकीची भूमिका

त्यानंतर आपण आपल्या भग्नतेतून देवाशी नाते जोडण्याचा प्रयत्न करतो. परंतु, आपल्या मनात चुकीच्या कल्पना आणि गैरसमज असतात, आणि त्यांचा परिणाम आपण देवाशी कसे नाते ठेवतो यावर होतो. आपण या चुकीच्या विचारसरणीतून देवाशी संबंध ठेवण्याकडे झुकतो. हे गैरसमज आणि चुकीच्या विचारसरणी देवाबद्दलच्या आपल्या प्रकटीकरणाला विकृत करतात—देव खरोखर कोण आहे हे समजण्यात अडथळा आणतात. देवाविषयीचे आपले चित्र (दृष्टीकोन, समज) विकृत, कलुषित आणि चुकीचे बनते. त्यामुळे आपण आपल्या स्वर्गीय पित्याच्या अमर्याद आणि अटविरहित प्रेमाला स्वीकारू, ग्रहण करू आणि आलिंगन देऊ शकत नाही. यामुळे देवाबरोबरच्या आपल्या नात्यात अडथळा निर्माण होतो.

येथे आपण अशा **सात चुकीच्या भूमिका (गैरसमज)** पाहणार आहोत, ज्या आपल्याला देवाच्या अमर्याद आणि अटविरहित प्रेमाला समजून घेण्यापासून रोखतात.

1) उधळ्या पुत्राची मानसिकता

या मानसिकतेमध्ये किंवा विचारसरणीत लोक नेहमी स्वतःला अयोग्य, अपात्र आणि कोणासाठीही पुरेसे चांगले नसल्यासारखे समजतात, आणि निश्चितच देवाच्या प्रेमासाठीही स्वतःला योग्य मानत नाहीत. त्यामुळे, जेव्हा ते देवाशी नाते जोडण्याचा प्रयत्न करतात, तेव्हा देवाला प्रेमळ आणि क्षमा करणारा पिता म्हणून समजणे त्यांच्यासाठी फार कठीण होते.

ते नेहमी त्या उधळ्या पुत्राप्रमाणे विचार करतात, जो आपल्या वडिलांकडे जाऊन म्हणाला, *"...आता तुमचा मुलगा म्हणवून घ्यायला मी योग्य नाही; आपल्या एका मोलकर्‍याप्रमाणे मला ठेवा."* (लूक 15:19)

आपण चुकीचे केल्यावर पश्चात्ताप करणे चांगले आणि महत्त्वाचे आहे, परंतु देव आपल्याला कायम अशाच मानसिकतेमध्ये राहावे असे इच्छित नाही. पुत्र परत आल्यावर वडिलांनी त्याचा आनंदाने उत्सव साजरा केला, त्याला उत्तम वस्त्रे घातली, त्याच्या बोटात अंगठी घातली, मेजवानी दिली आणि त्याला पुन्हा आपला पुत्र म्हणून स्वीकारले!

जेव्हा आपण जाणतो की आपल्या पापांमुळे काय झाले आणि देवाकडून मिळालेली ही क्षमा किती महान आहे, तेव्हा प्रत्युत्तरात आपण त्याच्यावर मनापासून आणि निःसंकोच प्रेम करतो. प्रभु येशूने अश्रूंनी त्याच्याकडे आलेल्या त्या पापी स्त्रीबद्दल म्हटले, *"ह्या कारणास्तव मी तुम्हांला सांगतो, हिची जी पुष्कळ पापे आहेत, त्यांची क्षमा झाली आहे, कारण हिने फार प्रीती केली; ज्याला थोडक्यांची क्षमा झाली आहे तो थोडकी प्रीती करतो."* (लूक 7:47) आपल्या पापांची संख्या किती आहे किंवा आपण किती मोठी पापे केली आहेत हे महत्त्वाचे नाही, तर आपल्या पापांमुळे काय झाले आणि आपल्याला किती मोठी क्षमा मिळाली आहे याची जाणीवच आपल्यामध्ये त्याच्यावर मनापासून आणि उदंड प्रेम करण्याची प्रतिक्रिया निर्माण करते. आपल्याला मोठी क्षमा मिळालेली असल्यामुळे, आपण आपल्या स्वर्गीय पित्यावर भरभरून प्रेम केले पाहिजे. हेच त्याला योग्य आहे आणि हाच त्याचा इच्छित प्रतिसाद आहे.

2) गुलामाची मानसिकता

या विचारसरणीत लोकांमध्ये नेहमी गुलामाची मानसिकता असते. त्यांना वाटते की प्रत्येक गोष्ट त्यांनी कमावली पाहिजे, मोठ्या गोष्टींसाठी ते अयोग्य आहेत, अनेक गोष्टींसाठी अपात्र आहेत, इत्यादी. त्यामुळे, जेव्हा ते देवाशी नाते जोडतात, तेव्हा देव आपल्याला पुत्र आणि कन्या म्हणून दत्तक घेतो, वारसा मिळवण्यास योग्य ठरवतो, आपल्याला आपले वारस आणि *"ख्रिस्ताबरोबर संयुक्त वारस"* म्हणतो (रोम 8:17), हे समजणे त्यांच्यासाठी फार कठीण होते.

परंतु, पवित्रशास्त्र आपल्याला स्पष्टपणे शिकवते की देव आपल्याला गुलामांसारखे वागावे असे इच्छित नाही.

रोम 8:15
कारण पुन्हा भीती बाळगावी असा दासपणाचा आत्मा तुम्हांला मिळाला नाही; तर ज्याच्या योगे आपण “अब्बा! बापा!” अशी हाक मारतो असा दत्तकपणाचा आत्मा तुम्हांला मिळाला आहे.

रोम 8:15 (कंटेम्पररी इंग्लिश वर्शन इंग्लिश बाइबल)
तुम्हाला जो आत्मा मिळाला आहे, तो तुम्हाला पुन्हा भीती वाटणारा गुलाम बनवत नाही. याउलट, तो आत्मा तुम्हाला देवाचे लेकरू बनवतो. आणि त्या आत्म्याद्वारे आपण देवाला ‹अब्बा, बाबा› अशी हाक मारतो.

रोम 8:15 (गुड न्यूज ट्रान्स्लेशन इंग्लिश बाइबल)
“कारण तुम्ही जो आत्मा मिळवला आहे तो तुम्हाला गुलाम बनवून पुन्हा भीती दाखवणारा नाही, तर तो आत्मा तुम्हाला देवाचे मुले बनवतो. आणि त्या आत्म्याच्या द्वारे आपण देवाला हाक मारतो, ‘अब्बा, पित्या’!”

गलतीकरांस पत्र 4:4-7
4 परंतु काळाची पूर्णता झाली, तेव्हा देवाने आपल्या पुत्राला पाठवले; तो स्त्रीपासून जन्मलेला, नियमशास्त्राधीन जन्मलेला असा होता.
5 ह्यात उद्देश हा होता की, जे नियमशास्त्राधीन होते त्यांना त्याने खंडणी भरून सोडवावे, आणि आपल्याला पुत्राचा हक्क मिळावा.
6 तुम्ही पुत्र आहात, म्हणून देवाने “अब्बा! बापा!” अशी हाक मारणाऱ्या आपल्या पुत्राच्या आत्म्याला तुमच्याआमच्या अंतःकरणांत पाठवले आहे.
7 म्हणून तू आतापासून गुलाम नाहीस तर पुत्र आहेस; आणि पुत्र आहेस तर ख्रिस्ताच्या द्वारे देवाचा वारसही आहेस.

3) अनाथाची मानसिकता

ज्यांच्यामध्ये ही मानसिकता असते, त्यांना स्वतःला पितृहीन, टाकून दिलेले, कधीच प्रेम न मिळालेले आणि कधीच प्रेम मिळणार नाही असे वाटते. त्यांना कधीच कुठे आपलेपणा वाटलेला नसतो आणि कोणीही खरोखर त्यांची काळजी घेत नाही असे त्यांना वाटते. त्यामुळे, जेव्हा ते

देवाशी नाते जोडतात, तेव्हा देवाला प्रेमळ आणि काळजी घेणारा पिता म्हणून समजणे त्यांच्यासाठी अत्यंत कठीण होते.

उल्लेख केलेले दोन्ही शास्त्रवचन—रोम 8:15 आणि गलतीकरांस पत्र 4:4-7 पुन्हा स्पष्ट करतात की देवाची इच्छा आहे की आपण त्याला "पिता" म्हणून हाक मारत पुत्र आणि कन्या म्हणून त्याच्याशी नाते ठेवावे. देव आपल्याला "आध्यात्मिक अनाथ" म्हणून वाटावे किंवा तसे जगावे असे इच्छित नाही, तर त्याची पुत्र आणि कन्या म्हणून जगावे असे इच्छितो.

4) बहिष्कृताची मानसिकता

या मानसिकतेमध्ये लोकांच्या मनात खोलवर नाकारलेपणाची भावना असते. ते नेहमी स्वतःला दूर उभे असलेले, वगळलेले, बाजूला टाकलेले आणि बहिष्कृत समजतात. त्यामुळे, जेव्हा ते देवाशी नाते जोडतात, तेव्हा देव त्यांना आपल्या उपस्थितीत स्वागत करणारा आहे, धैर्याने आणि मुक्तपणे त्याच्याकडे येण्यास प्रोत्साहित करणारा आहे, हे समजणे त्यांच्यासाठी फार कठीण होते.

इफिसकरांस पत्र 2:12,13,18

12 ते तुम्ही त्या वेळेस ख्रिस्तविरहित, इस्राएलाच्या राष्ट्राबाहेरचे, वचनाच्या करारांना परके, आशाहीन व देवविरहित असे जगात होता.

13 परंतु जे तुम्ही पूर्वी 'दूर' होता ते तुम्ही आता ख्रिस्त येशूच्या ठायी ख्रिस्ताच्या रक्ताच्या योगे 'जवळचे' झाला आहात.

18 कारण त्याच्या द्वारे आत्म्याच्या योगे आपणा उभयतांचा पित्याजवळ प्रवेश होतो.

पवित्रशास्त्र आपल्याला स्पष्टपणे सांगते की येशू ख्रिस्ताच्या रक्ताद्वारे आपण देवाजवळ आणले गेलो आहोत. येशूद्वारे आपल्याला देवाच्या उपस्थितीत मुक्त प्रवेश मिळाला आहे. आपण बहिष्कृत नाही. त्याच्या उपस्थितीत आपले स्वागत आहे. आपण धैर्याने देवाच्या कृपेच्या सिंहासनाजवळ येऊ शकतो (इब्री 4:16).

5) गर्विष्ठ मोठा भाऊ / बहीण यांची मानसिकता

ज्यांच्यामध्ये ही विचारसरणी असते, त्यांच्यामध्ये अभिमानाची भावना असते. ते असे विचार करतात, “मला कधीच प्रेम मिळाले नाही, आणि मला प्रेमाची गरजही नाही.” ते स्वतःच्या कामगिरीचा अभिमान बाळगतात—“मी विश्वासू आहे, मी माझे काम करतो,” इत्यादी. सर्व काही काम आणि जबाबदाऱ्यांवर आधारित असते. त्यामुळे, जेव्हा ते देवाशी नाते जोडतात, तेव्हा देव आपल्याला त्याच्या प्रेमात विसावा घेण्यासाठी, फक्त त्याचा आनंद घेण्यासाठी आणि तोही आपला आनंद घेतो हे जाणण्यासाठी बोलावतो, हे समजणे त्यांच्यासाठी फार कठीण होते.

उधळ्या पुत्राच्या कथेमधील गर्विष्ठ मोठ्या भावाला, त्याच्या वडिलांनी भरकटलेल्या पुत्राच्या परत येण्याचा उत्सव साजरा केला हे ऐकून सहन झाले नाही. त्याने स्वतःच्या निर्दोष सेवाभावाचा आणि चांगला पुत्र म्हणून सर्व कर्तव्ये पूर्ण केल्याचा उल्लेख करत तक्रार केली. परंतु, वडिलांकडे जे काही होते ते सर्व त्याचेच होते. बोकड, मेजवानी आणि उत्तम भोजन हे नेहमीच उपलब्ध होते, तरीही मोठ्या पुत्राने त्यांचा आनंद घेण्याचा कधी प्रयत्न केला नाही. त्याचे आपल्या वडिलांशी आणि कुटुंबाशी असलेले नाते केवळ कामावर आधारित होते; त्यात नात्याचा आनंद, कुटुंबाचा आनंद आणि घरातील पुत्र म्हणून मिळालेल्या विशेषाधिकारांचा आनंद नव्हता.

लूक 15:29,30

29 परंतु त्याने बापाला उत्तर दिले, ‘पाहा, मी इतकी वर्षे तुमची सेवाचाकरी करत आहे, आणि तुमची एकही आज्ञा मी कधीच मोडली नाही; तरी मला आपल्या मित्रांबरोबर आनंदोत्सव करण्यासाठी तुम्ही कधी करडूही दिले नाही.
30 पण ज्याने तुमची संपत्ती कसबिणींबरोबर खाऊन टाकली तो हा तुमचा मुलगा आला आणि तुम्ही त्याच्यासाठी पुष्ट वासरू कापले.’

येशूने मरिया आणि मार्था यांच्या घरी दिलेल्या भेटीची घटना

(लूक 10:38-42) याच प्रकारचे समज प्रकट करते. मार्था प्रभूची सेवा करण्यात इतकी व्यस्त होती की तिने त्याच्या उपस्थितीचा आनंद घेणे आणि त्याच्या शिकवणीतून ग्रहण करणे दुर्लक्षित केले. प्रभूचे शब्द ऐकण्याची आणि त्यांच्या घरी त्याच्या उपस्थितीचा आनंद घेण्याची संधी साधणाऱ्या मरियेबद्दल तिने तक्रार केली. मार्थाकडे असलेली ही चुकीची भूमिका अनेकदा आपल्याला त्याच्या उपस्थितीचा आनंद घेणाऱ्यांविषयी न्याय करणारे आणि टीका करणारे बनवते, अगदी परुश्यांप्रमाणे.

मार्क 14:3-5
3 तो बेथानी येथे कुष्ठरोगी शिमोन ह्याच्या घरी जेवायला बसला असता कोणीएक स्त्री जटामांसीच्या फार मौल्यवान सुगंधी तेलाने भरलेली अलाबास्त्र कुपी घेऊन आली; तिने ती कुपी फोडून त्याच्या मस्तकावर ओतली.
4 तेव्हा कित्येक जण आपसांत चडफडून म्हणाले, “ह्या सुगंधी तेलाची अशी नासाडी कशासाठी केली?”
5 कारण “हे सुगंधी तेल तीनशेपेक्षा अधिक रुपयांना विकून ते गोरगरिबांना देता आले असते.” अशी ते तिच्याविषयी कुरकुर करत होते.

6) जखमी मानसिकता

हे असे लोक असतात जे कदाचित एकापेक्षा अधिक वेळा दुखावले गेलेले असतात, आणि त्यामुळे त्यांच्या अंतःकरणात वेदना आणि जखमा असतात. ते कधीच कोणाला स्वतःवर प्रेम करू देत नाहीत आणि स्वतःही कोणावर प्रेम करण्याचा प्रयत्न करत नाहीत. पुन्हा दुखावले जाण्याच्या भीतीमुळे ते प्रेम करण्यास आणि प्रेम स्वीकारण्यास घाबरतात. कधीकधी ते लोकांविषयी क्षमा न करणे, द्वेष आणि राग बाळगू शकतात, विशेषतः अशा लोकांविषयी जे कोणत्याही प्रकारे त्यांना दुखावणाऱ्या व्यक्तींसारखे वाटतात. त्यामुळे, जेव्हा ते देवाशी नाते जोडतात, तेव्हा देव लोकांवर निष्कपटपणे प्रेम करतो, त्याच्यामध्ये कोणताही कपटभाव नाही आणि तो कधीच दुखावणारी किंवा हानीकारक गोष्ट करणार नाही, हे समजणे त्यांच्यासाठी फार

कठीण होते. त्यांना आपल्या स्वर्गीय पित्याच्या प्रेमावर विश्वास ठेवणे अवघड जाते.

परंतु, आपल्या लोकांच्या सततच्या अपयशांनंतरही देव त्यांच्यावरील आपले अचल प्रेम घोषित करतो.

यिर्मया 31:3
परमेश्वराने दुरून येऊन मला दर्शन दिले; तो म्हणाला, मी सार्वकालिक प्रेमवृत्तीने तुझ्यावर प्रेम करीत आलो म्हणून मी तुला वात्सल्याने जवळ केले आहे.

देवाची इच्छा आहे की आपण जाणावे की त्याचे प्रेम सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ आहे, आणि कोणतीही गोष्ट आपल्याला त्याच्या प्रेमापासून वेगळे करू शकत नाही.

7) स्वतःवर टीका करणारी मानसिकता

स्वतःवर टीका करणारे लोक हे स्वतःबद्दल आणि इतरांबद्दल अत्यंत टीकात्मक असतात. *"मी चांगला नाही, स्वतःसाठी, इतरांसाठी किंवा देवासाठी कधीच पुरेसा चांगला नाही..."* अशा प्रकारे ते विचार करतात. त्यामुळे, स्वीकार, मान्यता इत्यादी मिळवण्यासाठी ते स्वतःला सतत कार्य करण्यास आणि स्पर्धा करण्यास भाग पाडतात. कधीकधी हे भयामुळे प्रेरित असते, आणि लोक पुढे जाण्यासाठी इतरांवर नियंत्रण ठेवणे किंवा त्यांना हाताळणेही सुरू करतात. परिणामी, त्यांच्यामध्ये स्वतःबद्दल आणि इतरांबद्दल टीकेची आणि न्याय करण्याची कटू मुळे निर्माण होतात. त्यामुळे, जेव्हा ते देवाशी नाते जोडतात, तेव्हा देव आपल्या महान प्रेमामुळे कृपेने परिपूर्ण आहे, हे समजणे त्यांच्यासाठी फार कठीण होते. देव आपल्यावर जसे आहोत तसे प्रेम करतो आणि आपल्या प्रेमातून आपण पात्र नसलेल्या गोष्टीही आपल्याला देतो, हे समजणे त्यांना कठीण जाते. ही गोष्ट त्यांच्या विचारांमध्ये बसत नाही.

तरीसुद्धा, पवित्र शास्त्र आपल्याला अशा देवाकडे निर्देश करते

जो आपल्या महान, अमाप आणि अटविरहित प्रेमामुळे दयेमध्ये समृद्ध आणि कृपेने परिपूर्ण आहे.

इफिसकरांस पत्र 2:4,5
4 तरी देव दयासंपन्न आहे म्हणून आपण आपल्या अपराधांमुळे मृत झालेले असताही त्याने आपल्यावरील स्वतःच्या अपरंपार प्रेमामुळे,
5 ख्रिस्ताबरोबर आपल्याला जिवंत केले, (कृपेने तुमचे तारण झालेले आहे);

देवाचे प्रेम स्वीकारण्यापासून आपल्याला काय रोखत आहे

चला पाहूया की आपण या किंवा अशाच इतर चुकीच्या भूमिका (देवाबद्दलचे गैरसमज) धरून तर बसलो नाही ना, ज्या प्रत्यक्षात आपल्याला त्याला प्रेमळ स्वर्गीय पिता म्हणून ओळखण्यापासून आणि त्याचे आपल्यावरील अटविरहित व अमाप प्रेम स्वीकारण्यापासून रोखतात.

1) **उधळ्या पुत्राची मानसिकता:** उधळ्या पुत्राला तो म्हणतो, *"तू अजून पापी असतानाच मी तुझ्यावर प्रेम केले."*

2) **गुलामाची मानसिकता:** गुलामाला तो म्हणतो, *"जगाच्या स्थापनेपूर्वीच मी तुला माझा पुत्र किंवा कन्या म्हणून ठेवण्याची योजना केली होती."*

3) **अनाथाची मानसिकता**: अनाथाला तो म्हणतो, *"मी तुला निर्माण करण्यापूर्वीच, तू जन्मण्यापूर्वीच, तुला माझ्या कुटुंबात दत्तक घेण्याची योजना केली होती."*

4) **बहिष्कृताची मानसिकता:** बहिष्कृताला तो म्हणतो, *"मी तुझ्यावर इतके प्रेम करतो आणि तुला माझ्या इतके जवळ ठेवू इच्छितो की, मी तुला माझ्या शेजारी बसवले आहे."*

5) **गर्विष्ठ मोठा भाऊ / आत्मधार्मिक व्यक्ती:** गर्विष्ठ मोठ्या भावाला, म्हणजे आत्मधार्मिक व्यक्तीला तो म्हणतो, *"फक्त माझे*

प्रेम स्वीकार, ते नेहमीच तुझ्यासाठी आहे."

6) **जखमी मानसिकता:** जखमी व्यक्तीला तो म्हणतो, *"इतरांनी तुला दुखावले असेल, पण मी तुला चुकीचे वागवणार नाही इतका अधिक मी चांगला आहे आणि तुला कधीही इजा होणारच नाही इतका मी सौम्य आहे."*

7) **स्वतःवर टीका करणारी मानसिकता:** स्वतःवर टीका करणाऱ्याला तो म्हणतो, *"मी तुझ्यावर प्रेम करतो कारण मी प्रेम आहे. स्वतःला दोष देऊ नकोस, कारण मी तुला दोष देत नाही."*

चला, आपण त्याला विनंती करूया की तो आपल्याला बरे करो आणि त्याचे अमर्याद व अटविरहित प्रेम स्वीकारण्याची आणि त्याच्याकडून प्रेम मिळवण्याची आपली क्षमता पुनर्स्थापित करो.

देवाने आपल्याला त्याच्या अमर्याद आणि अटविरहित प्रेमाचे केंद्र बनवले आहे. त्याच्या प्रेमामुळे आपण त्याचे पुत्र आणि कन्या झालो आहोत. देव आपला पिता आहे. आपण त्याचे आहोत.

1 योहान 3:1अ
आपल्याला देवाची मुले हे नाव मिळाले ह्यात पित्याने आपल्याला केवढे प्रीतिदान दिले आहे पाहा.

1 योहान 3:1अ (द मेसेज इंग्लिश बाइबल)
पित्याने आपल्यावर किती अद्‌भुत प्रीती व्यक्त केली आहे! जरा पाहा तरी— आपल्याला ‹देवाची मुले› म्हटले जाते!

चिंतन

1) देव हा नातेसंबंध जपणारा देव आहे या सत्यावर मनन करा—सृष्टी निर्माण होण्यापूर्वीही प्रेम होते, आणि प्रेमामुळेच सृष्टीची निर्मिती झाली.

2) आपण बाळगू शकणाऱ्या सात चुकीच्या भूमिका (गैरसमज) आणि त्यांचा देवाशी असलेल्या आपल्या नात्यावर कसा परिणाम होतो याचा आढावा घ्या.

3) या सात चुकीच्या भूमिकांपैकी कोणती भूमिका तुमच्याशी जुळते का (ज्याच्याशी तुम्ही स्वतःला ओळखता)? काही वेळ प्रार्थनेत घालवा आणि देवाला विनंती करा की तो या चुकीच्या गोष्टी दूर करून त्याच्या वचनाच्या सत्याने त्यांची जागा भरून टाको, जेणेकरून तुम्ही देवाशी तुमचा स्वर्गीय पिता म्हणून मुक्तपणे नाते ठेवू शकाल.

4) स्वतःकडे देवाचा पुत्र किंवा कन्या म्हणून पाहताना—जो त्याच्या अमर्याद आणि अटविरहित प्रेमाचे केंद्र आहे—तुमचे विचार आणि भावना लिहून ठेवा.

5) शुभवर्तमानांमध्ये प्रभु येशूने “स्वर्गीय पिता” (मत्तय 6:14,26,32; मत्तय 15:13; मत्तय 18:35; लूक 11:13) आणि “स्वर्गातील पिता” (मत्तय 5:16,45,48; मत्तय 6:1,9; मत्तय 7:21; मत्तय 12:50; मत्तय 18:19; मार्क 11:25,26) हे शब्द जिथे वापरले आहेत ते प्रसंग वाचा। त्या संदर्भांवर मनन करा आणि जीवनातील दैनंदिन परिस्थितींमध्ये तुम्ही देवाशी तुमचा स्वर्गीय पिता म्हणून कसे नाते ठेवू शकता यावर विचार करा.

2
अमाप प्रेम

त्याच्या प्रेमाची अमाप महानता

इफिसकरांस पत्र 3:17-19

17 ख्रिस्ताने तुमच्या अंतःकरणामध्ये तुमच्या विश्वासाच्या द्वारे वस्ती करावी; ह्यासाठी की, तुम्ही प्रीतीत मुळावलेले व पाया घातलेले असे असून,
18 तिची रुंदी, लांबी, उंची व खोली किती,
19 हे तुम्ही सर्व पवित्र जनांसह समजून घेण्यास व बुद्धीस अगम्य अशी ख्रिस्ताची प्रीती ओळखून घेण्यास शक्तिमान व्हावे; असे की तुम्ही देवाच्या सर्व पूर्णतेइतके परिपूर्ण व्हावे.

इफिसकरांस पत्र 3:17-19 (एम्प्लीफाइड बाइबल इंग्लिश बाइबल)

17 ख्रिस्ताने तुमच्या अंतःकरणामध्ये तुमच्या विश्वासाच्या द्वारे वस्ती करावी (कायमचे घर करावे), आणि तुम्ही प्रीतीत सखोल मुळावलेले व सुरक्षितपणे स्थापन झालेले असावे.
18 जेणेकरून, सर्व पवित्र जनांसोबत, ख्रिस्ताच्या प्रीतीची रुंदी, लांबी, उंची व खोली किती आहे, हे समजून घेण्याची व अनुभवण्याची शक्ती तुम्हाला मिळावी.
19 आणि (व्यावहारिक अनुभवातून) ख्रिस्ताच्या त्या प्रीतीला जाणावे, जी ज्ञान-समजेच्या पलीकडे आहे, जेणेकरून तुम्ही देवाच्या पूर्णत्वाने (त्याच्या उपस्थितीच्या सच्छिद्रतेने) पूर्ण भरून जावे.

प्रेषित पौलाने या वचनांद्वारे व्यक्त केल्याप्रमाणे, देव आपला स्वर्गीय पिता अशी इच्छा करतो की आपण त्याच्या आपल्यावरील अमाप प्रेमात खोलवर रुजलेले (झाडाप्रमाणे) आणि दृढपणे स्थिर झालेले (भक्कम पायावर उभ्या इमारतीप्रमाणे) असावे.

18 आणि 19 वचनांमध्ये, प्रेषित पौल पित्याच्या प्रेमाला “समजणे” आणि “जाणणे” याबद्दल बोलत आहे, जे केवळ बौद्धिक नसून

वैयक्तिक आणि अनुभवात्मक आहे. ग्रीक भाषेतील "समजणे" या शब्दाचा शब्दशः अर्थ आहे "उत्सुकतेने ग्रहण करणे, पकडून ठेवणे, स्वतःचे करणे, अनुभवातून समजून घेणे आणि जाणणे." देव, आपला स्वर्गीय पिता, अशी इच्छा करतो की आपण त्याच्या आपल्यावरील अटविरहित प्रेमाची अमाप महानता वैयक्तिक अनुभवातून प्रत्यक्ष जाणावी.

पित्याचे प्रेम रुंदी, लांबी, उंची आणि खोली यामध्ये अमाप आहे (इफिसकरांस पत्र 3:18).

- **त्याचे प्रेम जगाइतके विशाल आहे.**
  "कारण देवाने जगावर एवढी प्रीती केली ..." (योहान 3:16)
- **त्याच्या प्रेमाची लांबी आपल्यापैकी सर्वांत दूर भरकटलेल्या व्यक्तीपर्यंत पोहोचते.**
  "आम्ही सर्व मेंढरांप्रमाणे बहकून गेलो होतो; आम्ही प्रत्येकाने आपापला मार्ग धरला होता; अशा आम्हा सर्वांचे पाप परमेश्वराने त्याच्यावर लादले." (यशया 53:6)
- **त्याच्या प्रेमाची खोली आपण स्वतःला ज्या अत्यंत खालच्या अवस्थेत किंवा अधःपातात नेले आहे, तिथपर्यंत पोहोचते.**
  "...ह्यामुळे ह्याच्या द्वारे देवाजवळ जाणाऱ्यांना पूर्णपणे तारण्यास हा समर्थ आहे ..." (इब्री 7:25)
- **त्याचे प्रेम आकाशापेक्षाही उंच आहे**
  त्याने *"आपल्याला त्याच्याचबरोबर उठवले व त्याच्याचबरोबर स्वर्गात बसवले."* (इफिसकरांस पत्र 2:6)
- **त्याचे प्रेम कालातीत, चिरस्थायी आणि न थकणारे आहे**
  "होय, मी तुझ्यावर सार्वकालिक प्रेम केले आहे ..." (यिर्मया 31:3)

येशू ख्रिस्ताचा वधस्तंभ—देवाच्या अमाप प्रेमाची सर्वोच्च अभिव्यक्ती

योहान 3:16,17

16 देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की, त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, अशासाठी की, जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्याला सार्वकालिक जीवन प्राप्त व्हावे.

17 देवाने आपल्या पुत्राला जगाचा न्यायनिवाडा करण्यासाठी नव्हे, तर त्याच्या द्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठवले.

रोम 5:8

परंतु देव आपल्यावरच्या स्वतःच्या प्रीतीचे प्रमाण हे देतो की, आपण पापी असतानाच ख्रिस्त आपल्यासाठी मरण पावला.

1 योहान 4:9,10

9 देवाने आपल्या एकुलत्या एक जन्मलेल्या पुत्राला जगात पाठवले आहे, ह्यासाठी की, त्याच्या द्वारे आपल्याला जीवन प्राप्त व्हावे; ह्यावरून देवाची आपल्यावरील प्रीती प्रकट झाली.

10 प्रीती म्हणावी तर हीच; आपण देवावर प्रीती केली असे नाही, तर त्याने तुमच्याआमच्यावर प्रीती केली आणि तुमच्याआमच्या पापांचे प्रायश्चित्त व्हावे म्हणून स्वपुत्राला पाठवले.

पवित्रशास्त्र आपल्याला येशू ख्रिस्ताच्या वधस्तंभाकडे निर्देश करते, त्या वधस्तंभावरील ख्रिस्त पित्याच्या आपल्यावरील महान प्रेमाची अभिव्यक्ती आणि प्रात्यक्षिक आहे. अनेकदा आपण तात्पुरत्या गोष्टींकडे पाहून देव आपल्यावर किती प्रेम करतो याचे चिन्ह किंवा पुरावा शोधतो. जर आपण शिक्षणात किंवा व्यावसायिक जीवनात चांगले यश मिळवले, तर आपण ते देव आपल्यावर प्रेम करतो याचे चिन्ह मानतो. आणि जर आपण चांगले केले नाही, तर कदाचित देव आपल्यावर रागावला आहे किंवा नाराज आहे असे आपण समजतो. परंतु, पवित्रशास्त्र शिकवते की देवाने येशूला आपल्यासाठी मरण्यास पाठवून आपले प्रेम प्रकट केले आणि व्यक्त केले. म्हणून, जेव्हा कधी आपल्याला पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमाचे चिन्ह किंवा खात्री हवी

असेल, तेव्हा आपण येशूकडे आणि त्याने वधस्तंभावर आपल्यासाठी काय केले याकडे पाहिले पाहिजे.

आपण पापी होतो. आपल्या पापांनी आपल्याला देवापासून वेगळे केले होते. आपल्या पापांमुळे आपण नरकाकडे—देवापासून अनंतकाळच्या विभक्ततेकडे—जात होतो. आपण सैतानाच्या अधीन होतो. प्रभु येशू वधस्तंभावर मरण पावला, त्याने संपूर्ण मानवजातीच्या पापांची पूर्ण शिक्षा स्वतःवर घेतली आणि पाप, सैतान, नरक आणि कबरेवर विजय मिळवला. तो विजयी होऊन पुन्हा उठला आणि पित्याकडे स्वर्गात गेला. प्रत्येक मनुष्याला क्षमा मिळावी, पाप आणि सैतानापासून मुक्त व्हावे आणि देवाच्या कुटुंबात आणले जावे यासाठी आवश्यक असलेले सर्व कार्य त्याने पूर्ण केले. हे कार्य पूर्ण झाले आहे. हे देवाने स्वतः आपल्यासाठी केलेले प्रेमाचे कार्य होते. येशू ख्रिस्ताचा वधस्तंभ पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमाची अनंत रुंदी, लांबी, खोली आणि उंची—त्याच्या प्रेमाची अमाप महानता—दर्शवतो. आता उरलेली एकच गोष्ट म्हणजे प्रत्येकाने विश्वासाने ख्रिस्ताने केलेले कार्य वैयक्तिकरित्या स्वीकारणे आणि त्याच्या पूर्ण झालेल्या कार्यातून जीवन जगणे.

- देवाचे प्रेम इतके विशाल आहे की त्यामध्ये प्रत्येक व्यक्तीचा समावेश होतो.
- देवाचे प्रेम इतके लांबवर पोहोचणारे आहे की ते सर्वांत दूर गेलेल्या पाप्यापर्यंत पोहोचते.
- देवाचे प्रेम इतके खोल आहे की ते अत्यंत खालच्या अवस्थेपर्यंत पोहोचते.
- देवाचे प्रेम इतके उंच आहे की ते आपल्याला स्वतः देवाजवळ, त्याच्या उजव्या हातापर्यंत उचलून नेते.

वधस्तंभ आपली परिपूर्ण प्रेम करण्याची क्षमता पुनर्स्थापित करतो

प्रभु येशू केवळ देवाचे आपल्यावरील अमाप प्रेम दाखवण्यासाठी वधस्तंभावर मरण पावला नाही, तर तो आपल्याला संपूर्ण आणि पूर्ण बनवण्यासाठी मरण पावला.

यशया 53:5
खरे पाहिले असता तो आमच्या अपराधांमुळे घायाळ झाला, आमच्या दुष्कर्मांमुळे ठेचला गेला; आम्हांला शांती देणारी अशी शिक्षा त्याला झाली; त्याला बसलेल्या फटक्यांनी आम्हांला आरोग्य प्राप्त झाले.

त्याने आपल्या सर्व पापांची शिक्षा स्वतःवर घेतली. आपल्याला शांती मिळावी म्हणून त्याने दुःख आणि शिक्षा सहन केली. इब्री भाषेत शांतीला *‘शलोम’* म्हणतात, ज्याचा साधा अर्थ आहे संपूर्णता आणि पूर्ण कल्याण. त्याने सहन केलेल्या जखमांद्वारे आपण सर्व रोगांपासून बरे झालो आहोत (मत्तय 8:16,17).

तो वधस्तंभाद्वारे आपल्याला परिपूर्ण प्रेम प्रदान करतो. तो आपल्याला संपूर्ण बनवतो, जेणेकरून आपण देवाचे परिपूर्ण प्रेम स्वीकारू शकू आणि ते इतरांना देऊ शकू.

जेव्हा आपण त्याच्या पुत्राद्वारे प्रकट झालेल्या देवाच्या अमाप प्रेमाचा स्वीकार करतो, तेव्हा आपण संपूर्ण बनतो. आपण जाणतो की देवाचे आपल्यावर आणि आपल्या आजूबाजूच्या लोकांवर किती महान प्रेम आहे. तो आपल्यामध्ये प्रेम स्वीकारण्याची आणि प्रेम देण्याची आपली क्षमता पुनर्स्थापित करतो.

त्याच्या महान प्रेमामुळे विपुल दया आणि कृपा आहे

इफिसकरांस पत्र 2:1-7
1 तुम्ही आपले अपराध व आपली पातके ह्यांमुळे मृत झालेले होता;
2 त्या पातकांमध्ये तुम्ही पूर्वी चालत होता, अर्थात ह्या जगाच्या रहाटीप्रमाणे

अंतरिक्षातील राज्याचा अधिपती म्हणजे आज्ञा मोडणाऱ्या लोकांत आता कार्य करणाऱ्या आत्म्याचा अधिपती ह्याच्या धोरणाप्रमाणे चालत होता.
3 त्या लोकांत आपणही सर्व पूर्वी आपल्या दैहिक वासनांना अनुरूप असे वागलो, आपल्या देहाच्या व मनाच्या इच्छांप्रमाणे करत होतो व स्वभावतः इतरांप्रमाणे क्रोधाची प्रजा होतो.
4 तरी देव दयासंपन्न आहे म्हणून आपण आपल्या अपराधांमुळे मृत झालेले असताही त्याने आपल्यावरील स्वतःच्या अपरंपार प्रेमामुळे,
5 ख्रिस्ताबरोबर आपल्याला जिवंत केले, (कृपेने तुमचे तारण झालेले आहे);
6 आणि ख्रिस्त येशूच्या ठायी त्याच्याचबरोबर उठवले व त्याच्याचबरोबर स्वर्गात बसवले;
7 ह्यासाठी की, ख्रिस्त येशूच्या ठायी त्याच्या तुमच्या-आमच्यावरील ममतेच्या द्वारे येणाऱ्या युगात त्याने आपल्या कृपेची अपार समृद्धी दाखवावी.

त्याच्या आपल्यावर असलेल्या महान प्रेमामुळे तो दया आणि कृपेने समृद्ध आहे. त्याने आपल्याला उठवून स्वतःच्या जवळ बसवले आहे.

आपण देवाच्या प्रेमात आपले स्थान कमावलेले नाही. आपण त्याच्या प्रेमात त्याची दया आणि कृपेने आणले गेलो आहोत.

देवाचे प्रेम त्याची दया आणि कृपेच्या माध्यमातून प्रकट होते. त्याच्या अमाप प्रेमामुळे देव आपल्यावर दया आणि कृपा विस्तारतो.

देवाची दया म्हणजे त्याची करुणा, दयाळूपणा आणि चांगुलपणा, जी आपल्या भूतकाळाकडे, आपल्या चुकांकडे आणि आपल्या गोंधळलेल्या परिस्थितीकडे दुर्लक्ष करून आपल्याला दिली जाते. दया आपल्यावर येण्यास पात्र असलेला न्याय रोखून धरते. देव दयेमध्ये समृद्ध आहे. त्याची दया आपल्या सर्वात खोल पापापेक्षाही अधिक समृद्ध आहे. पाप महाग आहे, पण देवाची दया त्यापेक्षा अधिक समृद्ध आहे.

देवाची कृपा म्हणजे देव जे देतो किंवा जे करतो ते. ती देवाची आपल्याला दिलेली संपत्ती आहे. कृपा आपल्याला जे आपण पात्र नाही

ते देते आणि जे आपण स्वतः कधीच कमावू किंवा मिळवू शकत नाही ते देते.

उधळ्या पुत्राची गोष्ट—दया आणि कृपेचा विस्तार

लूक 15:11-32

11 आणखी तो म्हणाला, “कोणाएका मनुष्याला दोन मुलगे होते;
12 त्यांपैकी धाकटा बापाला म्हणाला, ‘बाबा, मालमत्तेचा माझा वाटा मला द्या.’
तेव्हा त्याने आपल्या मिळकतीची त्यांच्यात वाटणी केली.
13 मग फार दिवस झाले नाहीत तोच धाकटा मुलगा सर्वकाही जमा करून दूर
देशी निघून गेला; आणि तेथे त्याने चैनबाजी करून आपली मालमत्ता उधळून
टाकली.
14 त्याने आपले सर्व खर्चून टाकल्यावर त्या देशात मोठा दुष्काळ पडला; तेव्हा
त्याला अडचण पडू लागली.
15 मग तो त्या देशातील एका रहिवाशाजवळ जाऊन त्याला चिकटून राहिला.
त्याने त्याला आपल्या शेतांत डुकरे चारण्यास पाठवले.
16 तेव्हा डुकरे खात असत त्यांतल्या शेंगा तरी खाऊन पोट भरावे अशी त्याला
फार इच्छा होई; त्याला कोणी काही देत नसे.
17 नंतर तो शुद्धीवर येऊन म्हणाला, ‘माझ्या बापाच्या कितीतरी मोलकर्‍यांना
भाकरीची रेलचेल आहे! आणि मी तर येथे भुकेने मरतो आहे.
18 मी उठून आपल्या बापाकडे जाईन व त्याला म्हणेन, बाबा, मी स्वर्गाविरुद्ध
व तुमच्याविरुद्ध पाप केले आहे;
19 आता तुमचा मुलगा म्हणवून घ्यायला मी योग्य नाही; आपल्या एका
मोलकर्‍याप्रमाणे मला ठेवा.’
20 मग तो उठून आपल्या बापाकडे गेला. तो दूर आहे तोच त्याच्या बापाने
त्याला पाहिले. त्याला त्याचा कळवळा आला आणि धावत जाऊन त्याच्या
गळ्यात गळा घालून त्याने त्याचे मुके घेतले.
21 मुलगा त्याला म्हणाला, ‘बाबा, मी स्वर्गाविरुद्ध व तुमच्याविरुद्ध पाप केले
आहे; आता तुमचा मुलगा म्हणवून घेण्यास मी योग्य नाही.’
22 पण बापाने आपल्या दासांना सांगितले, ‘लवकर उत्तम झगा आणून ह्याला
घाला, ह्याच्या हातात अंगठी व पायांत जोडे घाला,
23 आणि पुष्ट वासरू आणून कापा; आपण खाऊ आणि आनंदोत्सव करू;
24 कारण हा माझा मुलगा मेला होता, तो पुन्हा जिवंत झाला आहे; हरवला
होता, तो सापडला आहे.’ मग ते आनंदोत्सव करू लागले.

[25] त्याचा वडील मुलगा शेतात होता; तो घराजवळ आला तेव्हा त्याने गायनवादन
व नृत्य ह्यांचा आवाज ऐकला.
[26] तेव्हा त्याने एका चाकरास बोलावून विचारले, 'हे काय चालले आहे?'
[27] त्याने त्याला सांगितले, 'तुमचा भाऊ आला आहे; आणि तो तुमच्या वडिलांना
सुखरूप परत मिळाला म्हणून त्यांनी पुष्ट वासरू कापले आहे.'
[28] तेव्हा तो रागावला व आत जाईना; म्हणून त्याचा बाप बाहेर आला व त्याची
समजूत घालू लागला;
[29] परंतु त्याने बापाला उत्तर दिले, 'पाहा, मी इतकी वर्षे तुमची सेवाचाकरी करत
आहे, आणि तुमची एकही आज्ञा मी कधीच मोडली नाही; तरी मला आपल्या
मित्रांबरोबर आनंदोत्सव करण्यासाठी तुम्ही कधी करडूही दिले नाही.
[30] पण ज्याने तुमची संपत्ती कसबिणींबरोबर खाऊन टाकली तो हा तुमचा
मुलगा आला आणि तुम्ही त्याच्यासाठी पुष्ट वासरू कापले.'
[31] त्याने त्याला म्हटले, 'बाळा, तू तर माझ्याबरोबर नेहमीच आहेस, आणि
माझे जे काही आहे ते सर्व तुझेच आहे.
[32] तरी उत्सव आणि आनंद करणे योग्य आहे; कारण हा तुझा भाऊ मेला होता,
तो जिवंत झाला आहे; हरवला होता, तो सापडला आहे."

वडिलांनी आपल्या पुत्रावर प्रेम व्यक्त केले ते **दया** आणि **कृपा** विस्तारून.

दया—वडिलांनी पुत्राने केलेली सर्व चुकीची कृत्ये माफ केली; संपत्ती वाया घालवणे, कुटुंबाची अप्रतिष्ठा आणि मानहानि करणे, स्वतःच्या वैयक्तिक जीवनाचा अधःपात करणे इत्यादी सर्व गोष्टींना त्यांनी क्षमा केली.

कृपा—वडिलांनी पुत्राला जे तो खरोखर पात्र नव्हता ते दिले—उत्तम वस्त्र, अंगठी, पादत्राणे, भव्य मेजवानी आणि घराचा वारस होण्याचा हक्क

जर आपण फक्त त्याच्याकडे वळलो, तर आपण त्याच्या अमाप प्रेमाचा प्रत्यक्ष अनुभव घेऊ! आपण त्याची विपुल दया आणि अनंत कृपा प्राप्त करू.

हे आपल्याला त्याच्या अमाप प्रेमाबद्दल काय प्रकट करते ...

- आपण बंडखोरीमध्ये असतानाही तो आपल्यावर प्रेम करतो.
- आपण पापात बुडालेले आणि अशुद्धतेने झाकलेले असतानाही तो आपल्यावर प्रेम करतो.
- आपण तुटलेले, उद्‌ध्वस्त आणि नष्ट झालेलो असतानाही तो आपल्यावर प्रेम करतो.
- आपण आपल्या सर्वांत वाईट अवस्थेत असतानाही तो आपल्यावर प्रेम करतो.

हेच खरे प्रेम आहे, महासागराइतके विशाल! त्याचे प्रेम आपल्या सर्वांत खोल दुष्टतेपेक्षाही, आपल्या मोठ्या भरकटण्यापेक्षाही, आपल्या अविश्वासू शंकांपेक्षाही आणि आपल्या पूर्ण भरकटलेल्या जीवनापेक्षाही अधिक महान आहे.

पिता आपल्यावर अमाप आणि न थकणाऱ्या प्रेमाने प्रेम करतो. पित्याचे प्रेम मोजमापाच्या पलीकडचे आहे, जे त्याच्या पुत्र येशू ख्रिस्तामध्ये आपल्याला प्रकट झाले आहे. त्याच्या अमाप प्रेमातून तो आपल्यावर आपली दया आणि कृपा ओततो.

रोम 8:32
“ज्याने आपल्या स्वतःच्या पुत्रास राखून न ठेवता त्याला आपल्या सर्वांकरता समर्पण केले, तो त्याच्याबरोबर आपल्याला सर्वकाही कसे देणार नाही?”

देवाची दया आणि कृपा प्राप्त करून देवाचे मूल होण्यासाठी प्रार्थना

देव आपल्यासमोर ही अद्‌त संधी ठेवतो की आपण आपल्या सर्व पापांची क्षमा प्राप्त करून येशू ख्रिस्तावरील विश्वासाद्वारे त्याची स्वतःची मुले व्हावे. हा निर्णय प्रत्येकाने वैयक्तिकरित्या घ्यायचा आहे. हे दुसरे कोणीही आपल्या ऐवजी करू शकत नाही. आपल्यालाच येशू

ख्रिस्तावर विश्वास ठेवण्याचा आणि उर्वरित आयुष्यभर फक्त त्याचेच अनुसरण करण्याचा वैयक्तिक निर्णय घ्यावा लागतो. पवित्रशास्त्र असे सांगते, *"परंतु जितक्यांनी त्याचा स्वीकार केला तितक्यांना म्हणजे त्याच्या नावावर विश्वास ठेवणाऱ्यांना त्याने देवाची मुले होण्याचा अधिकार दिला."* (योहान 1:12).

जर तुम्ही कधीही येशू ख्रिस्ताला तुमचा वैयक्तिक तारणारा आणि प्रभु म्हणून स्वीकारण्याचा निर्णय घेतला नसेल, आणि तुमच्या पापांची क्षमा मिळवण्यासाठी व देवाचे मूल होण्यासाठी त्याच्यावर विश्वास ठेवला नसेल, तर तुम्ही आत्ताच तो निर्णय घेऊ शकता.

हा निर्णय व्यक्त करण्यासाठी तुम्ही खालील नमुना प्रार्थना वापरू शकता. तुम्ही तुमच्या स्वतःच्या शब्दांतही प्रार्थना करू शकता.

प्रिय प्रभु येशू,

माझ्या पापांसाठी क्रूसावर मरण पावल्याबद्दल आणि माझ्यासाठी पित्याचे महान प्रेम प्रकट केल्याबद्दल तुझे आभार. मी विश्वास ठेवतो की तू क्रूसावर माझ्यासाठी मरण पावलास तेव्हा माझ्या सर्व पापांची किंमत तू चुकवलीस. मी विश्वास ठेवतो की तू सैतानावर विजय मिळवला, नरक आणि मृत्यूवर जय मिळवला आणि तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठलास. मी विश्वास ठेवतो की तू आज जिवंत आहेस आणि मला देवाच्या कुटुंबात आणण्यासाठी वाट पाहत आहेस. आज मी तुला माझा तारणारा आणि प्रभु म्हणून स्वीकारतो. मी तुझ्यावर विश्वास ठेवतो. मला देवाचे मूल बनव आणि उर्वरित आयुष्यभर तुला अनुसरण करण्यास मला मदत कर. येशूच्या नावात.

आमेन.

इथे आहे प्रेम

(विल्यम रीस, 1900)

हे प्रेम येथे आहे, महासागरासारखे अथांग,

त्याची प्रेमळ दया महापुरासारखी आहे.
जेव्हा जीवनाचा राजकुमार, आपला तारणारा,
याने आपल्यासाठी आपले अमूल्य रक्त सांडले.

त्याच्या प्रेमाची आठवण कोण ठेवणार नाही?

त्याच्या स्तुतीचे गीत गाणे कोण थांबवू शकेल?
तो कधीही विसरला जाणार नाही,
स्वर्गाच्या अनंत दिवसांपर्यंत.

वधस्तंभावरील त्या पर्वतावर,
खोल आणि विशाल झरे उघडले गेले.
देवाच्या दयेच्या पुरद्वारांतून,
कृपेची आणि प्रेमाची महान लाट वाहू लागली.
कृपा आणि प्रेम, सामर्थ्यवान नद्यांसारखे,
वरून अखंड ओतले गेले.
आणि स्वर्गाची शांती व परिपूर्ण न्याय,
प्रेमाने दोषी जगाला स्पर्शून गेले.

तुझे संपूर्ण प्रेम स्वीकारून,
मला माझ्या सर्व दिवसांत तुझ्यावर प्रेम करू दे.
मला फक्त तुझे राज्य शोधू दे,
आणि माझे जीवन तुझ्या स्तुतीसाठी असू दे.
तूच माझा गौरव असशील,

या जगात मला दुसरे काही दिसत नाही.
तू मला शुद्ध आणि पवित्र केले आहेस,
तू स्वतः मला मुक्त केले आहेस.

तुझ्या सत्यामध्ये तू मला मार्गदर्शन करतोस,
तुझ्या आत्म्याद्वारे आणि तुझ्या वचनाद्वारे.
आणि तुझी कृपा माझ्या प्रत्येक गरजेला पुरेशी ठरते,
जसा मी तुझ्यावर विश्वास ठेवतो, माझ्या प्रभु.
तुझ्या परिपूर्णतेतून तू माझ्यावर
तुझे महान प्रेम आणि सामर्थ्य ओतत आहेस.
मोजमापाशिवाय, पूर्ण आणि अमर्याद,
माझे हृदय तुझ्याकडे आकर्षित करत आहेस.

चिंतन

1) विश्वासणारे म्हणून पित्याच्या आपल्यावरील अमाप प्रेमात "खोलवर रुजलेले" आणि "दृढपणे स्थिर" असणे आपल्यासाठी का महत्त्वाचे आहे?

2) देवाची दया आणि कृपा या त्याच्या आपल्यावरील अमाप प्रेमातून वाहून येतात. "दया" आणि "कृपा" याबद्दल तुम्हाला काय समजते?

3) स्वतःला देवाच्या प्रेमाच्या महासागरात पूर्णपणे बुडालेले असल्याचे चित्र डोळ्यांसमोर आणा. तुमचे विचार लिहा. अशा अमाप प्रकारे अटविरहित प्रेम केले जाणे म्हणजे तुमच्यासाठी काय अर्थ ठेवते?

3
आपल्या स्वर्गीय पित्याचे खरे चित्र

देवाच्या वचनात जसा देव प्रकट केला आहे, तसा देवाचा योग्य आणि खरे चित्र आपल्या मनात असणे आवश्यक आहे.

देवाबद्दलचे चुकीचे चित्र आपल्याला देवासमोर चुकीची भूमिका घेण्यास प्रवृत्त करू शकते, म्हणजेच आपण देवाशी चुकीच्या प्रकारे नाते ठेवतो. उदाहरणार्थ, जर आपण असे समजलो की देव कंजूस आहे, कृपण आहे, आपल्या लोकांना आशीर्वाद देण्यास, पुरवठा करण्यास आणि समृद्ध करण्यास अनिच्छुक आहे, तर आपल्या जीवनात देवाचा आशीर्वाद किंवा पुरवठा मागताना आपण आत्मविश्वासाने प्रार्थना करू शकत नाही. आपल्या प्रार्थना "जर" आणि "कदाचित" यांनी भरलेल्या असतात.

आपल्या स्वर्गीय पित्याबद्दलचे चुकीचे चित्र आपल्याला देवाच्या इच्छेबद्दल अनिश्चिततेत ठेवू शकते.

आपल्या स्वर्गीय पित्याबद्दलचे चुकीचे चित्र जीवनातील आव्हानांमध्ये आपल्याला दुर्बल आणि भयभीत बनवू शकते. देव आपल्यावर आनंदी आहे की रागावलेला आहे, याबद्दल आपण अनिश्चित राहतो.

आपल्यापैकी काहीजण अशा घरांमध्ये वाढलो आहोत जिथे आपण खऱ्या अर्थाने पालकांचे प्रेम किंवा वडिलांचे प्रेम अनुभवलेच नाही. कदाचित आपले पालक चांगले असतील, तरीही आपण त्यांच्या प्रेमाचा अनुभव घेतला नसेल.

म्हणून, या अध्यायात आपण देवाला आपला स्वर्गीय पिता म्हणून समजून घेण्यासाठी काही पैलू मांडत आहोत, जे आपल्या वैयक्तिक अनुभवांमुळे किंवा आधीपासून असलेल्या समजुतींमुळे आपण देवाला जोडत असलेल्या गुणधर्मांच्या विरोधात आहेत. या अध्यायाचा उद्देश म्हणजे आपल्या स्वर्गीय पित्याबद्दल पवित्रशास्त्रानुसार योग्य दृष्टीकोन प्राप्त करणे. हे वर्णन पूर्ण नाही, परंतु हे महत्त्वाचे आणि आवश्यक असे गुणविशेष आहेत, जे आपल्या स्वर्गीय पित्याचे पवित्रशास्त्रानुसार खरे चित्र उभे करतात.

अपरिवर्तनीय स्वर्गीय पिता

देव असा अपरिवर्तनीय स्वर्गीय पिता आहे ज्याच्यावर आपण विश्वास ठेवू शकतो आणि अवलंबून राहू शकतो. हे अशा अनिश्चित स्वभावाच्या पालकांच्या विरुद्ध आहे, ज्यांच्या वागणुकीबद्दल किंवा प्रतिक्रियेबद्दल आपल्याला खात्री नसते.

याकोब 1:17
प्रत्येक उत्तम देणगी व प्रत्येक पूर्ण दान वरून आहे; ज्याला विकार नाही व जो फिरण्याने छायेत जात नाही अशा ज्योतिमंडळाच्या पित्यापासून ते उतरते.

आपला स्वर्गीय पिता तो कोण आहे, तो काय बोलतो आणि तो काय करतो यामध्ये “स्थिर” आणि “सातत्यपूर्ण” आहे. आपण त्याच्यावर विश्वास ठेवू शकतो आणि पूर्णपणे अवलंबून राहू शकतो.

कधीही अपयशी न ठरणारा स्वर्गीय पिता

देव असा स्वर्गीय पिता आहे जो कधीही आपल्याला निराश करत नाही. हे अशा पालकांच्या विरुद्ध आहे जे आपल्याला निराश करतात किंवा जे आपल्या जीवनात अनुपस्थित असतात. असे पालक जे “असतात”, पण जेव्हा आपल्याला त्यांची सर्वांत जास्त गरज असते तेव्हा “उपस्थित नसतात.”

इब्री 13:5

तुमची वागणूक द्रव्यलोभावाचून असावी; जवळ आहे तेवढ्यात तुम्ही तृप्त असावे; कारण त्याने स्वतः म्हटले आहे, "मी तुला सोडून जाणार नाही व तुला टाकणार नाही."

देव असा स्वर्गीय पिता आहे जो नेहमी आपल्या सोबत असतो. देव आपल्याशी चुकीचे वागण्यासाठी खूपच चांगला आहे, चूक करण्यासाठी खूपच शहाणा आहे आणि आपल्याला निराश करण्यासाठी खूपच सामर्थ्यवान आहे.

भरपूर देणारा आणि उदार पिता

देव असा स्वर्गीय पिता आहे जो भरपूर देणारा आणि उदार आहे. हे अशा कंजूस आणि कृपण पालकांच्या विरुद्ध आहे, ज्यांच्याकडे काही मागण्यासही आपल्याला भीती वाटते. देव असा स्वर्गीय पिता आहे जो आपल्या प्रत्येक गरजेला पुरवतो.

मत्तय 6:31,32

31 ह्यास्तव 'काय खावे? काय प्यावे? काय पांघरावे?' असे म्हणत चिंता करत बसू नका.

32 (कारण ह्या सर्व गोष्टी मिळवण्याची धडपड परराष्ट्रीय लोक करत असतात.) तुम्हांला ह्या सर्वांची गरज आहे हे तुमचा स्वर्गीय पिता जाणून आहे.

मत्तय 7:7-11

7 मागा म्हणजे तुम्हांला दिले जाईल, शोधा म्हणजे तुम्हांला सापडेल, ठोका म्हणजे तुमच्यासाठी उघडले जाईल.

8 कारण जो कोणी मागतो त्याला मिळते, जो शोधतो त्याला सापडते व जो ठोकतो त्याच्यासाठी उघडले जाईल.

9 आपल्या मुलाने भाकर मागितली तर त्याला धोंडा देईल

10 आणि मासा मागितला तर त्याला साप देईल, असा तुमच्यात कोण माणूस आहे?

11 मग तुम्ही वाईट असताना आपल्या मुलाबाळांना चांगल्या देणग्या देणे तुम्हांला समजते, तर तुमच्या स्वर्गातील पित्याजवळ जे मागतात त्यांना तो

किती विशेषेकरून चांगल्या देणग्या देईल?

देव पृथ्वीवरील पालकांपेक्षा अनंत पटीने अधिक चांगला आहे. तो आपल्या गरजांची जाणीव ठेवतो आणि आपल्या मुलांना चांगल्या गोष्टी देतो.

याकोब 1:5
जर तुमच्यापैकी कोणी ज्ञानाने उणा असेल तर त्याने ते देवाजवळ मागावे म्हणजे ते त्याला मिळेल; कारण तो कोणास दोष न लावता सर्वांना उदारपणे देणग्या देतो.

देव सर्वांना देतो, तो उदारपणे देतो आणि दोष न काढता, कुरकुर न करता किंवा तक्रार न करता देतो.

स्तोत्रसंहिता 84:11
कारण परमेश्वर देव हा सूर्य आणि ढाल आहे;
परमेश्वर अनुग्रह व गौरव देतो;
जे सात्त्विकपणे चालतात,
त्यांना उत्तम ते दिल्यावाचून तो राहणार नाही.

देवाला आपला भरपूर देणारा, उदार स्वर्गीय पिता म्हणून ओळखल्याने आपण कृपेच्या सिंहासनाजवळ धैर्याने येऊ शकतो, गरजेच्या वेळी मदत आणि पुरवठा मागू शकतो, आणि खात्री बाळगू शकतो की तो आपण मागतो ते आपल्याला देईल.

दयाळू पिता

देव आपला स्वर्गीय पिता आहे जो *“क्रोध करण्यास मंद आणि दयेमध्ये विपुल”* आहे (स्तोत्रसंहिता 103:8). हे अशा पालकांच्या विरुद्ध आहे जे चटकन रागावणारे किंवा कठोर स्वभावाचे असू शकतात.

आपण सर्वजण चुका करतो, परंतु देव असा दयाळू स्वर्गीय पिता आहे जो क्षमा करतो.

स्तोत्रसंहिता 103:8
परमेश्वर दयाळू व कृपाळू आहे,
तो मंदक्रोध व दयामय आहे.

विलापगीत 3:22,23
22 आम्ही भस्म झालो नाही ही परमेश्वराची दया होय, कारण त्याच्या करुणेस खंड पडत नाही.
23 ती रोज सकाळी नवी होते; तुझी सत्यता थोर आहे.

देव असा दयाळू स्वर्गीय पिता आहे जो आपल्याला पुन्हा एकदा आणखी एक संधी देतो.

देव आपला स्वर्गीय पिता, आपल्या दयेने, प्रेमाने आपली सुधारणा करतो आणि शिस्त लावतो. त्याच्या सर्व शिस्तीच्या व्यवहारांमध्येही तो करुणामय असतो आणि आपल्या कल्याणाचीच इच्छा धरतो.

याबद्दल आपण पुढील अध्यायात अधिक चर्चा करू.

उद्धार करणारा पिता

देव आपला स्वर्गीय पिता असा उद्धार करणारा पिता आहे, जो आपल्या प्रत्येक कार्यात उद्धार करणारा आहे. सर्व काही हरवलेले वाटत असतानाही, तो उद्धार करण्याचे—पुन्हा मिळवण्याचे, पुनर्स्थापित करण्याचे, उभारण्याचे आणि आपल्याला अधिक मोठ्या गौरवाकडे उचलण्याचे मार्ग शोधतो. हे अशा पालकांच्या विरुद्ध आहे जे अंतिम इशारा देतात आणि आपल्याशी असलेले नाते तोडून टाकतात.

यशया 63:16
तरी तू आमचा पिता आहेस; अब्राहाम आम्हांला जाणत नाही; इस्राएल आम्हांला ओळखत नाही, तरी हे परमेश्वरा, तू आमचा पिता आहेस; आमचा त्राता हे तुझे प्राचीन काळापासून नाम आहे.

अधिक सखोल अभ्यासासाठी, कृपया APC चे पुस्तक **“देवाचे तारणारे हृदय”** वाचा; हे पुस्तक **apcwo.org/books** येथे मोफत डाउनलोडसाठी उपलब्ध आहे.

स्वीकार करणारा पिता

देव आपला स्वर्गीय पिता असा आहे जो आपल्याला स्वीकारतो. तो आपल्यामध्ये आनंद मानतो आणि प्रेमाच्या नजरेने आपल्याकडे पाहतो. हे अशा पालकांच्या विरुद्ध आहे जे नेहमी आपल्याकडे कमीपणाने पाहतात, आपल्याला अयोग्य आणि अपात्र समजतात, सतत संशय घेतात आणि आपल्याला स्वीकारत नाहीत.

इफिसकरांस पत्र 1:4-6
4 त्याचप्रमाणे आपण त्याच्या समक्षतेत पवित्र व निर्दोष असावे, म्हणून त्याने जगाच्या स्थापनेपूर्वी आपल्याला ख्रिस्ताच्या ठायी निवडून घेतले.
5 त्याने आपल्या मनाच्या सत्संकल्पाप्रमाणे आपल्याला येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे स्वतःचे दत्तक होण्याकरता प्रेमाने पूर्वीच नेमले होते.
6 त्याच्या कृपेच्या गौरवाची स्तुती व्हावी म्हणून हे झाले. ही कृपा त्याने आपल्यावर त्या प्रियकराच्या ठायी विपुलतेने केली आहे.

कारण आपण जाणतो की त्याच्या दृष्टीने आपण इतके प्रेम केलेले आणि स्वीकारलेले आहोत, म्हणून आपण आदराने, पण आनंदाने आणि मोकळेपणाने त्याच्या उपस्थितीत प्रवेश करतो, कारण आपल्याला माहीत आहे की तेथे आपले नेहमी स्वागत आहे. तो असा स्वर्गीय पिता आहे जो आपल्यामध्ये आनंद मानतो आणि आपणही त्याच्यामध्ये आनंद मानावा अशी त्याची इच्छा आहे.

आपण जसे आहोत तसे—आणि ख्रिस्तामध्ये त्याने आपल्याला जे बनवले आहे तसे स्वीकारलेले आहोत. स्वीकारले जाण्यासाठी किंवा कौतुक मिळवण्यासाठी आपल्याला काही “सिद्ध” करण्याची गरज नाही. आपण स्वीकारलेले आहोत. नाकारलेपणाची प्रत्येक भावना नाहीशी झाली आहे.

विपुल कृपेचा पिता

देव असा स्वर्गीय पिता आहे जो कृपेने परिपूर्ण आहे. जो आपल्याला पात्र नसतानाही भरभरून देतो, केवळ कारण तो आपल्यावर कृपाळू व दयाळू आहे. हे अशा कठोर पालकांच्या विरुद्ध आहे ज्यांच्यासाठी प्रत्येक गोष्ट योग्यरीत्या कमावावी लागते आणि ज्यांच्याकडून आपल्याला फक्त आपण पात्र आहोत तेवढेच मिळते.

अशा कठोर आणि खूप अपेक्षा ठेवणाऱ्या पालकांमुळे आपल्याला असे वाटू शकते की आपण कधीच पुरेसे चांगले नाही आणि त्यामुळे आपण अपयशी असल्याची भावना निर्माण होते. आपण त्यांच्या अपेक्षांपेक्षा अधिक केले तरच आपल्याला मान्यता मिळते.

जर आपल्याला देवाच्या कृपेची ही समज नसली, तर आपण आपल्या कामांवर आधारित देवाशी नाते ठेवण्याचा प्रयत्न करतो—देवासाठी, सेवाकार्यात, चर्चमध्ये आपण जे काही करतो त्यावर. आपण जितके अधिक “करतो,” तितके अधिक आपल्याला वाटते की देव आपल्याला स्वीकारतो. आपण केलेल्या प्रत्येक गोष्टीसाठी मान्यता आणि कौतुक शोधतो आणि त्यावरच आपली ओळख आधारलेली असते, कारण आपल्याला कृपेची समज नसते.

जेव्हा आपण देवाला विपुल कृपेचा पिता म्हणून समजतो, तेव्हा आपणही इतरांशी कृपाळूपणे वागतो, कारण आपल्यावर झालेल्या देवाच्या कृपेची आपण कदर करतो.

इफिसकरांस पत्र 2:7

ह्यासाठी की, ख्रिस्त येशूच्या ठायी त्याच्या तुमच्या-आमच्यावरील ममतेच्या द्वारे येणाऱ्या युगात त्याने आपल्या कृपेची अपार समृद्धी दाखवावी.

रोम 5:17

कारण जर त्या एकाच इसमाच्या द्वारे, त्या एकाच इसमाच्या अपराधाने मरणाचे राज्य चालू झाले, तर जे कृपेचे व नीतिमत्त्वाचे दान ह्याची विपुलता

स्वीकारतात, ते विशेषेकरून त्या एकाच येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे जीवनात राज्य करतील.

सामर्थ्य देणारा पिता

देव आपला स्वर्गीय पिता आहे जो आपल्याला सामर्थ्य देतो. तो आपल्यातील सर्वोत्तम गोष्टी पाहतो आणि त्याने जसे आपल्याला बनवण्यासाठी योजना केली आहे तसे सर्वोत्तम बनण्यास सक्षम करतो. तो आपल्या राज्याच्या कार्यासाठी आपल्यावर आपल्या साधनसंपत्तीचा आणि जबाबदाऱ्यांचा विश्वास ठेवतो. हे अशा पालकांच्या विरुद्ध आहे जे आपल्यावर विश्वास ठेवत नाहीत, आपल्याला अक्षम, अविश्वसनीय समजतात आणि आपण काहीच करू शकणार नाही असे मानतात.

आपला स्वर्गीय पिता आपल्याविषयी चांगले विचार करतो आणि आपल्यासाठी चांगल्या योजना ठेवतो. (यिर्मया 29:11)

लूक 12:32
“हे लहान कळपा, भिऊ नकोस; कारण तुम्हांला ते राज्य द्यावे हे तुमच्या पित्याला बरे वाटले आहे.”

कलस्सै 1:12
आणि ज्याने तुम्हांला प्रकाशातील पवित्र जनांच्या वतनाचे विभागी होण्याजोगे केले त्या पित्याची तुम्ही उपकारस्तुती करावी.

अनंत पिता

देव आपला स्वर्गीय पिता आहे जो अमर्याद आहे आणि जो आपल्या मध्ये, आपल्या द्वारे आणि आपल्यासाठी मोजमापाच्या पलीकडील कार्य करतो. हे पृथ्वीवरील पालकांच्या विरुद्ध आहे, जे त्यांच्या क्षमतेमध्ये, ते काय देऊ शकतात आणि आपल्यासाठी काय होऊ शकतात यामध्ये मर्यादित असतात.

- तो कधीच वृद्ध होत नाही. (स्तोत्रसंहिता 102:26)

- तो कधीच थकत नाही किंवा दमून जात नाही. (यशया 40:28)
- त्याची बुद्धी कधीच संपत नाही. (यशया 40:28)

इफिसकरांस पत्र 3:20
जास्तीत जास्त, अर्थात आपल्या मागण्या किंवा कल्पना ह्यांपलीकडे आपल्यामध्ये कार्य करणाऱ्या शक्तीप्रमाणे आधिक्याने कार्य करण्यास जो समर्थ आहे.

तो "पिता" आणि "माता" दोन्ही आहे. त्यामुळे, जर तुम्हाला तसे म्हणायचे असेल, तर तुम्ही असे म्हणू शकता की पिता देवाचे "आईसारखे हृदय" आहे एक असे हृदय जे काळजी घेणारे, संगोपन करणारे आणि प्रेमळ आहे.

यशया 49:14-16
14 ह्यावर सीयोन म्हणाली, "परमेश्वराने माझा त्याग केला आहे; प्रभू मला विसरला आहे."
15 "स्त्रीला आपल्या पोटच्या मुलाची करुणा येणार नाही एवढा तिला आपल्या तान्ह्या बाळाचा विसर पडेल काय? कदाचित स्त्रियांना विसर पडेल, पण मी तुला विसरणार नाही.
16 पाहा, मी तुला आपल्या तळहातांवर कोरून ठेवले आहे; तुझे कोट नित्य माझ्या दृष्टीसमोर आहेत.

स्वतःच्या फसवणुकीला आणि सैतानाच्या खोटेपणाला नाकारणे

देवाबद्दल आपण तयार केलेले चुकीचे चित्र ही खरंतर स्वतःची फसवणूक आहे. देव खरोखर कोण आहे याबद्दल आपण स्वतःलाच फसवतो. सैतानही आपल्याशी खोटे बोलतो आणि देवाबद्दल चुकीचे चित्र आपल्या मनात निर्माण व्हावे अशी त्याची इच्छा असते.

देवाबद्दल आपल्यापैकी काहींच्या मनात असू शकणाऱ्या विरोधी समजुतींचा विचार करूया.

1) अपरिवर्तनीय स्वर्गीय पित्याऐवजी अनिश्चित स्वभावाचा देव.

2) कधीही अपयशी न ठरणाऱ्या स्वर्गीय पित्याऐवजी भरवसा ठेवता न येणारा देव.

3) भरपूर देणाऱ्या आणि उदार पित्याऐवजी असा कंजूष देव, ज्याच्याकडून काही मिळवण्यासाठी त्याला कसेतरी पटवावे लागते.

4) दयाळू पित्याऐवजी अग्नी आणि गंधकाने न्याय करण्यासाठी वाट पाहणारा देव.

5) उद्धार करणाऱ्या पित्याऐवजी आपल्या प्रत्येक चुकीची नोंद ठेवणारा आणि आपला भूतकाळ आपल्या विरोधात मोजणारा देव.

6) स्वीकार करणाऱ्या पित्याऐवजी दोष देणारा देव.

7) विपुल कृपेच्या पित्याऐवजी कधीही संतुष्ट न होणारा आणि प्रत्येक गोष्ट कमवून घ्यावी लागणारा देव.

8) सामर्थ्य देणाऱ्या पित्याऐवजी असा देव जो आपल्याला त्याच्या कार्यात सहभागी करून घेऊ इच्छित नाही.

9) अनंत पित्याऐवजी आपल्या साठी कार्य करण्यात मर्यादित असलेला देव.

थोडा वेळ **प्रार्थनेत** घालवा आणि आपल्या जीवनावर सत्याची **घोषणा** करा, जेणेकरून आपल्या हृदयात व मनात आपल्या स्वर्गीय पित्याचे खरे पवित्र शास्त्र नुसार चित्र स्थापित होईल.

प्रिय स्वर्गीय पित्या,

तुझ्या वचनाद्वारे तू स्वतःबद्दल आणि तू खरोखर कोण आहेस याबद्दल मला जे प्रकट केले आहेस त्याबद्दल मी तुझे आभार मानतो. आज मी तुझ्याबद्दल मनात धरलेल्या सर्व चुकीच्या कल्पना, समजुती आणि गैरसमज नाकारतो आणि तुझ्या वचनात सादर केलेले सत्य स्वीकारतो.

*मी मान्य करतो आणि तुझे आभार मानतो की तू माझा **अपरिवर्तनीय** स्वर्गीय पिता आहेस; मी नेहमी तुझ्यावर विश्वास ठेवू शकतो आणि तुझ्यावर अवलंबून राहू शकतो.*

*मी मान्य करतो आणि तुझे आभार मानतो की तू माझा **कधीही अपयशी न ठरणारा** स्वर्गीय पिता आहेस; तू मला कधीही सोडून जाणार नाहीस, त्यागणार नाहीस किंवा निराश करणार नाहीस.*

*मी मान्य करतो आणि तुझे आभार मानतो की तू माझा **भरपूर देणारा आणि उदार** पिता आहेस; तू नेहमी उदारपणे पुरवठा करतोस आणि कोणतीही चांगली गोष्ट माझ्यापासून रोखून ठेवत नाहीस.*

*मी मान्य करतो आणि तुझे आभार मानतो की तू माझा **दयाळू** पिता आहेस; तू नेहमी कृपाळू आहेस आणि माझी पापे, अपयश आणि चुका क्षमा करण्यास सदैव तयार असतोस.*

*मी मान्य करतो आणि तुझे आभार मानतो की तू माझा **उद्धार करणारा** पिता आहेस; मी चुकलो तरीसुद्धा तू मला पुनर्स्थापित करण्यासाठी, पुन्हा उभारण्यासाठी, सावरून घेण्यासाठी आणि उंचावण्यासाठी नेहमी कार्य करतोस.*

*मी मान्य करतो आणि तुझे आभार मानतो की तू माझा **स्वीकार करणारा** पिता आहेस, जो नेहमी माझे आपल्या उपस्थितीत स्वागत करतो आणि मी तुझा आहे यामध्ये आनंद मानतो.*

*मी मान्य करतो आणि तुझे आभार मानतो की तू **विपुल कृपेचा** माझा पिता आहेस, जो मला अशा संपत्ती, आशीर्वाद आणि देणग्या देतोस ज्यासाठी मी पात्र नाही आणि ज्या मी स्वतः कमवू शकत नाही.*

*मी मान्य करतो आणि तुझे आभार मानतो की तू माझा **सामर्थ्य देणारा** पिता आहेस, जो नेहमी माझ्यावर विश्वास ठेवतो आणि तू माझ्यासाठी जे राखून ठेवले आहे ते प्राप्त करण्यासाठी मला सक्षम करतो.*

*मी मान्य करतो आणि तुझे आभार मानतो की तू माझा **अनंत** पिता आहेस माझ्या कोणत्याही गरजेपेक्षा अनंत पटीने महान, मी ज्या कोणत्याही परिस्थितीला सामोरे जातो त्यापेक्षा अनंत पटीने सामर्थ्यवान आणि अनंत पटीने अधिक ज्ञानी आहेस.*

मी तुझ्यावर प्रेम करतो आणि तुझ्यावर विश्वास ठेवतो. तुझे मूल होण्याचा आनंद आणि विशेषाधिकार दिल्याबद्दल तुझे आभार.

येशूच्या नावात!
आमेन.

चिंतन

1) आपल्या स्वर्गीय पित्याच्या या पैलूंमधून आज कोणते पैलू तुम्हाला विशेषतः महत्त्वाचे आणि संबंधित वाटतात, आणि का?

- अपरिवर्तनीय स्वर्गीय पिता.
- कधीही अपयशी न ठरणारा स्वर्गीय पिता.
- भरपूर देणारा आणि उदार पिता.
- दयाळू पिता.

- उद्धार करणारा पिता.
- स्वीकार करणारा पिता.
- विपुल कृपेचा पिता.
- सामर्थ्य देणारा पिता.
- अनंत पिता.

2) या सर्व पैलूंच्या प्रकाशात तुमची समज आणि त्यामुळे आपल्या स्वर्गीय पित्याशी असलेले नाते कसे बदलले आहे?

4
पित्याचे प्रेम स्वीकारणे

दैवीय प्रकारचे प्रेम

पवित्रशास्त्रामध्ये देवाच्या प्रकारच्या प्रेमासाठी ग्रीक शब्द *'अगापे'* वापरला जातो. 1 करिंथ 13 आपल्याला या प्रकारच्या प्रेमाची थोडक्यात झलक देते, जे देवाकडे आहे आणि ज्यामध्ये आपण चालायला बोलावलेले आहोत. चला हे असे समजून वाचूया की हे देवाचे आपल्यावर असलेल्या प्रेमाचे वर्णन आहे.

1 करिंथ 13:4-8

4 प्रीती सहनशील आहे, परोपकारी आहे; प्रीती हेवा करत नाही; प्रीती बढाई मारत नाही, फुगत नाही;

5 ती गैरशिस्त वागत नाही, स्वार्थ पाहत नाही, चिडत नाही, अपकार स्मरत नाही;

6 ती अनीतीत आनंद मानत नाही, तर सत्यासंबंधी आनंद मानते;

7 ती सर्वकाही सहन करते, सर्वकाही खरे मानण्यास सिद्ध असते, सर्वांची आशा धरते, सर्वांसंबंधाने धीर धरते.

8 प्रीती कधी अंतर देत नाही; संदेश असले तरी ते संपतील. भाषा असल्या तरी त्या समाप्त होतील; आणि विद्या असली तरी ती संपेल.

- *देव म्हणजे प्रेम आहे* (1 योहान 4:8).
- देव आपल्याबाबतीत सहनशील आणि दयाळू आहे.
- देव आपल्याशी उद्धटपणे वागत नाही.
- देव "स्वार्थी" नाही, तर तो खरोखर आपल्यात रस घेतो.
- देव सहज चिडत नाही.
- देव आपल्याविरुद्ध वाईट विचार करत नाही

- देव पापात आनंद मानत नाही.
- देव सत्यात आनंद मानतो—जेव्हा आपण सत्यात चालतो तेव्हा.
- देव सर्व काही सहन करतो.
- देव आपल्यासाठी नेहमीच उत्तम गोष्टींची अपेक्षा करतो आणि आपल्याविषयी चांगलाच विश्वास ठेवतो.
- देवाचे आपल्यावरील प्रेम टिकणारे आहे; ते कधीही संपत नाही, कोरडे होत नाही किंवा समाप्त होत नाही. हे प्रेम सतत राहते—ते अनंत आहे—जसे तो म्हणतो: *"मी तुला अनंत प्रेमाने प्रेम केले आहे; म्हणून मी तुला कृपेने माझ्याकडे ओढले आहे"* (यिर्मया 31:3).
- देव कधीही अपयशी ठरत नाही; त्याचे आपल्यावरील प्रेम कधीही कमी होत नाही किंवा कमजोर होत नाही.

देव आपल्यावर अशा प्रकारे प्रेम करतो. आपण हे स्वीकारणे, मान्य करणे आणि हे आपल्या आत खोलवर स्थिर होऊ देणे आवश्यक आहे की आपण देवाकडून अशा प्रकारे प्रेम केलेले आहोत.

चला देवाच्या आपल्यावरील प्रेमाबद्दल काही महत्त्वपूर्ण मुद्दे पुन्हा अधोरेखित करूया आणि काही अतिरिक्त अंतर्दृष्टीही पाहूया. त्यानंतर आपण हे प्रेम जाणणे, विश्वास ठेवणे, स्वीकारणे आणि त्यात विसावा घेणे किती महत्त्वाचे आहे यावर विचार करूया.

अटविरहित प्रेम

देवाचे प्रेम अटविरहित आहे. त्यामध्ये कोणत्याही अटी किंवा "बंधन" नाहीत. तो फक्त आपल्याला त्याचे प्रेम स्वीकारण्याचे आणि त्याला प्रतिसाद देण्याचे आमंत्रण देतो.

1 योहान 4:9,10

9 देवाने आपल्या एकुलत्या एक जन्मलेल्या पुत्राला जगात पाठवले आहे,

ह्यासाठी की, त्याच्या द्वारे आपल्याला जीवन प्राप्त व्हावे; ह्यावरून देवाची आपल्यावरील प्रीती प्रकट झाली.

10 प्रीती म्हणावी तर हीच; आपण देवावर प्रीती केली असे नाही, तर त्याने तुमच्याआमच्यावर प्रीती केली आणि तुमच्याआमच्या पापांचे प्रायश्चित्त व्हावे म्हणून स्वपुत्राला पाठवले.

आपण देवाचा शोध घेत नव्हतो, पण देव आपल्या प्रेमात आपल्यामागे आला. आणि आपल्या महान प्रेमामुळे, त्याने एक मोठी किंमत चुकवली जे काही आपल्याला त्याला ओळखण्यात, त्याच्या कुटुंबाचा भाग होण्यात आणि त्याच्या आपल्यावरील चांगुलपणाचा अनुभव घेण्यात अडथळा ठरत होते ते दूर करण्यासाठी, त्याने ती संपूर्ण किंमत पूर्णपणे चुकवली.

आपण आपल्या कर्तृत्वामुळे, बुद्धिमत्तेमुळे किंवा आपण केलेल्या कोणत्याही गोष्टीमुळे प्रेम केलेले नाही. आता आपण फक्त त्याचे प्रेम स्वीकारू शकतो आणि त्याला प्रतिसाद देऊ शकतो.

1 योहान 4:19

पहिल्याने त्याने आपल्यावर प्रीती केली, म्हणून आपण त्याच्यावर प्रीती करतो.

असामान्य प्रेम

योहान 16:26,27

26 त्या दिवशी तुम्ही माझ्या नावाने मागाल. आणि मी तुमच्यासाठी पित्याजवळ विनंती करीन, असे मी तुम्हांला म्हणत नाही;

27 कारण पिता स्वतः तुमच्यावर प्रीती करतो, कारण तुम्ही माझ्यावर प्रीती केली आहे आणि मी पित्यापासून आलो असा विश्वास धरला आहे.

प्रभु येशूने आपल्या शिष्यांना सांगितले की “त्या दिवशी,” म्हणजे त्यांच्या पुनरुत्थान आणि स्वर्गारोहणानंतरच्या काळात, आपण थेट पित्याला त्याच्या नावाने प्रार्थना करू. त्यांनी सांगितले की आपण असे करू शकतो आणि त्यांना आपल्यासाठी मध्यस्थी करण्याची गरज राहणार नाही. येशूच्या नावाने आपण थेट पित्याकडे मागू शकतो याचे

कारण असे की पिता स्वतः आपल्यावर प्रेम करतो, कारण आपण येशूवर प्रेम करतो आणि येशूवर विश्वास ठेवला आहे. येथे "प्रेम" या शब्दासाठी येशूंनी वेगळा ग्रीक शब्द वापरला *'फिलेओ'* जो मैत्री आणि आपुलकी दर्शवतो. म्हणजेच, येशू असे म्हणत होते: "पिता स्वतः तुमचा मित्र आहे आणि तुमच्याबद्दल खूप आपुलकी बाळगतो."

- असे म्हणा: *"पिता स्वतः माझ्यावर प्रेम करतो. माझा स्वर्गीय पिता माझा मित्र आहे आणि माझ्याबद्दल खरोखरच आपुलकी बाळगतो. मी येशूच्या नावाने माझ्या विनंत्या त्याच्याकडे आत्मविश्वासाने मांडतो."*

पिता तुम्हावर त्याच प्रकारे प्रेम करतो जसे तो येशूवर प्रेम करतो

योहान 17:23,26

23 म्हणजे मी त्यांच्यामध्ये व तू माझ्यामध्ये; ह्यासाठी की, त्यांनी एक होऊन पूर्ण व्हावे आणि त्यावरून जगाने समजून घ्यावे की, तू मला पाठवलेस आणि जशी तू माझ्यावर प्रीती केलीस तशी त्यांच्यावरही प्रीती केलीस.
26 मी तुझे नाव त्यांना कळवले आहे आणि कळवीन; ह्यासाठी की, जी प्रीती तू माझ्यावर केलीस ती त्यांच्यामध्ये असावी आणि मी त्यांच्यामध्ये असावे."

23 व्या वचनात, येशू या गोष्टीची पुष्टी करतो की, पिता आपल्यावर अगदी त्याच प्रकारे (पद्धतीने आणि प्रमाणात) प्रेम करतो, ज्या प्रकारे तो येशूवर प्रेम करतो.

- असे म्हणा: *"पिता माझ्यावर त्याच प्रकारे प्रेम करतो जसे तो येशूवर प्रेम करतो. ज्या प्रकारे पिता येशूवर प्रेम करतो, त्याच प्रकारे तो माझ्यावरही प्रेम करतो."*

26 व्या वचनात, प्रभू येशूने अशी प्रार्थना केली की, पित्याचे प्रेम आपल्या ठायी असावे—म्हणजेच, आपल्या अंतःकरणात पित्याच्या प्रेमाची जाणीव आपल्याला व्हावी, ते प्रेम आपण ओळखावे, त्याचा अनुभव घ्यावा आणि त्या प्रेमाने आपण भारावून जावे—तेच प्रेम, जे

पित्याचे आपला पुत्र येशू ख्रिस्तावर आहे.

- असे म्हणा: *“मी पित्याचे माझ्यावर असलेले प्रेम अनुभवतो, जाणतो, त्याची जाणीव ठेवतो आणि त्याने पूर्णपणे व्यापलेला आहे; हे तेच प्रेम आहे ज्याने पिता येशूवर प्रेम करतो.”*

आपण सामान्यतः असा विचार करू की जो परिपूर्ण आहे त्याच्यावरच अधिक प्रेम केले जाईल, आणि आपण (जे अपूर्ण आहोत) त्याच्यापेक्षा कमी प्रेम मिळवू. पण आपण, जे अपूर्ण आहोत, त्यांच्यावरही पिता त्याच प्रकारे प्रेम करतो ज्या प्रकारे तो आपल्या परिपूर्ण पुत्रावर प्रेम करतो हे खरोखर आश्चर्यकारक आहे.

हे प्रेम असामान्य आणि निष्पक्ष आहे

देवामध्ये पक्षपात नाही (रोम 2:11). देव कोणाचाही पक्षपाती नाही (प्रेषितांची कृत्ये 10:34 KJV). हे आपण जाणतो. तरीसुद्धा, अनेकदा आपण देवाशी नातं ठेवताना असे विचार करतो की काही इतर विश्वासणारे देवाकडून अधिक प्रिय किंवा अधिक प्रेम मिळवणारे आहेत. याचा विचार करा. देव आपल्या पुत्राबाबतही पक्षपाती नाही—तो त्याच्यावर आपल्यापेक्षा अधिक प्रेम करत नाही. मग तो कोणत्याही इतर व्यक्तीवर आपल्यापेक्षा अधिक प्रेम करेल का? देवाचे आपल्यावरचे प्रेम निष्पक्ष आहे.

आपण “प्रियजनांपैकी” आहोत आणि देवाचे प्रिय आहोत

मार्क 1:11
तेव्हा आकाशातून अशी वाणी झाली की, “तू माझा पुत्र, मला परमप्रिय आहेस, तुझ्याविषयी मी संतुष्ट आहे.”

पित्याने येशूचा उल्लेख आपला ‘प्रिय पुत्र’ असा केला. प्रेषित पौल आपल्याला असे सांगतो की, आपणही *“देवाचे प्रिय”* आहोत आणि *“त्या प्रिय पुत्रात स्वीकारले गेलो आहोत.”*

रोम 1:7
रोममध्ये असलेल्या सर्वांना—जे देवाचे प्रिय आहेत आणि संत होण्यासाठी बोलावलेले आहेत:
त्या तुम्हांला देव जो आपला पिता व प्रभू येशू ख्रिस्त ह्यांच्यापासून कृपा व शांती असो.

इफिसकरांस पत्र 1:6
त्याच्या कृपेच्या गौरवाची स्तुती व्हावी म्हणून हे झाले. ही कृपा त्याने आपल्यावर त्या प्रियकराच्या ठायी विपुलतेने केली आहे.

- असे म्हणा: *"मी त्या प्रियजनांमध्ये आहे आणि मी प्रभुचा प्रिय आहे. प्रभुचा प्रिय म्हणून, प्रभु माझ्यावर प्रेम करतो."*

प्रभु येशूने अशी प्रार्थना केली की, पित्याचे प्रेम आपल्या अंतःकरणात असावे जेणेकरून आपण ते स्वतःसाठी, अगदी वैयक्तिक रीतीने अनुभवू शकू, जाणू शकू आणि त्याचा प्रत्यय घेऊ शकू (योहान 17:26). देवाने आपल्या अंतःकरणात पवित्र आत्मा पाठवून या प्रार्थनेचे उत्तर दिले.

रोम 5:5
आणि 'आशा लाजवत नाही;' कारण आपल्याला दिलेल्या पवित्र आत्म्याच्या द्वारे आपल्या अंतःकरणात देवाच्या प्रीतीचा वर्षाव झाला आहे.

देवाचे प्रेम आपल्या हृदयात पवित्र आत्म्याद्वारे ओतले जाते. पवित्र आत्मा तो आहे जो आपल्याला पित्याच्या प्रेमाचा वैयक्तिक अनुभव देतो. पवित्र आत्माच आपल्याला पित्याच्या प्रेमात चालण्यासाठी सामर्थ्य देतो.

लाज न बाळगणारे प्रेम

पवित्रशास्त्र आपल्याला शिकवते की *"...प्रेम सर्व पापे झाकते..."* (नीतिसूत्रे 10:12; 1 पेत्र 4:8).

प्रेम झाकते. ते वस्त्र घालते. ते संरक्षण करते. प्रेम नग्नता आणि

लाज दूर करते आणि प्रतिष्ठा, सुरक्षितता आणि सन्मान आणते.

हेच देवाचे प्रेम आपल्यासाठी करते.

इफिसकरांस पत्र 1:4
त्याचप्रमाणे आपण त्याच्या समक्षतेत पवित्र व निर्दोष असावे, म्हणून त्याने जगाच्या स्थापनेपूर्वी आपल्याला ख्रिस्ताच्या ठायी निवडून घेतले.

कलस्सै 1:21,22
21 जे तुम्ही पूर्वी परके व दुष्कर्मे करत मनाने वैरी झाला होता,
22 त्या तुमचा आता त्याने स्वतःच्या रक्तमांसाच्या देहात मरणाच्या द्वारे समेट केला आहे, ह्यासाठी की त्याने तुम्हांला पवित्र, निष्कलंक व निर्दोष असे आपणासमोर उभे करावे.

आपण देवाच्या दृष्टीत पवित्र, निर्दोष (दोषरहित) आणि निंदेच्या पलीकडे आहोत, कारण त्याचे आपल्यावर प्रेम आहे!

अतूट प्रेम

काहीही आपल्याला पित्याच्या प्रेमापासून तोडू, थांबवू, अडवू किंवा वेगळे करू शकत नाही. त्याचे प्रेम कधीही आपल्यावरून हात काढत नाही. हे वर्णन करण्याचा सर्वोत्तम मार्ग म्हणजे आपण येथे रोम 8 मध्ये वाचतो तेच आहे.

रोम 8:35-39
35 ख्रिस्ताच्या प्रीतीपासून आपल्याला कोण विभक्त करील? क्लेश, आपत्ती, छळणूक, उपासमार, नग्नता, संकट किंवा तलवार ही विभक्त करतील काय?
36 शास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे,
"तुझ्यामुळे आमचा वध दिवसभर होत आहे;
कापायच्या मेंढरासारखे आम्हांला गणले आहे."
37 उलटपक्षी, ज्याने आपल्यावर प्रीती केली त्याच्या योगे ह्या सर्व गोष्टींत आपण महाविजयी ठरतो.
38 कारण माझी खातरी आहे की, मरण, जीवन, देवदूत, अधिपती, वर्तमानकाळच्या गोष्टी, भविष्यकाळच्या गोष्टी, बले,

39 उंची, खोली, किंवा दुसरी कोणतीही सृष्ट वस्तू, ख्रिस्त येशू आपला प्रभू ह्याच्यामध्ये देवाची आपल्यावरील जी प्रीती आहे तिच्यापासून आपल्याला विभक्त करायला समर्थ होणार नाही.

जीवनात आपल्यासमोर कोणत्याही प्रकारची परिस्थिती उभी ठाकली, तरीही आपण पित्याच्या प्रेमापासून वेगळे होऊ शकत नाही. कोणत्याही माणसाची शक्ती, नरकाची कोणतीही ताकद, कोणतीही प्रतिकूल परिस्थिती, कोणतीही आपत्ती, कोणतेही आव्हान काहीही आपल्याला पित्याच्या येशू ख्रिस्तामधील प्रेमापासून वेगळे करू शकत नाही. त्याचे आपल्यावरील प्रेम अतुट आहे. आपण प्रत्येक परिस्थितीत, प्रत्येक प्रसंगात, आपण जे काही अनुभवतो त्यानुसार, खात्री आणि आत्मविश्वास बाळगू शकतो की आपल्यावर पित्याचे प्रेम आहे.

विजेत्यापेक्षा अधिक बनवणारे प्रेम

पौल पुष्टी करतो की पित्याच्या अतूट प्रेमामुळे, या सर्व गोष्टींमध्ये—अगदी सर्वात वाईट परिस्थितींमध्येही—आपण त्याच्यामध्ये, ज्याने आपल्यावर प्रेम केले, "विजेत्यापेक्षा अधिक विजयी" आहोत.

रोम 8:37

उलटपक्षी, ज्याने आपल्यावर प्रीती केली त्याच्या योगे ह्या सर्व गोष्टींत आपण महाविजयी ठरतो.

विजेत्यापेक्षा अधिक विजयी असणे म्हणजे प्रचंड विजय मिळवणे, निर्णायक विजय मिळवणे, पूर्ण विजय मिळवणे, शत्रूला पूर्णपणे पराभूत करणे आणि केवळ विजय नव्हे तर त्याहून अधिक काही प्राप्त करणे.

आपल्यावर येऊ शकणाऱ्या सर्वात वाईट परिस्थितीतही, त्याच्या आपल्यावरील प्रेमामुळे, आपण तरीही प्रचंड विजय मिळवतो आणि आपण पूर्ण विजेते ठरतो! त्याचे प्रेम आपल्याला संपूर्ण विजेते म्हणून बाहेर काढते. हे असे आहे कारण आपल्याविरुद्ध येणाऱ्या सर्व गोष्टी

आपल्याला ख्रिस्तामधील पित्याच्या प्रेमापासून वेगळे करण्यात अपयशी ठरतात!

म्हणून, अगदी सर्वात वाईट परिस्थितीच्या मध्यातही आपण डोके उंच ठेवून विजेते, विजयी आणि “विजेत्यापेक्षा अधिक विजयी” म्हणून चालू शकतो! आपण प्रत्येक वेळी जिंकतो कारण पित्याचे आपल्यावर प्रेम आहे.

आपल्याला बंधमुक्त (मुक्त) करणारे प्रेम

भीतीमध्ये यातना असतात. आणखी एक ठिकाण जिथे यातना असतात ते म्हणजे नरक. भीतीमध्ये जगणे म्हणजे यातनांच्या ठिकाणी, म्हणजे नरकासारख्या अवस्थेत जगण्यासारखे आहे.

परिपूर्ण प्रेम सर्व भीती दूर करते. ते आपल्याला भीतीपासून मुक्त करते. परिपूर्ण प्रेम फक्त एका स्त्रोताकडून येते—देवाकडून.

परिपूर्ण प्रेमाचा अनुभव आपल्याला मुक्त करतो.

1 योहान 4:17,18

17 न्यायाच्या दिवसासंबंधाने आपल्या ठायी धैर्य असावे म्हणून त्याची प्रीती आपल्यामध्ये अशा प्रकारे पूर्णत्व पावली आहे; कारण जसा तो आहे तसे ह्या जगात आपणही आहोत.

18 प्रीतीच्या ठायी भीती नसते; इतकेच नव्हे तर पूर्ण प्रीती भीती घालवून देते; भीतीमध्ये शासन आहे आणि भीती बाळगणारा प्रीतीमध्ये पूर्ण झालेला नाही.

1 योहान 4:17,18 (एम्प्लीफाइड बाइबल इंग्लिश बाइबल)

17 ह्यात आपल्यामध्ये प्रीती पूर्ण केलेली आहे (पूर्णत्वाप्रत आली आहे) यासाठी की, न्याय ठरण्याच्या दिवशी आम्हाला धैर्य असावे, कारण जसा तो (ख्रिस्त) आहे तसेच आपणही या जगात आहोत.

18 प्रीतीच्या ठायी भिती नसते. उलट, पूर्ण प्रीती भीती घालवून देते (बाहेर काढते), कारण भीतीमध्ये शिक्षेची भावना असते. भीती बाळगणारा प्रीतीमध्ये पूर्ण (परिपूर्ण) झालेला नाही.

परिपूर्ण प्रेम म्हणजे पूर्ण झालेले, परिपक्व झालेले प्रेम. याचा संबंध आपण देवाच्या आपल्यावरील प्रेमाची पुरेशी समज वाढवण्याशी आहे, ज्यामुळे आपण त्या प्रेमात वाढत जातो.

आपल्यामध्ये प्रेम परिपूर्ण होण्यासाठी, आपण पित्याच्या आपल्यावरील महान प्रेमाची वैयक्तिक आणि अनुभवाधारित समज वाढवणे आवश्यक आहे. या संपूर्ण “पित्याचे प्रेम” या अभ्यासाचा हाच उद्देश आहे—आपल्याला पित्याच्या महान प्रेमाची वैयक्तिक आणि अनुभवात्मक समज वाढविण्यात मदत करणे.

जेव्हा हे घडते, तेव्हा आपण बंधनातून मुक्त होतो. देवाच्या न्याय, शिक्षा किंवा दोषारोपाच्या सर्व भीती, दहशत आणि यातनांपासून आपण मुक्त केले जातो!

इथे आणि आत्ताच, जेव्हा प्रेम आपल्यामध्ये परिपूर्ण होते म्हणजेच आपण देवाच्या प्रेमाची पुरेशी समज प्राप्त करतो तेव्हा आपण देवाच्या न्याय, शिक्षा आणि दोषारोपाच्या सर्व भीती, दहशत आणि यातनांपासून मुक्त होतो. आपण आपल्या स्वर्गीय पित्याशी नाते ठेवताना पूर्णपणे मुक्त होतो. आपण त्याच्याबद्दल मोठे आदरयुक्त भय बाळगतो आणि त्याचा पूर्ण सन्मान करतो, पण त्याच्याबद्दलची विकृत भीती आणि दहशत यांपासून पूर्णपणे मुक्त होतो. आपण त्याच्याकडे दोषी ठरवले जाईल, न्याय केला जाईल किंवा नाकारले जाईल या कोणत्याही भीतीशिवाय येतो.

जसा तो (येशू) आहे तसे ह्या जगात आपणही आहोत. (1 योहान 4:17)

- आत्मिक क्षेत्रात आपले स्थान येशूप्रमाणेच आहे!
- पित्यापुढे आपले स्थान येशूप्रमाणेच आहे!
- अंधकाराच्या शक्तींसमोर आपले स्थान येशूप्रमाणेच आहे!

"...जसा तो आहे, तसेच आपणही आहोत" (1 योहान 4:17). म्हणूनच, आपण देवाच्या सिंहासनासमोर किंवा दुष्ट आत्म्यांसमोर भीतीने किंवा दहशतीने उभे राहत नाही.

पित्याच्या प्रेमाचा अनुभव आपल्याला पुढील गोष्टींपासून मुक्त करतो ...

- प्रत्येक अपराधीपणा, लाज आणि दोषारोपाच्या भावनेपासून. आपण त्याच्या प्रेमाने झाकलेले, पवित्र आणि निर्दोष आहोत. (इफिसकरांस पत्र 1:4)
- प्रेम न मिळाल्याची किंवा नाकारल्याची भावना. आपण प्रियजनांमध्ये पूर्णपणे, संपूर्णपणे आणि पूर्णतः स्वीकारलेले आहोत. (इफिसकरांस पत्र 1:6)
- त्याचे प्रेम मिळवण्यासाठी काही सिद्ध करण्याची किंवा कमावण्याची गरज. आपण त्याला ओळखण्यापूर्वीच त्याने आपल्यावर प्रेम केले. (1 योहान 4:9,10)
- अयोग्यता आणि निरर्थकतेच्या प्रत्येक भावनेपासून. त्याच्या प्रेमात त्याने आपल्याला स्वतःची मुले आणि मुली म्हणून दत्तक घेतले आहे. (इफिसकरांस पत्र 1:5)
- कैदेत, गुलामगिरीत किंवा अडकलेल्यासारखे वाटण्यापासून. तुम्ही मुक्त आहात. त्याने आपल्याला गुलामगिरीचा आत्मा दिलेला नाही की आपण गुलामांसारखे भयभीत व्हावे. (रोम 8:15)
- नियंत्रित केले जाणे, हाताळले जाणे किंवा वापरले जाण्याच्या सर्व भावनांपासून. आपण त्याच्या प्रेमाने सामर्थ्यवान केलेले आहोत.
- आपल्या जीवनातील सर्व भीतींपासून भविष्याची भीती, अपयशाची भीती, कमतरतेची आणि अपुरेपणाची भीती. त्याचे परिपूर्ण प्रेम सर्व भीती दूर करते. (1 योहान 4:18)

आपल्या अपूर्ण राहिलेल्या अपेक्षा त्याच्या प्रेमामध्ये पूर्णत्वाला जातात.

जीवनातील अनपेक्षित, समजण्यास कठीण आणि गोंधळात टाकणारे अनुभव व घटना, ज्या एकेकाळी आपल्याला पूर्णपणे तुटलेले वाटत होत्या, आता क्षुल्लक वाटू लागतात; आणि त्याच्या प्रेमामुळे आपण "विजेत्यापेक्षा अधिक विजयी" म्हणून उभे राहतो.

आपल्या स्वतःच्या चुका, वाईट निवडी आणि चुकीचे निर्णयसुद्धा त्याच्या प्रेमात विरघळून जातात, आणि आपण लाज न बाळगता उभे राहतो, कारण आपण प्रिय आहोत आणि प्रियजनांमध्ये पूर्णपणे स्वीकारलेले आहोत!

जेव्हा आपण त्याचे प्रेम स्वीकारतो, तेव्हा जे काही आपल्याला ओझे वाटते त्यापासून आपण मुक्त होतो.

सामान्यतः असे म्हटले जाते की प्रत्येक मनुष्याच्या भावनिक गरजांमध्ये तीन महत्त्वाच्या गोष्टी असतात—**सुरक्षितता, आत्ममूल्य** आणि **महत्त्व**. जेव्हा आपण प्रेमात परिपूर्ण होतो, तेव्हा आपण आपल्या या "3 गोष्टींमध्ये"—सुरक्षितता, आत्ममूल्य आणि महत्त्व—पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमात दृढपणे स्थापित करू शकतो. आपली **सुरक्षितता** पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमात आहे. काहीही आपल्याला त्याच्या प्रेमापासून वेगळे करू शकत नाही. आपले **आत्ममूल्य** पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमात आहे. आपण प्रियजनांमध्ये आहोत आणि आपण देवाचे प्रिय आहोत. आपले **महत्त्व** पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमात आहे. आत्मिक क्षेत्रातील आपले स्थान आधीच निश्चित झाले आहे—*"जसा तो आहे, तसेच आपणही या जगात आहोत"* (1 योहान 4:17).

देवाचे तुमच्यावर असलेले प्रेम जाणून घ्या, त्यावर विश्वास ठेवा, ते स्वीकारा आणि त्या प्रेमात विसावा घ्या

1 योहान 4:16

देवाची आपल्यावर जी प्रीती आहे ती आपल्याला कळून आली आहे व आपण तिच्यावर विश्वास ठेवला आहे. देव प्रीती आहे; जो प्रीतीमध्ये राहतो तो देवामध्ये

राहतो व देव त्याच्यामध्ये राहतो

येथे योहान लिहितो की देवाचे आपल्यावर असलेले प्रेम आपण जाणले आहे आणि त्यावर विश्वास ठेवला आहे. देव प्रेम आहे—आपण त्याला मान्य करतो आणि त्याचे प्रेम स्वीकारतो. आपण देवाच्या प्रेमात राहतो. आपण पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमाला जाणले पाहिजे, त्यावर विश्वास ठेवला पाहिजे, ते स्वीकारले पाहिजे आणि त्या प्रेमात स्थिर राहिले पाहिजे.

जाणणे

जाणणे म्हणजे ज्ञान असणे, समजणे, पूर्ण खात्री असणे आणि निश्चितपणे ओळखणे. आपण आतापर्यंत जे काही पाहिले आहे त्याद्वारे पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमाचे सत्य मांडण्याचा प्रयत्न केला आहे. आपण पवित्र शास्त्र वाचले आहे आणि पित्याचे आपल्यावरील प्रेम जाणले आहे.

विश्वास ठेवणे

आता आपण विश्वास ठेवला पाहिजे. आपण पित्याच्या प्रेमावर विश्वास ठेवला पाहिजे, स्वतःला त्याच्या प्रेमावर सोपवले पाहिजे आणि त्या प्रेमावर पूर्ण भरोसा ठेवण्याचे ठरवले पाहिजे. देवाचे आपल्यावर असलेले प्रेम आपण मान्य करतो आणि त्यावर विश्वास ठेवतो. आपण देवाचे वचन वाचले आहे. त्याचे वचन सत्य आहे. देवाचे वचन आपल्याशी त्याच्या महान प्रेमाबद्दल खोटे बोलत नाही. वधस्तंभही देवाच्या आपल्या वरील महान प्रेमाबद्दल खोटे सांगत नाही. आपण पित्याचे आपल्यावरील प्रेम मानतो आणि त्यावर विश्वास ठेवतो.

स्वीकारणे—वैयक्तिक अनुभव घेणे

जेव्हा आपण विश्वास ठेवतो, तेव्हा आपण स्वीकारू शकतो, म्हणजेच ते स्वतःचे करू शकतो. आपण पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमाचा वैयक्तिक अनुभव घेतो. देव प्रेम आहे. तो असा आहे. तो आपल्यावर प्रेम करतो

कारण तो प्रेम आहे. आपण फक्त पित्याचे प्रेम अनुभवण्यासाठी ते स्वीकारतो. आपण त्याला त्याच्या प्रेमाने आपल्याला कवेत घेऊ देतो.

तुम्ही त्याला तुमच्यावर प्रेम करू देता, कारण तो प्रेम आहे, कारण तो तुमचा पिता आहे ...

... कारण तुम्ही त्याचे सर्वात उत्तम मूल आहात म्हणून नाही

... कारण तुम्ही ते कमावले आहे म्हणून नाही

... कारण तुम्ही त्याच्यासाठी खूप काही केले आहे म्हणून नाही

त्याला तुमच्यावर प्रेम करू द्या, कारण तो फक्त तुम्ही त्याचे प्रेम स्वीकारावे अशी इच्छा ठेवतो.

हेच पौलाने प्रार्थनेत मागितले होते, जसे आपण आधीच्या अध्यायात पाहिले. आपण देवाचे आपल्यावर असलेले अपरिमित प्रेम वैयक्तिक अनुभवाने जाणले पाहिजे, आणि मग आपण पित्याच्या प्रेमात खोलवर रुजलेले आणि दृढपणे स्थिर झालेले असले पाहिजे.

इफिसकरांस पत्र 3:17-19 (एम्प्लीफाइड बाइबल इंग्लिश बाइबल)
17 तुमच्या विश्वासाच्या द्वारे ख्रिस्ताने तुमच्या अंतःकरणामध्ये वस्ती करावी; ह्यासाठी की, तुम्ही प्रीतीत मुळावलेले व पाया घातलेले असे असावे.
18 आणि सर्व पवित्र जनांसह (देवाने निवडलेल्या लोकांसह) ख्रिस्ताची प्रीती किती रुंद, लांब, उंच व खोल आहे, हे समजून घेण्यास तुम्ही समर्थ व्हावे.
19 आणि बुद्धीच्या पलीकडे जाणारी ख्रिस्ताची प्रीती ओळखून, देवाच्या सर्व पूर्णतेइतके (सर्व गुणधर्मांनी) तुम्ही परिपूर्ण व्हावे.

जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमाचे प्रकटीकरण स्वीकारतो, तेव्हा आपल्या सर्व भावनिक गरजा पूर्ण झालेल्या आढळतात आणि आपल्याला पूर्ण स्वीकारलेपणाची जाणीव मिळते. पित्याचे प्रेम स्वीकारल्याने खोल भावनिक आरोग्य मिळते आणि आपण भावनिक पूर्णता व कल्याणाच्या अवस्थेत येतो. तसेच, आपण त्याची मुले किंवा

मुली आहोत या ठिकाणी आपली संपूर्ण ओळख शोधतो.

विसावा घ्या—त्याच्या प्रेमात स्थिर राहा, रुजून राहा, दृढपणे आधारलेले राहा आणि त्याच्या प्रेमात स्वतःला शांत करा

1 योहान 4:16 (द मेसेज इंग्लिश बाइबल)

"आपण हे इतके चांगले जाणतो की देवाकडून येणारे हे प्रेम आपण मनापासून आणि संपूर्ण अस्तित्वाने स्वीकारले आहे."

एकदा आपण त्याच्या प्रेमाचा अनुभव घेतला की, आपण पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमात स्थिर राहिले पाहिजे. "स्थिर राहणे" म्हणजे सतत राहणे, टिकून राहणे, शांतपणे स्थायिक होणे, कायमचे निवास करणे, विसावा घेणे, रुजून राहणे आणि पित्याच्या प्रेमात दृढपणे आधारलेले असणे. हे फक्त कधीतरी भेट देण्यासारखे किंवा वारंवार ये-जा करण्यासारखे नाही म्हणजे पित्याच्या प्रेमाचा कधी अनुभव घेणे आणि कधी त्यापासून दूर जाणे असे नाही. आपण त्याच्या प्रेमात स्थिर राहायचे आहे, त्याच्या प्रेमात विसावा घ्यायचा आहे. आणि मग आपण त्या विसाव्याच्या, त्या स्थिर राहण्याच्या ठिकाणातून जीवन जगतो.

जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात विसावा घेत असतो, तेव्हा आपण कोणत्याही गोष्टीला आपल्याला अस्वस्थ करू देत नाही. काहीही आपल्याला हादरवू शकत नाही. वादळे येतील. जोराचे वारे वाहतील. लाटा उंच उठतील. आव्हानात्मक परिस्थिती आणि प्रसंग येतील, पण आपण त्याच्या प्रेमात विसावा घेत असतो. आपण त्या ठिकाणी असतो जे त्याच्या प्रेमामुळे आपल्याला "विजेत्यापेक्षा अधिक विजयी" बनवते.

जेव्हा आपण त्याच्या प्रेमात विसावा घेत असतो, तेव्हा लोक आपल्यावर हल्ला करू शकतात. ते आपली निंदा करू शकतात, खोटे आरोप करू शकतात, विरोध करू शकतात आणि अडथळे निर्माण करू शकतात, पण यापैकी काहीही आपल्याला हादरवत नाही. आपण सूड घेण्याची किंवा स्वतःचे समर्थन करण्याची इच्छा

ठेवत नाही. आपण त्याच्या प्रेमात स्थिर झालेलो असतो. आपण प्रेमाने प्रतिसाद देतो. प्रेम जे करेल तेच आपण करतो.

सफन्या 3:17
परमेश्वर तुझा देव, साहाय्य करणाऱ्या वीरासारखा तुझ्या ठायी आहे; तो तुझ्याविषयी आनंदोत्सव करील; त्याचे प्रेम स्थिर राहील, तुझ्याविषयी त्याला उल्लास वाटून तो गाईल.

देव आपल्या प्रेमाने आपल्याला शांत करतो. एखादे मूल रडत आहे असे कल्पना करा. पालक त्या मुलाला आपल्या हातात उचलतात, त्याला जवळ घेतात, शांत करतात आणि थोड्याच वेळात ते मूल शांतपणे झोपी जाते. त्याचप्रमाणे, देव आपल्याला शांत करतो, स्थिर करतो, शांतता देतो आणि विसावा देतो. तो आपल्याला त्याच्या अतुट, कधीही न संपणाऱ्या आणि अपरिमित प्रेमाची खात्री देतो. देवाच्या आत्म्याद्वारे पित्याच्या प्रेमाची ही खात्री आपल्या आत्म्यावर ओसंडून वाहते. आपण त्याच्या प्रेमाने शांत होतो.

आपण त्याच्या प्रेमात विसावा घेणे आणि त्याच्या आपल्यावरील प्रेमातून जीवन जगणे शिकले पाहिजे. पुढील अध्यायात, त्याच्या प्रेमात स्थिर राहणे म्हणजे काय याचा आपण अधिक सविस्तर अभ्यास करू.

पित्याचे प्रेम स्वीकारण्यासाठी आणि अनुभवण्यासाठी प्रार्थना

प्रिय स्वर्गीय पित्या,

तुझ्या माझ्यावरील महान प्रेमाची खात्री माझ्या हृदयात भरू दे, आणि ती माझ्यावर येऊन मला झाकू दे, आच्छादित करू दे आणि वस्त्राप्रमाणे मला वेढून टाकू दे. आत्ताच, मला तुझ्या महान प्रेमाचा वैयक्तिक आणि स्पर्शून जाणारा अनुभव दे. पवित्र आत्म्या, कृपया पित्याचे प्रेम माझ्या अस्तित्वात नव्याने ओत. देवाचे प्रेम माझ्या संपूर्ण

अस्तित्वात माझ्या हृदयात, मनात, इच्छाशक्तीत आणि भावनांमध्ये ओसंडून वाहू दे. माझ्या आत्म्याच्या जखमी भागांमध्ये तुझे प्रेम ओत आणि मला बरे कर. मला पूर्णत्व दे.

सर्व दुखापत, वेदना आणि नकारात्मक भावना धुऊन जाऊ दे. सर्व अपराधीपणा, लाज, नाकारलेपण, एकटेपणाची भावना, सोडून दिल्याची भावना, बहीष्कृत असल्याची भावना आणि वेगळेपणाची भावना तुझ्या प्रेमाने धुऊन जाऊ दे. भविष्याची भीती, अपयशाची भीती, इतरांवर प्रेम करण्याची भीती, इतरांनी माझ्यावर प्रेम करण्याची भीती आणि लोकांवर विश्वास ठेवण्याची भीती—अशा सर्व प्रकारच्या भीती तुझ्या प्रेमाने दूर होऊ दे.

पित्याचे प्रेम माझा अभिमान, स्वतःवरचा अवलंब, आणि तुझे प्रेम अनुभवण्यापासून मला रोखणाऱ्या मी उभारलेल्या भावनिक भिंती व संरक्षणाचे कवच मोडून काढो आणि तोडून टाको.

मला माझ्या बंधनांपासून मुक्त कर—सिद्ध करण्याच्या बंधनातून, सतत प्रयत्न करण्याच्या बंधनातून, प्रेम आणि स्वीकार मिळवण्यासाठी झगडण्याच्या बंधनातून—आणि मला तुझे अपरिमित, अमर्याद, अटविरहित आणि न बदलणारे प्रेम स्वीकारण्याच्या ठिकाणी आण.

तुझ्या प्रेमाने मला शांत कर. तुझ्या प्रेमात मला विसाव्याच्या ठिकाणी आण. मी माझ्या स्वर्गीय पित्याचे आलिंगन स्वीकारतो.

येशूच्या नावात. आमेन.

चिंतन

1) 1 करिंथ 13:4-8 मधील प्रेमाचे वर्णन देवप्रकारच्या प्रेमाप्रमाणे देवाचे आपल्यावरील प्रेम म्हणून मनन करा. ते तुमच्यासाठी वैयक्तिकरित्या पित्याच्या प्रेमाचे वर्णन म्हणून लिहा.

2) योहान 17:23,26 वर मनन करा. पिता तुमच्यावर त्याच प्रकारे प्रेम करतो जसा तो येशूवर प्रेम करतो, कारण तुम्ही देवाचे प्रिय आहात. याचा तुमच्यासाठी वैयक्तिक अर्थ काय आहे?

3) रोम 8:35-37 वर मनन करा. या सर्व गोष्टींमध्ये आपण “विजेत्यापेक्षा अधिक विजयी” का आहोत? यामुळे जीवनातील परिस्थितींकडे पाहण्याचा तुमचा दृष्टिकोन कसा बदलतो?

4) 1 योहान 4:17,18 (विस्तारित पवित्रशास्त्र) पाहा आणि आपल्यामध्ये त्याचे प्रेम परिपूर्ण होणे म्हणजे काय यावर चर्चा करा. आपण त्याचे प्रेम आपल्यामध्ये परिपूर्ण होण्याच्या त्या ठिकाणी कसे पोहोचू शकतो? याचा आपल्या जीवनावर कसा परिणाम होईल?

5
पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहणे

पित्याचे प्रेम मान्य करा—“माझा पिता माझ्यावर प्रेम करतो”

येशू आणि त्यांचा आपल्या पित्याशी असलेल्या नात्याचा अभ्यास करणे अद्‌त आहे. प्रभु येशू अनेकदा पित्याचे त्यांच्यावरील प्रेम मान्य करत आणि त्याची पुष्टी करत असत. तसेच, पित्याने येशूवरील प्रेमामुळे जे काही केले, तेही त्यांनी ओळखले आणि मान्य केले.

योहान 3:35
पिता पुत्रावर प्रीती करतो आणि त्याने सर्वकाही त्याच्या हाती दिले आह.

पित्याने सर्व गोष्टी येशूच्या हातात सोपवल्या होत्या.

योहान 5:20
कारण पिता पुत्रावर प्रीती करतो आणि स्वतः जे काही करतो ते सर्व त्याला दाखवतो. तुम्हांला आश्‍चर्य वाटावे म्हणून तो ह्यांहून मोठी कामे त्याला दाखवील.

पिता स्वतः जे काही करत होता ते येशूला प्रकट करत होता आणि त्याला याहूनही मोठी कार्ये प्रकट करणार होता.

योहान 17:24
हे माझ्या पित्या, माझी अशी इच्छा आहे की, तू जे मला दिले आहेत त्यांनीही जेथे मी आहे तेथे माझ्याजवळ असावे; ह्यासाठी की, जो माझा गौरव तू मला दिला आहेस तो त्यांनी पाहावा; कारण जगाच्या स्थापनेपूर्वी तू माझ्यावर प्रीती केलीस.

येशूने प्रार्थना केली आणि पित्यापुढे आपली इच्छा व्यक्त केली, कारण त्यांना माहीत होते की पित्याचे त्यांच्यावर प्रेम आहे.

योहान 10:17
“मी आपला प्राण परत घेण्याकरीता देतो, म्हणून माझा पिता माझ्यावर प्रेम करतो”

त्याच्या प्रत्युत्तरात, येशू ख्रिस्त पित्याच्या इच्छेची पूर्तता करण्यासाठी आज्ञाधारकतेने चालले.

पिता आपल्यावर त्याच प्रकारे आणि त्याच प्रमाणात प्रेम करतो जसा तो येशूवर प्रेम करतो. पिता आपल्यावर प्रेम करतो आणि पृथ्वीवर राज्याच्या कार्यांची जबाबदारी आपल्यावर सोपवतो. पिता आपल्यावर प्रेम करतो आणि तो आपल्याद्वारे जे करावयास इच्छितो त्या गोष्टी प्रकट करतो, तसेच आपण आतापर्यंत पाहिलेल्यापेक्षा अधिक महान गोष्टीही प्रकट करील. पिता आपल्यावर प्रेम करतो आणि आपल्या प्रार्थना ऐकतो. येशूप्रमाणेच आपणही पित्याचे आपल्यावरील प्रेम मान्य केले पाहिजे आणि त्याची पुष्टी केली पाहिजे.

माझ्या प्रेमात स्थिर राहा

योहान 15:9,10
9 जशी पित्याने माझ्यावर प्रीती केली तशी मीही तुमच्यावर प्रीती केली आहे; तुम्ही माझ्या प्रीतीत राहा.
10 जसा मी आपल्या पित्याच्या आज्ञा पाळून त्याच्या प्रीतीत राहतो तसे तुम्ही माझ्या आज्ञा पाळाल तर माझ्या प्रीतीत राहाल.

येशू ख्रिस्त यांनी आपल्याला त्यांच्या प्रेमात स्थिर राहण्याचे आमंत्रण दिले. त्यांनी असेही सांगितले की ते स्वतःही पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतात. येशूने पृथ्वीवरील आपले जीवन पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहून जगले.

जसे आपण मागील अध्यायात म्हटले आहे, “स्थिर राहणे” म्हणजे “विश्रांती घेणे, वास करणे, स्थायिक होणे, राहणे, सतत राहणे.” याचा अर्थ खोलवर रुजलेले, घट्टपणे लावलेले आणि सुरक्षितपणे आधारलेले

असणे असा होतो. हे ते ठिकाण आहे जिथे आपण त्याच्या प्रेमाने शांत केले जातो. "स्थिर राहणे" याचा अर्थ असा देखील होतो की "आपण ज्यात स्थिर राहतो त्यातून आपण जीवन जगतो, त्यातून जीवन घेतो, त्यामुळे जीवन जगतो आणि त्याद्वारे जीवन अनुभवतो."

या उदाहरणाचा विचार करा

योहान 6:56,57,63

56 जो माझा देह खातो व माझे रक्त पितो तो माझ्यामध्ये राहतो व मी त्याच्यामध्ये राहतो.

57 जसे जिवंत पित्याने मला पाठवले आणि जसा पित्यामुळे मी जगतो, तसे जो मला खातो तोही माझ्यामुळे जगेल.

63 आत्मा हा जिवंत करणारा आहे, देहापासून काही लाभ नाही; मी जी वचने तुम्हांला सांगितली आहेत ती आत्मा व जीवन अशी आहेत.

"माझे मांस खाणे आणि माझे रक्त पिणे" (योहान 6:56) म्हणजे "येशूवर पोषण करणे" होय. जो येशूवर पोषण करतो तो येशूमध्ये स्थिर राहतो आणि त्यामुळे तो त्याच्यामुळे जगतो किंवा आपले जीवन त्याच्यापासून जगतो. त्याच्या मांस आणि रक्ताबद्दल बोलताना, येशू ख्रिस्त यांनी आत्मिक गोष्टींचा—जीवन देणाऱ्या आत्म्याच्या आणि त्यांनी बोललेल्या जिवंत वचनांचा उल्लेख केला होता.

म्हणून, पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहणे म्हणजे त्याच्या प्रेमात विसावा घेणे आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगणे होय. आपण नेहमी पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहिले पाहिजे म्हणजे त्याच्या प्रेमात वास करणे आणि त्याच प्रेमातून आपले जीवन जगणे.

पित्याच्या प्रेमात विसावा घेणे आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगणे

2 करिंथ 13:14

प्रभु येशू ख्रिस्ताची कृपा, देवाचे प्रेम आणि पवित्र आत्म्याची संगत तुमच्याबरोबर सर्वांवर असो. आमेन.

पौलाने आपल्या समारोपातील आशीर्वादवचनात दिलेल्या घोषणांपैकी एक म्हणजे देवाचे प्रेम विश्वासणाऱ्यांसोबत असावे. याचा अर्थ असा की पित्याच्या प्रेमाचा अनुभव हा क्षणिक नाही. तो सतत चालू राहणारा, वर्तमानात घडणारा, प्रत्येक क्षणाचा अनुभव आहे. आपण आपल्या दैनंदिन जीवनात पित्याच्या प्रेमाची सतत जाणीव आणि अनुभव ठेवून जगले पाहिजे.

आपण प्रत्येक दिवस जगतो हे जाणून की पित्याने आपल्यावर अपरिमित आणि अटविरहित प्रेम केले आहे. कारण पित्याचे प्रेम नेहमीच आपल्याबरोबर, आपल्यासाठी आणि आपल्याकडे आहे, म्हणून आपण प्रिय पुत्र किंवा कन्या म्हणून जगू शकतो. आपण त्या लोकांप्रमाणे जगतो जे प्रियामध्ये आहेत आणि जे देवाचे प्रिय आहेत. आपण आपले जीवन त्याची मुले आणि मुली म्हणून असलेल्या आपल्या ओळखीमधून जगतो. आपण पुत्रत्वाच्या जाणिवेतून आपले जीवन जगतो.

पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहणे (विसावा घेणे) आणि त्या स्थिरतेच्या ठिकाणातून जीवन जगणे याचा अर्थ काय आहे? हे प्रत्यक्ष जीवनात कसे दिसते? जो व्यक्ती पित्याच्या प्रेमात विसावा घेतो आणि त्या प्रेमातून जीवन जगतो, तो / ती दैनंदिन जीवनात कसे वागेल आणि स्वतःचे आचरण कसे ठेवेल?

प्रेषित योहानाने स्वतःचा उल्लेख *"ज्यावर येशू प्रीती करत असे, तो शिष्य"* असा केला आहे (योहान 20:2; योहान 21:7,20). त्यामुळे, प्रभूची आपल्यावर असलेली प्रीती त्याने स्वतः स्वीकारली आणि अनुभवली. योहानाने आपल्या पहिल्या पत्रात देवाच्या प्रीतीविषयी सविस्तर लिहिले आहे आणि देवाच्या प्रीतीत स्थिर राहण्याची व्यावहारिक बाजू स्पष्ट केली आहे. आम्ही या सर्व बाबींचा सारांश येथे पाच साध्या विधानांच्या स्वरूपात थोडक्यात मांडत आहोत.

1) जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो, तेव्हा द्वेषासाठी कोणतीही जागा राहत नाही

1 योहान 2:9-11

[9] मी प्रकाशात आहे असे म्हणून जो आपल्या बंधूचा द्वेष करतो तो अजून अंधारातच आहे.

[10]आपल्या बंधूवर प्रीती करणारा प्रकाशात राहतो, आणि त्याच्या ठायी अडखळण नसते;

[11] पण आपल्या बंधूचा द्वेष करणारा अंधारात आहे व अंधारात चालतो; तो कोठे चालला आहे हे त्याचे त्यालाच कळत नसते, कारण अंधाराने त्याचे डोळे आंधळे केलेले आहेत.

(1 योहान 3:14,15; 1 योहान 4:20,21 हे देखील पहा)

योहान आपल्या पत्रात हे अनेकदा पुन्हा सांगतो. जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगतो, तेव्हा आपण आपल्या जीवनातून द्वेष दूर ठेवण्यासाठी अत्यंत जागरूक असतो. आपण कोणत्याही व्यक्तीविरुद्ध द्वेष आपल्या आत राहू देत नाही. द्वेष धोकादायक आहे. जर आपल्या हृदयात एखाद्या भावाविरुद्ध द्वेष असेल, आणि आपण प्रकाशात चालतो असे जरी म्हणत असलो, तरी आपण आंधळे आणि अंधारात चालणाऱ्यांसारखे आहोत. आपण कुठे जात आहोत हे आपल्याला समजत नाही; आपण अंधारात हात चाचपडत पुढे जाण्याचा प्रयत्न करतो आणि शेवटी आपण अडखळतो व पडतो (1 योहान 2:9-11).

लोक आपल्याला दुखावण्यापासून आपण रोखू शकत नाही, पण आपण दुखावले जाणे नाकारू शकतो. काही गोष्टी लोक म्हणतात किंवा करतात ज्यामुळे आपल्याला वेदना होऊ शकतात, पण आपण त्या वेदना सोडून देण्याचा आणि त्या आपल्या सोबत सतत न बाळगण्याचा निर्णय घेऊ शकतो. दुखावले जाणे आणि वेदना अनेकदा वाढून द्वेषात रूपांतरित होतात. द्वेष आपल्याला आंधळे करतो आणि अंधारात

ठेवतो. मात्र जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगतो, तेव्हा दुखावले जाणे आणि वेदना आपल्यात स्थान मिळवत नाहीत.

2) जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो, तेव्हा छळ आपल्याला घाबरवत नाही आणि शुद्धता आपले जीवनशैली बनते

1 योहान 3:1-3,13

[1] आपल्याला देवाची मुले हे नाव मिळाले ह्यात पित्याने आपल्याला केवढे प्रीतिदान दिले आहे पाहा; आणि आपण तसे आहोतच. ह्यामुळे जग आपल्याला ओळखत नाही, कारण त्याने त्याला ओळखले नाही.

[2] प्रियजनहो, आपण आता देवाची मुले आहोत; आणि पुढे आपण काय होऊ हे अजून प्रकट झालेले नाही; तरी तो प्रकट होईल तेव्हा आपण त्याच्यासारखे होऊ हे आपल्याला माहीत आहे, कारण जसा तो आहे तसाच तो आपल्याला दिसेल.

[3] जो कोणी त्याच्यासंबंधाने ही आशा बाळगतो तो, जसा तो शुद्ध आहे, तसे आपणाला शुद्ध करतो.

[13] बंधूंनो, जग तुमचा द्वेष करते ह्याचे आश्चर्य मानू नका.

प्रेषित योहान यांनी देवाचे आपल्यावर असलेले अतिशय महान आणि उदार प्रेम घोषित केले की देवाने आपल्याला स्वतःची मुले बनवले आहे. पण नंतर, देवाकडून इतके प्रेम मिळालेल्या लोकांनी काही गोष्टींसाठी तयार असले पाहिजे...

- जग आपल्याला ओळखणार नाही आणि कदाचित आपला द्वेष करेल.
- आपण स्वतःला शुद्ध ठेवतो, जसा तो शुद्ध आहे.

जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगतो, तेव्हा जग आपल्याला देवाची मुले म्हणून ओळखत नाही यामुळे आपण घाबरत नाही. तसेच जग आपला द्वेष करू शकते

किंवा आपला छळ करू शकते यामुळेही आपण अस्वस्थ होत नाही.

आपल्याला ही अद्‌त आशा आहे की आपण त्याची मुले आहोत म्हणून, प्रभू प्रकट होईल तेव्हा आपण त्याच्यासारखे बनवले जाऊ. आणि या आशेमुळे आपण आपले जीवन शुद्ध ठेवण्याचा निर्णय घेतो. म्हणून, पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमात स्थिर राहणारे आणि त्या प्रेमातून जीवन जगणारे लोक म्हणून, शुद्धता ही आपल्या जीवनशैलीचा भाग बनते. त्याचे प्रेम आपल्याला शुद्धतेकडे आकर्षित करते आणि पित्याला न आवडणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीला नाकारण्यास प्रवृत्त करते.

3) जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो, तेव्हा आपण त्याग करतो आणि वाटून घेतो

1 योहान 3:16-18

16 ख्रिस्ताने आपल्याकरता स्वतःचा प्राण अर्पण केला ह्यावरून आपल्याला देवाच्या प्रीतीची जाणीव झाली आहे; तेव्हा आपणही आपल्या बंधूकरता स्वतःचा प्राण अर्पण केला पाहिजे.

17 मग जवळ संसाराची साधने असून व आपला बंधू गरजवंत आहे हे पाहून जो स्वत:ला त्याचा कळवळा येऊ देत नाही त्याच्या ठायी देवाची प्रीती कशी राहणार?

18 मुलांनो, आपल्या शब्दांनी किंवा जिभेने नव्हे, तर कृतीने व सत्याने आपण प्रीती करावी.

येशू ख्रिस्त यांनी आपले जीवन आपल्यासाठी अर्पण केले म्हणून, त्याद्वारेच आणि त्यामध्येच आपण पित्याचे आपल्यावरील प्रेम समजतो, अनुभवतो आणि जाणतो. हे नंतर आपल्याला इतरांसाठी तसेच करण्यास प्रवृत्त करते. आपण इतरांसाठी आपले जीवन अर्पण करतो. आपण इतरांच्या हितासाठी त्याग करतो. हे व्यवहारिक स्वरूपात *"कृतीत आणि सत्यात"* (1 योहान 3:18) प्रकट होते इतरांच्या भौतिक गरजा पूर्ण करण्यासाठी देणे आणि वाटून घेणे यामध्ये.

यांनी आपल्या सेवाकार्याबद्दल सांगताना ते पुढील शब्दांत व्यक्त केले.

2 करिंथ 5:14,15

[14] कारण ख्रिस्ताची प्रीती आम्हांला आवरून धरते. आम्ही असे समजतो की, एक सर्वांसाठी मेला तर सर्व मेले;

[15] आणि तो सर्वांसाठी ह्याकरता मेला की, जे जगतात त्यांनी पुढे स्वत:करता नव्हे, तर त्यांच्यासाठी जो मेला व पुन्हा उठला त्याच्याकरता जगावे.

देवाच्या प्रेमामुळे आपण प्रभावित होतो, प्रेरित होतो, उत्तेजित होतो आणि कृती करण्यास प्रवृत्त होतो. आपण जीवनाकडे येशू ख्रिस्त यांच्या उदाहरणातून पाहतो. त्यांनी आपल्यासाठी स्वतःला अर्पण केले. म्हणून, आपणही आता स्वतःसाठी जगत नाही, तर येशूसाठी जगतो.

योहान 15:12,13

[12] जशी मी तुमच्यावर प्रीती केली तशी तुम्ही एकमेकांवर प्रीती करावी अशी माझी आज्ञा आहे.

[13] आपल्या मित्रांकरता आपला प्राण द्यावा ह्यापेक्षा कोणाची प्रीती मोठी नाही.

प्रेमाचे सर्वात महान प्रकटीकरण म्हणजे स्वतःचे जीवन अर्पण करणे. येशू ख्रिस्त यांनी हे दाखवून दिले. त्यांनी वधस्तंभावर आपले जीवन अर्पण केले. व्यवहारात, आपल्यापैकी काहींना खरोखरच आपले जीवन अर्पण करताना मृत्यूचा सामना करावा लागू शकतो, पण आपल्यापैकी अनेकांसाठी याचा अर्थ असा असतो की इतरांच्या हितासाठी आपल्या स्वतःच्या मालमत्ता, संधी, हक्क किंवा विशेषाधिकार सोडून देणे किंवा त्याग करणे.

4) जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो, तेव्हा आपण प्रेमामध्ये चालतो

1 योहान 4:7-12

[7] प्रियजनहो, आपण एकमेकांवर प्रीती करावी, कारण प्रीती देवापासून आहे; जो कोणी प्रीती करतो तो देवापासून जन्मलेला आहे व देवाला ओळखतो.

8 जो प्रीती करत नाही तो देवाला ओळखत नाही; कारण देव प्रीती आहे.
9 देवाने आपल्या एकुलत्या एक जन्मलेल्या पुत्राला जगात पाठवले आहे,
ह्यासाठी की, त्याच्या द्वारे आपल्याला जीवन प्राप्त व्हावे; ह्यावरून देवाची
आपल्यावरील प्रीती प्रकट झाली.
10 प्रीती म्हणावी तर हीच; आपण देवावर प्रीती केली असे नाही, तर त्याने
तुमच्याआमच्यावर प्रीती केली आणि तुमच्याआमच्या पापांचे प्रायश्चित्त व्हावे
म्हणून स्वपुत्राला पाठवले.
11 प्रियजनहो, देवाने जर आपल्यावर अशा प्रकारे प्रीती केली तर आपणही
एकमेकांवर प्रीती केली पाहिजे.
12 देवाला कोणी कधीही पाहिले नाही; आपण एकमेकांवर प्रीती करत असलो
तर देव आपल्या ठायी राहतो, आणि त्याची प्रीती आपल्या ठायी पूर्णत्व पावली
आहे.

आपण पित्याच्या प्रेमाचा इतका अनुभव घेतलेला असल्यामुळे, इतर लोकांवर प्रेम करण्याचा ओघ आपल्यातून बाहेर पडल्याशिवाय राहू शकत नाही. प्रेमात चालणे म्हणजे काय याचे एक सुंदर वर्णन 1 करिंथ 13:4-8 मध्ये आपल्याला दिले आहे: *"प्रीती सहनशील आहे, परोपकारी आहे; प्रीती हेवा करत नाही; प्रीती बढाई मारत नाही, फुगत नाही; ती गैरशिस्त वागत नाही, स्वार्थ पाहत नाही, चिडत नाही, अपकार स्मरत नाही; ती अनीतीत आनंद मानत नाही, तर सत्यासंबंधी आनंद मानते; ती सर्वकाही सहन करते, सर्वकाही खरे मानण्यास सिद्ध असते, सर्वांची आशा धरते, सर्वसंबंधाने धीर धरते. प्रीती कधी अंतर देत नाही; संदेश असले तरी ते संपतील. भाषा असल्या तरी त्या समाप्त होतील; आणि विद्या असली तरी ती संपेल."* आपण लोकांशी देवाच्या प्रेमाने संबंध ठेवण्याचा निर्णय घेतो.

आपण पित्याच्या प्रेमाने त्याच्या प्रेमात चालण्यासाठी सामर्थ्यवान केले जातो. जेव्हा आपण एकमेकांवर प्रेम करतो, तेव्हा त्याचे प्रेम आपल्यामध्ये परिपूर्ण होते—म्हणजे पूर्णत्वाला पोहोचते, त्याचा संपूर्ण उद्देश साध्य करते. जेव्हा आपण प्रेमात चालतो, तेव्हा त्याचे प्रेम आपल्यामध्ये आणि आपल्याद्वारे आपला उद्देश पूर्ण करत असते,

पूर्णत्वाला नेत असते आणि साध्य करत असते. हे म्हणजे देव स्वतः आपल्यामध्ये वास करून आपल्याद्वारे जगत आहे!

5) जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो, तेव्हा आपण आपल्या आत्मिक स्थानाची ओळख करतो, आपण भीतीपासून मुक्त होतो आणि त्याच्यावर प्रेम करण्यासाठी स्वतंत्र होतो

1 योहान 4:17-19

17 न्यायाच्या दिवसासंबंधाने आपल्या ठायी धैर्य असावे म्हणून त्याची प्रीती आपल्यामध्ये अशा प्रकारे पूर्णत्व पावली आहे; कारण जसा तो आहे तसे ह्या जगात आपणही आहोत.
18 प्रीतीच्या ठायी भीती नसते; इतकेच नव्हे तर पूर्ण प्रीती भीती घालवून देते; भीतीमध्ये शासन आहे आणि भीती बाळगणारा प्रीतीमध्ये पूर्ण झालेला नाही.
19 पहिल्याने त्याने आपल्यावर प्रीती केली, म्हणून आपण त्याच्यावर प्रीती करतो.

जेव्हा देवाचे प्रेम आपल्यामध्ये परिपूर्ण झालेले असते, म्हणजे आपण त्याचे प्रेम स्वीकारलेल्या अवस्थेत असतो आणि ते आपल्यामध्ये आपले संपूर्ण कार्य करू देत असतो, ...

- आपण देवासमोर धैर्याने उभे राहतो आणि न्यायाच्या विकृत, यातनादायक भीतीमध्ये जगत नाही.
- आपण आत्मिक क्षेत्रात आपण कोण आहोत हे ओळखतो—"जसा तो आहे, तसेच आपणही आहोत" (1 योहान 4:17)—आणि त्याच प्रकारे आपण या जगात जगतो.
- त्याच्या आपल्यावरील प्रेमामुळे आपण त्याच्यावर प्रेमाने ओसंडून वाहतो.

सारांश असा की, जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात विसावा घेतो आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगतो...

1) इतरांविषयी द्वेषाला आपल्यात कोणतीही जागा राहत नाही.

2) छळ आपल्याला घाबरवत नाही.

3) शुद्धता ही आपली जीवनशैली बनते.

4) आपण इतरांसाठी त्याग करतो आणि वाटून घेतो.

5) आपण देव जसे प्रेम करतो तसेच करु लागतो.

6) आपण आपल्या आत्मिक स्थानाची ओळख करतो—"जसा तो आहे, तसेच आपणही आहोत" (1 योहान 4:17)—आणि त्यानुसार या जगात जगतो.

7) देवासमोर दोषारोप आणि न्यायाच्या भीतीपासून आपण मुक्त असतो.

8) त्याने प्रथम आपल्यावर प्रेम केले म्हणून आपण त्याच्यावर प्रेमाने ओसंडून वाहतो.

चला, आपण हे मान्य करू आणि पुष्टी करूया

मी पित्याच्या माझ्यावरील प्रेमात स्थिर राहतो. मी पित्याच्या प्रेमात विसावा घेतो आणि त्याच प्रेमातून जीवन जगतो. माझ्या हृदयात द्वेषाला कोणतीही जागा नाही. जगाने मला ओळखले नाही किंवा माझा छळ केला तरी मी घाबरत नाही. शुद्धता ही माझी जीवनशैली आहे. जसा तो शुद्ध आहे, तसा मी स्वतःला शुद्ध ठेवतो. देवाने मला जे आशीर्वाद दिले आहेत ते मी इतरांसाठी त्याग करतो, उदारपणे देतो आणि वाटून घेतो. मी लोकांशी प्रेमाने वागतो. देवाने आपल्या प्रेमामुळे मला त्याच्यामध्ये जे बनवले आहे, ते मी ओळखतो. जसा तो आहे, तसेच मीही आहे—देवाचा वारस आणि ख्रिस्तासोबत सह-वारस आहे. मी सर्व अपराधीपणा, लाज आणि दोषारोपापासून मुक्त आहे. मी

माझ्या स्वर्गीय पित्यावर प्रेम करण्यासाठी स्वतंत्र आहे. मी त्याच्यावर प्रेम करतो कारण त्याने प्रथम माझ्यावर प्रेम केले.

आज्ञाधारकपणा—पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहण्याची गुरुकिल्ली

येशू पित्याच्या आज्ञाधारकपणात चालला...

योहान 8:29

ज्याने मला पाठवले तो माझ्याबरोबर आहे; त्याने मला एकटे सोडले नाही, कारण जे त्याला आवडते ते मी सर्वदा करतो.

योहान 14:31

परंतु मी पित्यावर प्रीती करतो आणि पित्याने जशी मला आज्ञा दिली तसे करतो, हे जगाने ओळखावे म्हणून असे होते. उठा, आपण येथून जाऊ.

योहान 15:9,10

9 जशी पित्याने माझ्यावर प्रीती केली तशी मीही तुमच्यावर प्रीती केली आहे; तुम्ही माझ्या प्रीतीत राहा.

10 जसा मी आपल्या पित्याच्या आज्ञा पाळून त्याच्या प्रीतीत राहतो तसे तुम्ही माझ्या आज्ञा पाळाल तर माझ्या प्रीतीत राहाल.

... आणि म्हणूनच, आपणही

योहान 14:15,21,23,24

15 माझ्यावर तुमची प्रीती असली तर तुम्ही माझ्या आज्ञा पाळाल.

21 ज्याच्याजवळ माझ्या आज्ञा आहेत व जो त्या पाळतो तोच माझ्यावर प्रीती करणारा आहे; आणि जो माझ्यावर प्रीती करतो त्याच्यावर माझा पिता प्रीती करील; मीही त्याच्यावर प्रीती करीन व स्वत: त्याला प्रकट होईन."

23 येशूने त्याला उत्तर दिले, "ज्याची माझ्यावर प्रीती असेल तो माझे वचन पाळील, माझा पिता त्याच्यावर प्रीती करील आणि आम्ही त्याच्याकडे येऊन त्याच्याबरोबर वस्ती करू.

24 ज्याची माझ्यावर प्रीती नाही तो माझी वचने पाळत नाही; जे वचन तुम्ही ऐकता ते माझे नव्हे, तर ज्या पित्याने मला पाठवले त्याचे आहे.

योहान 15:9,10
9 जशी पित्याने माझ्यावर प्रीती केली तशी मीही तुमच्यावर प्रीती केली आहे; तुम्ही माझ्या प्रीतीत राहा.
10 जसा मी आपल्या पित्याच्या आज्ञा पाळून त्याच्या प्रीतीत राहतो तसे तुम्ही माझ्या आज्ञा पाळाल तर माझ्या प्रीतीत राहाल.

1 योहान 2:5,6
5 जो कोणी त्याच्या वचनाप्रमाणे चालतो, त्याच्यामध्ये देवाची प्रीती खरोखर पूर्णत्व पावली आहे. ह्यावरून आपल्याला कळून येते की, आपण त्याच्या ठायी आहोत.
6 मी त्याच्या ठायी राहतो, असे म्हणणाऱ्याने तो जसा चालला तसे स्वतःही चालले पाहिजे.

या सर्व शास्त्रवचनांमधून आपण पाहतो की प्रभु येशू ख्रिस्त यांनी स्वतः आचरण करून आणि शिकवून दाखवले की पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहण्यासाठी आपण त्याच्या वचनांचे पालन केले पाहिजे आणि त्याच्या वचनात राहिले पाहिजे. जेव्हा आपण तसे करतो, तेव्हा देवाचे प्रेम पित्याचे प्रेम आपल्यामध्ये परिपूर्ण होते. देवाच्या आज्ञांचे पालन करणे हे पित्याच्या प्रेमात विसावा घेण्यासाठी आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगण्यासाठी अत्यंत महत्त्वाचे आहे.

जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो, तेव्हा आपण त्याचे वचन पाळतो आणि येशू जसा चालला तसे चालतो.

पित्याच्या आज्ञाधारकतेमध्ये आपण प्रकाशात चालतो, जसा तो प्रकाशात आहे; आणि त्यामुळे त्याच्यासोबत संगती (घनिष्ठ मैत्री) शक्य होते. ही संगतीच आपल्याला दररोजच्या जीवनात त्याच्या प्रेमात स्थिर राहण्यास म्हणजे त्याच्या प्रेमात (विसावा घेण्यास आणि त्यातून जीवन जगण्यास) सक्षम करते.

1 योहान 1:6,7
6 त्याच्याबरोबर आपली सहभागिता आहे असे जर आपण म्हणत असलो, पण

अंधारात चालत असलो, तर आपण खोटे बोलतो, सत्याने वागत नाही;
[7] पण जसा तो प्रकाशात आहे तसे जर आपण प्रकाशात चालत असलो तर आपली एकमेकांबरोबर सहभागिता आहे, आणि त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त ह्याचे रक्त आपल्याला सर्व पापांपासून शुद्ध करते.

आज्ञाधारकता पित्याचे प्रेम मिळवून देत नाही. तो आपल्यावर अपरिमित आणि अटविरहित प्रेम करतो.

आज्ञाधारकता ही आपण त्याच्यावर प्रेम असल्यामुळे करतो. आपण ती प्रेमातून करतो.

आज्ञाधारकता आपल्याला त्याच्यासोबत घनिष्ठ संगतीत ठेवते, आणि त्यामुळे आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहू शकतो म्हणजे त्याच्या प्रेमात विसावा घेणे, त्याच्यापासून जीवन घेणे आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगणे.

चिंतन

1) आपल्या स्वर्गीय पित्याचे आपल्यावर असलेले प्रेम मान्य करणे आणि त्याची पुष्टी करणे का महत्त्वाचे आहे?

2) आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगतो तेव्हा मिळणारे आठ परिणाम आपण नमूद केले आहेत:

   (i) इतरांविषयी द्वेषाला आपल्यात कोणतीही जागा राहत नाही.

   (ii) छळ आपल्याला घाबरवत नाही.

   (iii) शुद्धता ही आपली जीवनशैली बनते.

   (iv) आपण इतरांसाठी त्याग करतो आणि वाटून घेतो.

   (v) आपण देव करतो त्याच प्रकारच्या प्रेमात चालतो.

(vi) आपण आपल्या आत्मिक स्थानाची ओळख करतो—“जसा तो आहे, तसेच आपणही आहोत” (1 योहान 4:17)—आणि त्यानुसार आपण या जगात जगतो.

(vii) देवासमोर दोषारोप आणि न्यायाच्या भीतीपासून आपण मुक्त असतो.

(viii) त्याने प्रथम आपल्यावर प्रेम केले म्हणून आपण त्याच्यावर प्रेमाने ओसंडून वाहतो.

तुम्ही या आठ पैकी प्रत्येक क्षेत्रात कसे आहात? (थोडा वेळ प्रार्थना करा आणि देवासमोर हे मान्य करा की पित्याच्या प्रेमामुळे तुम्ही हे सर्व करू शकता.)

3) पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहणे आणि त्याच्या प्रेमात आज्ञाधारक राहणे याचा संबंध काय आहे?

6
शिस्त लावणारे प्रेम

पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहण्याचा एक महत्त्वाचा पैलू म्हणजे त्याची प्रेमळ शिस्त आणि सुधारणा होय. जेव्हा आपण पित्याने आपल्याला का शिस्त लावली आणि शिस्त लावताना त्याचे हृदय काय आहे हे समजून घेतो, तेव्हा आपण योग्य प्रतिसाद देऊ शकतो. देवाची प्रेमळ सुधारणा ही भीती बाळगण्याची किंवा टाळण्याची गोष्ट नाही. आपल्या पित्याची प्रेमळ सुधारणा ही स्वागत करण्यासारखी आहे, कारण ती आपल्या हितासाठी असते.

ज्यांच्यावर पिता प्रेम करतो, त्यांना तो शिस्त लावतो

इब्री 12:4-13

4 तुम्ही पापाशी झगडत असता रक्त पडेपर्यंत अजून प्रतिकार केला नाही.

5 आणि तुम्हांला पुत्राप्रमाणे केलेला हा बोध तुम्ही विसरून गेला आहात काय?
“माझ्या मुला, परमेश्वराच्या शिक्षेचा अनादर करू नकोस, आणि त्याच्याकडून दोष पदरी
पडला असता खचू नकोस;

6 कारण ज्याच्यावर परमेश्वर प्रीती करतो, त्याला तो शिक्षा करतो आणि ज्या पुत्रांना तो स्वीकारतो त्या प्रत्येकाला फटके मारतो.”

7 शिक्षणासाठी तुम्ही शिक्षा सहन करत आहात; देव तुम्हांला पुत्राप्रमाणे वागवतो, आणि ज्याला बाप शिक्षा करत नाही असा कोण पुत्र आहे?

8 ज्या शिक्षेचे वाटेकरी सर्व झाले आहेत अशा शिक्षेवाचून तुम्ही जर आहात तर तुम्ही पुत्र नाही, दासीपुत्र आहात.

9 शिवाय शिक्षा करणारे असे आमच्या देहाचे बाप आपल्याला होते आणि आपण त्यांची भीड धरत असू; तर आपण विशेषेकरून जो आत्म्यांचा पिता त्याच्या अधीन होऊन जिवंत राहू नये काय?

10 त्यांना योग्य वाटली तशी थोडे दिवस ते शिक्षा करत होते; पण तो करतो ती आपल्या हितासाठी, म्हणजे आपण त्याच्या पवित्रतेचे वाटेकरी व्हावे म्हणून

करतो.

11 कोणतीही शिक्षा तत्काली आनंदाची वाटत नाही, उलट खेदाची वाटते; तरी ज्यांना तिच्याकडून वळण लागले आहे त्यांना ती पुढे नीतिमत्त्व हे शांतिकारक फळ देते.

12 म्हणून 'लोंबकळणारे हात व लटपटणारे गुडघे सरळ करा,'

13 आणि 'आपल्या पायांसाठी सरळ वाटा करा,' ह्यासाठी की, लंगड्याचा सांधा उखळू नये, तर उलट तो बरा व्हावा.

"शासन," "ताडन" आणि "फटक्यांचे ताडन" हे शब्द ऐकायला कठोर आणि रुक्ष वाटतात. ग्रीक भाषेत "चॅस्टन" या शब्दासाठी वापरलेला शब्द *'पायदेया'* आहे, ज्याचा अर्थ "मुलाला वाढवणे, शिक्षण देणे, शिकवणे, मार्गदर्शन करणे आणि शिस्त लावणे" असा होतो. "शासन" या अर्थासाठी वापरला जाणारा हाच शब्द (ग्रीक शब्द *'पैदेया'*) इफिसकरांस पत्र 6:4 मध्ये पित्यांनी आपल्या मुलांना प्रभूच्या "संगोपनात" वाढवण्याविषयी वापरला गेला आहे. "ताडन" या अर्थासाठी वापरला जाणारा ग्रीक शब्द *'एलेग्खो'* हा आहे; याचा अर्थ "दोष सिद्ध करणे, पटवून देणे, कानउघाडणी करणे किंवा चूक निदर्शनास आणून देणे" असा होतो. योहान 16:8 मध्ये पवित्र आत्म्याविषयी वापरलेला हाच शब्द आहे, जिथे असे म्हटले आहे की, तो पवित्र आत्मा जगाला पाप, नीतिमत्त्व आणि न्याय यांविषयी दोष सिद्ध करून दाखवेल. "फटक्यांचे ताडन" या अर्थासाठी वापरला जाणारा ग्रीक शब्द *'मास्टिगोओ'* हा आहे; याचा अर्थ "चाबकाचे फटके मारणे, झोडपून काढणे किंवा मारहाण करणे" असा होतो. हे लक्षात ठेवा की, हे शब्द एका पित्याने आपल्या मुलांना शिस्त लावण्याच्या संदर्भात वापरले गेले आहेत; म्हणूनच, त्यांचा अर्थ लावताना याच संदर्भाचा विचार करणे आवश्यक आहे. त्यामुळे, प्रभूचे शासन हे प्रामुख्याने.

(A) *पायदेया*— पित्याचे आपल्या मुलांचे प्रेमळ शिक्षण, पालनपोषण, मार्गदर्शन आणि प्रशिक्षण.

(B) *एलेग्खो*—पिता प्रेमाने आपल्या मुलांना काय चुकीचे आहे हे दाखवतो आणि त्यांना योग्य गोष्टीकडे निर्देशित करतो.

(C) *मास्टिगोओ*—पित्याची प्रेमळ शिस्त, जी मुलांना आज्ञाधारकतेच्या ठिकाणी आणण्यासाठी दिली जाते.आपण नैसर्गिक पातळीवर मुलांच्या संगोपनात हे सहज पाहतो की शिक्षण, मार्गदर्शन, पालनपोषण आणि प्रशिक्षण हेच सामान्यपणे केले जाते. शिक्षा फक्त तेव्हाच वापरली जाते जेव्हा सामान्य प्रक्रिया स्वीकारली जात नाही किंवा तिचे उल्लंघन केले जाते.

प्रेमळ शिक्षण आणि सुधारणा हे पिता–मूल नात्यातील सामान्य भाग आहेत (इब्री 12:7). हे आपल्या स्वर्गीय पित्याचे आपल्याला पुत्र आणि कन्या म्हणून वागवणे आहे. त्याची सुधारणा आणि शिस्त ही आपल्यावरील त्याच्या प्रेमाचीच अभिव्यक्ती आहे.

आपला स्वर्गीय पिता आपल्यावर प्रेम असल्यामुळे आणि आपल्या भल्यासाठी आपल्याला सुधारतो व शिस्त लावतो. तो हे आपल्या हितासाठी आपल्या लाभासाठी किंवा प्रगतीसाठी करतो (इब्री 12:10). तो आपल्याला जिथे आहोत तिथून उंच ठिकाणी, जिथे तो आपल्याला पाहू इच्छितो त्या स्तरावर नेण्यासाठी हे करतो.

देव जेव्हा आपल्याला सुधारतो, तेव्हा तो आपल्याला नष्ट करण्यासाठी, कमी लेखण्यासाठी, आपली किंमत कमी करण्यासाठी किंवा खाली आणण्यासाठी करत नाही. त्याची प्रेमळ सुधारणा नेहमी आपल्याला उंचावण्यासाठी आणि आपण जसे असायला हवे तसे बनवण्यासाठी असते. त्याची सुधारणा सन्मान, स्वीकार आणि कृपेने येते.

या पित्याच्या प्रेमाचा हा पैलू तात्पुरता वेदनादायक असू शकतो (इब्री 12:11).

जेव्हा आपण आज्ञाधारकतेच्या ठिकाणातून बाहेर जातो—म्हणजेच त्याच्या प्रेमात विसावा घेणे आणि त्यातून जीवन जगणे या अवस्थेतून दूर जातो तेव्हा सुधारणा आवश्यक होते.

सुधारणा म्हणजे देव आपल्याला त्याच्या वचनाशी, त्याच्या इच्छेशी आणि त्याच्या मार्गांशी पुन्हा जुळवून घेण्यास सांगतो. तो आपल्याला पुन्हा त्या ठिकाणी आणतो जिथे आपण त्याच्या प्रेमात स्थिर राहू शकतो. तो आपल्याला पुन्हा त्या विसाव्याच्या आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगण्याच्या ठिकाणी ओढून घेतो.

योग्य प्रतिसाद म्हणजे सुधारणा स्वीकारून आणि समर्पण करून आपल्या स्वर्गीय पित्याला आज्ञाधारक राहणे (इब्री 12:9). ही ती वेळ आहे जेव्हा आपण म्हणायला शिकतो, *"माझी इच्छा नव्हे, तर तुझी इच्छा पूर्ण होवो."*

देव आपल्याला त्याच्या वचनाद्वारे, त्याच्या आत्म्याद्वारे, इतर लोकांद्वारे आणि कधी कधी परिस्थिती व प्रसंगांद्वारे सुधारतो. देव आपल्याशी त्याच्या वचनाद्वारे बोलतो, ज्यातून तो आपल्याला शिक्षण, प्रशिक्षण आणि सुधारणा देतो (2 तीमथ्य 3:16,17). योहान 16:13 मध्ये सांगितल्याप्रमाणे, देवाचा आत्मा आपल्याला संपूर्ण सत्याकडे नेतो आणि मार्गदर्शन करतो; याचा अर्थ तो आपल्याला चुकीपासून दूर ठेवतो आणि आपली सुधारणा देखील करतो. देव आपल्या हृदयात इतर लोकांद्वारेही आपल्याला सल्ला देतो, विशेषतः आपल्या जीवनात प्रभाव टाकण्यासाठी नेमलेले देवभक्त लोक. आपण देवाचे पालनपोषण, शिक्षण आणि सुधारणा या तिन्ही माध्यमांद्वारे—त्याचे वचन, त्याचा आत्मा आणि इतर लोक स्वीकारण्यासाठी खुले असले पाहिजे. कधी कधी देव आपल्या जीवनात अशा परिस्थिती निर्माण करून आपल्याला प्रेमाने शिस्त लावतो. **(टीप:** आपण "कधी कधी" परिस्थिती आणि प्रसंगांद्वारे असे म्हणतो, कारण काही परिस्थिती

अशा असतात ज्या शत्रू म्हणजेच सैतान आपल्यावर आणतो आणि ज्या आपण जिंकून आणि त्यावर प्रभुत्व मिळवून पार करायच्या असतात. तर काही परिस्थिती आपल्या स्वतःच्या कृतींचा परिणाम असतात, ज्यांची जबाबदारी आपण स्वीकारून आवश्यक ते बदल करणे गरजेचे असते.)

त्याच्या प्रेमळ शिस्तीला आपण कसा प्रतिसाद देतो यावर आपली पुढील स्तरावरील वाढ, परिपक्वता आणि पवित्रतेकडे होणारी प्रगती अवलंबून असते. हे त्याच्या प्रेमात स्थिर राहण्यासाठी आणि आपल्या जीवनातील उद्देश पूर्ण करण्याकडे पुढे जाण्यासाठी अत्यंत महत्त्वाचे आहे.

दररोज आपण करू शकणारी एक सर्वोत्तम गोष्ट म्हणजे देवाकडे पाहून त्याला प्रार्थना करणे की, जर माझ्या जीवनात आज्ञाधारकतेपासून काहीही विसंगती निर्माण झाली असेल, तर मला पुन्हा तुझ्याशी जुळवून दे.

तुम्ही स्वतःचे संरक्षक होऊ शकता. आपल्या हृदयावर, आपल्या विचारांवर आणि आपल्या कृतींवर लक्ष ठेवू शकता. त्याच्या प्रेमात स्थिर राहा. लक्षात ठेवा की त्याची सामर्थ्य देणारी कृपा आणि पवित्र आत्म्याची बळकट करणारी संगत नेहमीच तुमच्यासोबत आहे, जी तुम्हाला त्याच्या प्रेमात स्थिर राहण्यास सक्षम करते (2 करिंथ 13:14). ज्या क्षणी आपण स्वतःला आज्ञाधारकतेच्या ठिकाणातून बाहेर जाताना पाहतो, म्हणजेच पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहण्याच्या ठिकाणातून अगदी थोडेसेही दूर जाताना लक्षात येते, त्या क्षणी आपण स्वतःला तपासले पाहिजे आणि पुन्हा त्या प्रेमात स्थिर राहण्याच्या ठिकाणी परत आले पाहिजे.

जीवनात असे प्रसंग येतात जेव्हा आपल्याला कठोरता आणि शिस्तीने गोष्टी हाताळाव्या लागतात. उदाहरणार्थ, कुटुंबात पालक

म्हणून, वर्गात शिक्षक म्हणून किंवा व्यावसायिक पातळीवर कर्मचाऱ्यांना हाताळताना, काही वेळा आपल्याला सामोरे जावे लागते, सुधारणा करावी लागते, दोष दाखवावा लागतो आणि अपेक्षित गोष्टी पूर्ण करण्याची मागणी करावी लागते. अशा कठीण परिस्थितींना आपण एक जबाबदार पुढाऱ्याच्या कठोरतेने हाताळतो, पण तरीही आपण पित्याच्या प्रेमाने मार्गदर्शित असतो. देवाचा आत्मा आपल्याला अशा कठीण परिस्थिती हाताळतांना, शिस्त लागू करत असतांनाही देवाच्या अटविरहित प्रेमाने भरून राहण्यास सक्षम करतो. हे देखील पित्याच्या प्रेमाचे एक प्रकटीकरण आहे.

पित्याच्या प्रेमळ शिस्तीबद्दल गैरसमज

अनेकदा लोकांना पित्याच्या प्रेमळ सुधारणेबद्दल विचित्र गैरसमज असतात. ते चुकीने आजारपण, आपत्ती, अपघात, अपयश, शोकांतिका, गरिबी इत्यादी गोष्टी पित्याच्या प्रेमळ शिस्ती, शिक्षण किंवा सुधारणेशी जोडतात. आपण पृथ्वीवरील पालकही, जरी अपूर्ण असलो तरी, आपल्या मुलांबाबत असे करत नाही. कोणता पृथ्वीवरील पालक आपल्या मुलाला शिकवण्यासाठी, घडवण्यासाठी किंवा वाढवण्यासाठी त्याला आजार, अपघात किंवा शोकांतिकेतून नेऊन शिकवण्याचा प्रयत्न करेल? कोणीही नाही! मग आपण आध्यात्मिक समजुतीमध्ये किती विसंगत आणि अतार्किक आहोत की अशा गोष्टी आजार, आपत्ती, अपघात, अपयश, शोकांतिका, गरिबी इत्यादी या सर्वांना आपण एका अपरिमित प्रेम करणाऱ्या स्वर्गीय पित्याच्या प्रेमळ शिस्तीचे रूप मानतो! जणू काही या गोष्टी त्याच्या प्रेमळ सुधारणेचेच प्रकटीकरण आहेत असे आपण समजतो. प्रभु येशू ख्रिस्त यांनी स्पष्टपणे सांगितले की आपला स्वर्गीय पिता पृथ्वीवरील पालकांपेक्षा अनंतपटीने श्रेष्ठ आहे: *"आपल्या मुलाने भाकर मागितली तर त्याला धोंडा देईल आणि मासा मागितला तर त्याला साप देईल, असा तुमच्यात कोण माणूस आहे? मग तुम्ही*

वाईट असताना आपल्या मुलाबाळांना चांगल्या देणग्या देणे तुम्हांला समजते, तर तुमच्या स्वर्गातील पित्याजवळ जे मागतात त्यांना तो किती विशेषेकरून चांगल्या देणग्या देईल?" (मत्तय 7:9-11)

आपल्या स्वर्गीय पित्याची प्रेमळ शिस्त आणि बंडखोरी व पश्चात्ताप न करणाऱ्या, जाणूनबुजून केलेल्या पापासाठी असलेला देवाचा न्याय यामध्ये खूप मोठा फरक आहे. विश्वासणाऱ्यांच्या जीवन प्रवासात आपण सामान्यतः पित्याच्या आज्ञेत चालतो आणि देवाच्या न्यायास पात्र होण्याच्या स्थितीत जात नाही. आणि जर आपण पाप केलेच, तरी आपण लगेच देवाशी आपले संबंध पुन्हा योग्य कसे करायचे हे जाणतो. आपण देवाच्या आज्ञेत चालत असताना, एक शत्रू आहे—सैतान आणि त्याचे दुष्ट आत्मे जे आपल्याविरुद्ध त्यांच्या कपटांनी आणि योजनांनी उभे राहतात. आपण शत्रूचे कार्य जसे आहे तसे ओळखले पाहिजे, आणि ख्रिस्तामधील आपल्या अधिकाराच्या स्थानाचा उपयोग करून आपण त्याला विरोध केला पाहिजे, त्यावर विजय मिळवला पाहिजे आणि सतत विजयात चालले पाहिजे. अशा गोष्टींसाठी आपण शत्रूवर प्रभुत्व राखले पाहिजे. चोरी करणे, मारणे आणि नष्ट करणे, तसेच आजार, आपत्ती, अपघात, अपयश, शोकांतिका, गरिबी इत्यादी दुष्ट कार्ये देवाला जोडू नयेत.

चिंतन

1) एक प्रेमळ स्वर्गीय पिता आपल्या मुलांना शिस्त का लावतो?

2) इब्री 12:5,6 मध्ये उल्लेखलेल्या शिक्षा, कानउघाडणी आणि चाबकाचे फटके यांचा, पित्याच्या आपल्या मुलांशी वागण्याच्या संदर्भात, काय अर्थ होतो याचा सारांश सांगा.

3) देव आपल्या जीवनात आपली प्रेमळ सुधारणा कोणत्या चार मार्गांनी करतो? तुम्ही स्वतःला या गोष्टींबद्दल कसे संवेदनशील बनवू शकता याचा विचार करा, जेणेकरून तुम्ही तुमच्या जीवनातील देवाची प्रेमळ सुधारणा ओळखू शकाल आणि तिला त्वरित प्रतिसाद देऊ शकाल.

7
आपल्या स्वर्गीय पित्याचे अनुकरण करणे

पित्याच्या प्रेमाचा अनुभव केवळ आपल्यामध्ये प्रेम स्वीकारण्याची क्षमता पुन्हा निर्माण करत नाही, तर इतरांवर प्रेम करण्याची आपली क्षमता देखील पुनर्स्थापित करतो. आपण आपल्या स्वतःच्या क्षमतेपेक्षा खूपच अधिक पद्धतीने प्रेमात चालू शकतो.

त्याचे प्रेम आपल्यामध्ये आणि आपल्याद्वारे

इफिसकरांस पत्र 5:1,2

1 तर मग देवाची प्रिय मुले ह्या नात्याने तुम्ही त्याचे अनुकरण करणारे व्हा.
2 आणि ख्रिस्ताने तुमच्यावर प्रीती केली आणि देवाला सुवास मिळावा म्हणून स्वत:ला आपल्याकरता अर्पण व यज्ञ म्हणून दिले, त्याप्रमाणे तुम्हीही प्रीतीने चाला.

आपण आपल्या स्वर्गीय पित्याचे अनुकरण करायचे आहे. ज्याचा पहिला पैलू आपण अनुकरण करायचा आहे तो म्हणजे प्रेमात चालणे. मानक म्हणजे ख्रिस्त आणि त्याचे प्रेम व त्यागाचे उदाहरण. येशूने जे केले तेच आपण करायचे आहे. त्यांनी आपल्याला दाखवून दिले की प्रेमात चालणे म्हणजे काय.

देव आपल्याला अशक्य (अप्राप्य) असे काही करण्याची आज्ञा देणार नाही. तसेच तो आपल्याला असे काही करण्यास सांगणार नाही जे करण्यासाठी तो आपल्याला सामर्थ्य देणार नाही. म्हणून, त्याचे “त्याचे अनुकरण करा” आणि ख्रिस्त जसा प्रेमात चालला तसे चालण्याचे निर्देश हे शक्य आहेत, कारण आपण ते करण्यासाठी त्याच्याकडून सामर्थ्य प्राप्त करतो.

जेव्हा आपण आपल्या स्वर्गीय पित्याचे अनुकरण करतो आणि ख्रिस्ताने जसे प्रेमात चालले तसे चालतो, तेव्हा हे पित्याला आनंद देणारे त्यागाचे जीवन बनते एक सुगंधित अर्पण. जसा येशू ख्रिस्त यांच्या त्यागाने पिता संतुष्ट झाला, तसेच आपले प्रेमात चालणे देखील पित्याला आनंद देणारे ठरते.

प्रेमात चालणे म्हणजे अधिक उत्कृष्ट मार्गावर चालणे होय

1 करिंथ 12:31

श्रेष्ठ कृपादानांची उत्कंठा बाळगा. शिवाय एक सर्वोत्कृष्ट मार्ग मी तुम्हांला दाखवतो.

1 करिंथ 13:1-13

1 मी माणसांच्या व देवदूतांच्या भाषांमध्ये बोलत असलो, पण माझ्या ठायी प्रीती नसली, तर मी वाजणारी थाळी किंवा झणझणणारी झांज असा आहे.

2 मला संदेश देण्याची शक्ती असली, मला सर्व गुजे व सर्व विद्या अवगत असल्या, आणि डोंगर ढळवता येतील इतका दृढ माझा विश्वास असला, पण माझ्या ठायी प्रीती नसली, तर मी काहीच नाही.

3 मी आपले सर्व धन अन्नदानार्थ दिले व मी आपले जिवंत शरीर जाळण्यासाठी दिले, पण माझ्या ठायी प्रीती नसली तर मला काही लाभ नाही.

4 प्रीती सहनशील आहे, परोपकारी आहे; प्रीती हेवा करत नाही; प्रीती बढाई मारत नाही, फुगत नाही;

5 ती गैरशिस्त वागत नाही, स्वार्थ पाहत नाही, चिडत नाही, अपकार स्मरत नाही;

6 ती अनीतीत आनंद मानत नाही, तर सत्यासंबंधी आनंद मानते;

7 ती सर्वकाही सहन करते, सर्वकाही खरे मानण्यास सिद्ध असते, सर्वांची आशा धरते, सर्वांसंबंधाने धीर धरते.

8 प्रीती कधी अंतर देत नाही; संदेश असले तरी ते संपतील. भाषा असल्या तरी त्या समाप्त होतील; आणि विद्या असली तरी ती संपेल.

9 कारण आपल्याला केवळ अंशतः कळते, आणि अंशतः संदेश देता येतो;

10 पण जे पूर्ण ते येईल तेव्हा अपूर्णता नष्ट होईल.

11 मी मूल होतो तेव्हा मुलासारखा बोलत असे, मुलासारखी माझी बुद्धी असे, मुलासारखे माझे विचार असत; आता प्रौढ झाल्यावर मी पोरकटपणाच्या गोष्टी सोडून दिल्या आहेत.

12 कारण हल्ली आपल्याला आरशात अस्पष्ट असे दिसते; परंतु नंतर आपण साक्षात पाहू. आता मला कळते ते अपूर्ण आहे; पण नंतर, मला जसे पूर्णपणे ओळखण्यात आले आहे तसे, मी पूर्णपणे ओळखीन.
13 सारांश, विश्वास, आशा, प्रीती ही तिन्ही टिकणारी आहेत; परंतु त्यांत प्रीती श्रेष्ठ आहे.

1 करिंथ 14:1
प्रीती हे तुमचे ध्येय असू द्या; तरी आध्यात्मिक दानांची आणि विशेषतः तुम्हांला संदेश देता यावा अशी उत्कंठा बाळगा.

प्रेषित पौल यांनी 1 करिंथ 12 मध्ये आत्म्याच्या देणग्या आणि शरीरातील सदस्यत्वाच्या कार्यांविषयी (नेतृत्व, शिक्षण, प्रशासन इ.) आपल्याला समजावून सांगितल्यानंतर, तो आपल्याला या सर्व गोष्टींची इच्छा ठेवण्यास प्रोत्साहित करतो, पण तो म्हणतो की तो आपल्याला *"एक अधिक उत्कृष्ट मार्ग"* (1 करिंथ 12:31) दाखवू इच्छितो म्हणजे एक अधिक चांगला किंवा अतिशय श्रेष्ठ मार्ग. याचा अर्थ असा आहे की ख्रिस्ताच्या शरीराची सेवा करण्यासाठी आणि लोकांची सेवा करण्यासाठी याहूनही अधिक चांगला मार्ग आहे—जो आत्म्याच्या देणग्यांपेक्षा आणि सदस्यत्वाच्या कार्यांपेक्षा श्रेष्ठ आहे. तो आपल्याला देवप्रकारच्या प्रेमात चालण्याकडे निर्देश करतो.

पौल यांनी 1 करिंथ 13 च्या पहिल्या भागात स्पष्ट केले आहे की जर आपण आत्म्याच्या देणग्या, शरीरातील सदस्यत्वाची कार्ये आणि मोठी दानधर्माची कृत्ये अगदी आपले शरीर जाळण्यासाठी देण्याइतकीही करत असलो, पण जर आपण देवीप्रकारच्या प्रेमाने प्रेरित आणि मार्गदर्शित नसू, तर त्या सर्व गोष्टी रिकाम्या, निरर्थक आणि कोणताही लाभ नसलेल्या ठरतात. यातून हे स्पष्ट होते की सेवा आणि सेवाकार्य करताना प्रेमात स्थिर राहणे किती महत्त्वाचे आहे.

आपण जे काही करतो ते देवीप्रकारच्या प्रेमाने नियंत्रित, मार्गदर्शित आणि प्रेरित असले पाहिजे. पित्याच्या प्रेमात विसावा

घेऊन आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगत ते कार्य केले पाहिजे. जसे पौल यांनी 4 ते 8 या वचनांमध्ये मध्ये स्पष्ट केले आहे, जर आपण अधीर, दयाशून्य, मत्सरी, स्वतःचा मोठेपणा दाखवणारे, गर्विष्ठ, अशोभनीय वागणारे, स्वार्थी, स्वतःचा प्रचार करणारे, स्वतःकेंद्रित, चिडचिडे, रागावणारे, वाईट हेतू बाळगणारे, अधर्म किंवा असत्याला प्रोत्साहन देणारे असलो, तर आपण प्रेमाने नियंत्रित किंवा प्रेरित झालोले नसतो. प्रेम योग्य प्रेरणा नसताना आत्म्याच्या देणग्यांचा वापर केला तर तो निरर्थक ठरतो, रिकामा असतो आणि त्यातून कोणताही लाभ होत नाही.

प्रेम आत्म्याच्या देणग्यांचा वापर, सेवाकार्याची कार्ये, दानधर्माची कृत्ये आणि विश्वास व आशा यांच्यापेक्षा श्रेष्ठ का आहे याचे कारण म्हणजे प्रेम हे टिकणारे आहे. एक वेळ अशी येईल की फक्त प्रेमच कार्यरत असेल. इतर सर्व गोष्टी निष्क्रिय होतील, त्यांचा वापर राहणार नाही.

याचा अर्थ असा मुळीच नाही की, आपण आत्म्याच्या देणग्यांचा किंवा आपल्या सदस्यत्वाच्या कार्यांचा वापर करू नये. आपली प्राथमिकता योग्य प्रकारे निश्चित केल्यानंतर म्हणजेच, सर्वप्रथम आणि प्रामुख्याने प्रेमाने वागणे आपण आत्म्याच्या देणग्यांचा वापर करण्याकडे आणि सदस्यत्वाच्या कार्यांकडे लक्ष केंद्रित करतो; जसे पौलाने 1 करिंथ 14:1 मध्ये या गोष्टींचा सारांश मांडला आहे.

हे लक्षात ठेवा की, विश्वास हा प्रेमाद्वारे कार्य करतो (गलतीकरांस पत्र 5:6).

[**टीप:** 1 करिंथ 13:8 मध्ये, भविष्यवाण्यांच्या संदर्भात (*"भविष्यवाण्या, त्या निष्फळ होतील"*) आणि ज्ञानाच्या संदर्भात (*"ज्ञान, ते नाहीसे होईल"*), *'कातार्गेओ'* याच ग्रीक शब्दाचे भाषांतर "त्या निष्फळ होतील" आणि "ते नाहीसे होईल" असे केले आहे. याचा अर्थ असा आहे की ही

वरदाने यापुढे वापरात राहणार नाहीत, ती निष्क्रिय होतील.]

प्रेम कधीच अपयशी ठरत नाही

1 करिंथ 13:8
प्रेम कधीच अपयशी ठरत नाही.

प्रेमाच्या संदर्भात वापरल्या गेलेल्या आणि ज्याचा अनुवाद "अपयशी ठरते" (fails) असा केला जातो, तो ग्रीक शब्द *'एकपिप्तो'* हा आहे. स्ट्राँगचा हिब्रू आणि ग्रीक शब्दकोश नुसार या शब्दाचा अर्थ *"आपल्या मूळ मार्गावरून भरकटणे; (लाक्षणिक अर्थाने) गमावणे किंवा निकामी होणे"* असा होतो; तर थेयर यांच्या ग्रीक शब्दांच्या व्याख्या नुसार या अर्थामध्ये *"ज्या जागेवर टिकून राहणे शक्य नाही, अशा ठिकाणावरून खाली पडणे; एखाद्या पदावरून गळून पडणे; सामर्थ्यहीन होऊन पडणे; जमिनीवर कोसळणे; किंवा निष्प्रभ ठरणे"* या बाबींचा समावेश होतो.

या सर्व बाबींचा एकत्रित विचार केल्यास, आपल्याला हे उमजते की जेव्हा आपण प्रेमाने वाटचाल करतो, तेव्हा आपण आपल्या मार्गावरून भरकटत नाही. प्रेमाने वाटचाल करणे म्हणजे योग्य मार्गावर, अचूक पथावर कायम राहणे होय. शिवाय, जेव्हा आपण प्रेमाने चालतो, तेव्हा आपण कधीही शक्तिहीन होत नाही; आपली मानहानी होत नाही आणि आपण निरुपयोगीही ठरत नाही. याउलट, आपल्या अस्तित्वाचा एक ठाम प्रभाव आणि परिणाम दिसून येतो.

तर, आपण हे समजून घेऊया की, जेव्हा आपण प्रेमाच्या मार्गाने चालतो, तेव्हा आपण अशा वाटेवरून प्रवास करत असतो जिथे आपल्याला अपयश कधीच येणार नाही. दैवी प्रेमाने प्रेरित, मार्गदर्शित आणि नियंत्रित होऊन तुम्ही जे काही कराल, त्याचा प्रभाव नक्कीच पडेल.

पित्याच्या प्रेमात विसावणे आणि त्या प्रेमाच्या आधाराने जीवन जगणे, हे तुम्हाला सदैव योग्य मार्गावर कायम राखेल.

त्याचे प्रेम स्वीकारल्याने आपल्या प्रेम करण्याच्या क्षमतेचा विस्तार होतो

रोम 5:3-5

3 इतकेच नाही, तर संकटांचाही अभिमान बाळगतो, कारण आपल्याला ठाऊक आहे की, संकटाने धीर,
4 धीराने शील व शीलाने आशा निर्माण होते;
5 आणि 'आशा लाजवत नाही;' कारण आपल्याला दिलेल्या पवित्र आत्म्याच्या द्वारे आपल्या अंतःकरणात देवाच्या प्रीतीचा वर्षाव झाला आहे.

प्रेषित पौल विश्वासणारे म्हणून आपण जगत असलेल्या आपल्या सध्याच्या जीवनाविषयी लिहित आहे अगदी आपण विविध अडचणींतून जात असतानाही; कारण त्याला हे ठाऊक आहे की, या अडचणी आपल्यामध्ये चिकाटी (सहनशीलता) निर्माण करतात आणि त्यायोगे आपले चारित्र्य घडवतात. परिणामी, यामुळे आपली आशा म्हणजेच भविष्यात काय घडणार आहे याविषयीची आपली अपेक्षा किंवा प्रतीक्षा अधिक बळकट होते.

आता, आपल्या मनात असलेली ही अपेक्षा किंवा आशा आपली निराशा करत नाही. याचा शब्दशः अर्थ असा होतो की, ही आशा आपल्याला लज्जित करत नाही; किंवा आपल्या मनात असलेल्या या आशेबद्दल आपल्याला कोणत्याही प्रकारची लाज वाटत नाही. याचे कारण असे की, अगदी याच क्षणी येथे आणि आताच—आपण देवाच्या प्रेमाचा अनुभव घेत आहोत; ते प्रेम म्हणजे पित्याचे असीम आणि अटविरहित प्रेम होय. हे प्रेम पवित्र आत्म्याद्वारे आपल्या अंतःकरणांत ओसंडून वाहणाऱ्या, भरभरून वाहणाऱ्या प्रवाहाप्रमाणे ओतले गेले आहे.

हे प्रेम—म्हणजेच पित्याचे प्रेम—आपल्या अंतःकरणांत विपुलतेने आणि ओसंडून वाहणाऱ्या स्वरूपात विद्यमान आहे; आणि ते केवळ आपण स्वतः अनुभवण्यासाठी व त्याचा आनंद लुटण्यासाठीच नव्हे, तर आपण ते इतरांना देण्यासाठीही आहे.

पित्याचे प्रेम आपल्या हृदयात भरून वाहत असल्यामुळे आपण संकटातही आनंदी राहतो आणि आपल्या आशेत लाजिरवाणे होत नाही.

पित्याचे प्रेम आपल्या हृदयात ओसंडून वाहत असल्यामुळे इतरांवर प्रेम करण्याची आपली क्षमता आता प्रचंड वाढते. पवित्र आत्म्याद्वारे आपल्याला इतरांवर तसेच प्रेम करण्याचे सामर्थ्य मिळते जसे तो प्रेम करतो. आपण देवासारखे प्रेम करू शकतो! आपण प्रेम जे करेल तेच करतो. आपण लोकांचा नकारात्मक न्याय करणे, टीका करणे आणि दोष देणे थांबवतो. आपण प्रेमात राहून सत्य बोलतो, सुधारणा करतो आणि मार्गदर्शन करतो. कठीण परिस्थितीतही आपण लोकांबद्दल आशावादी, विश्वास ठेवणारे आणि त्यांना उभारणारे असतो.

कल्पना करा की हे प्रेम पती-पत्नीच्या नात्यांमध्ये कसे कार्य करते. खरं तर, देवाच्या वचनात आपल्याला तसेच प्रेम करण्याची आज्ञा दिली आहे. जसे ख्रिस्ताने प्रेम केले तसे प्रेम करा. पित्याच्या प्रेमाने प्रेम करा.

इफिसकरांस पत्र 5:25
पतींनो, जशी ख्रिस्ताने मंडळीवर प्रीती केली तशी तुम्हीही आपापल्या पत्नीवर प्रीती करा; ख्रिस्ताने मंडळीवर प्रीती केली आणि स्वतःस तिच्यासाठी समर्पण केले.

आपली विवाहसंस्था आणि घरे ही दुखावलेल्या जगात प्रेमाचे एक शांतीचे ठिकाण बनतील. पित्याच्या प्रेमाचा ओघ असल्यामुळे पती, पत्नी आणि मुले घरात असण्याची आणि एकत्र राहण्याची आतुरतेने

वाट पाहतील. घर हे आश्रय, आराम, बळकटी आणि उपचार यांचे ठिकाण बनेल.

देव जसे प्रेम करतो तसे प्रेम करणे देवाला प्रकट करते

1 योहान 4:12

देवाला कोणी कधीही पाहिले नाही; आपण एकमेकांवर प्रीती करत असलो तर देव आपल्या ठायी राहतो, आणि त्याची प्रीती आपल्या ठायी पूर्णत्व पावली आहे.

कोणीही कधीही देवाला पाहिले नाही. जेव्हा आपण एकमेकांवर प्रेम करतो, तेव्हा देव आपल्यामध्ये वास करतो आणि आपल्याद्वारे प्रकट होतो. जेव्हा आपण त्याच्या प्रेमाने इतरांवर प्रेम करतो, तेव्हा देव आपल्याद्वारे प्रकट होतो. देव जसा प्रेम करतो तसे प्रेम करणे देवाला स्पष्टपणे दिसणारे बनवते. ते पित्याच्या प्रेमाच्या स्पर्शनीय अभिव्यक्तीद्वारे देवाच्या प्रकटीकरणाचे एक माप घेऊन येते.

मलाखी 4:5,6

5 पाहा, परमेश्वराचा मोठा व भयंकर दिवस येण्यापूर्वी मी एलीया संदेष्ट्याला तुमच्याकडे पाठवीन.

6 तो वडिलांचे हृदय त्यांच्या पुत्रांकडे व पुत्रांचे हृदय त्यांच्या वडिलांकडे वळवील; नाहीतर कदाचित मी येईन आणि भूमीला शापाने ताडन करीन.

'प्रभूच्या दिवसा'पूर्वी देवाने उचललेल्या पावलांपैकी एक पाऊल म्हणजे, पित्यांची अंतःकरणे मुलांकडे आणि मुलांची अंतःकरणे त्यांच्या पित्यांकडे वळवणे हे होय. ही बाब इतकी महत्त्वाची आहे की, जर असे घडले नाही, तर पृथ्वीवर शाप येईल. चला, आपण या गोष्टीचा विचार नैसर्गिक कुटुंब तसेच स्थानिक मंडळीचे कुटुंब या दोन्ही संदर्भांत करूया.

अनेकांसाठी देवाच्या, आपल्या स्वर्गीय पित्याच्या, अटविरहित, पालनपोषण करणाऱ्या आणि प्रेमळ प्रेमाची पहिली झलक त्यांच्या

स्वतःच्या पालकांकडून मिळते. आणि जेव्हा हे नाते तुटलेले असते, तेव्हा त्यांना असे प्रेम इतर कुठे मिळेल याची खात्री राहत नाही. पालक म्हणून, कधी कधी आपण आपल्या मुलांना स्वर्गीय पित्याच्या प्रेमाचे चुकीचे चित्र दाखवतो किंवा त्याच्या प्रेमाचा कोणताही संकेतच देत नाही. आपल्यापैकी काही वडिलांना (पित्यांना) असे चुकीचे वाटते की प्रेम किंवा भावना व्यक्त करणे हे कमकुवतपणाचे लक्षण आहे आणि ते "पुरुषत्व" नाही. हे खरे नाही! आपल्या कुटुंबाला आपल्यामध्ये पित्याच्या प्रेमाचे प्रकटीकरण, त्याची कोमलता, सौम्यता, चांगुलपणा, दया, संयम आणि दयाळूपणा दिसणे आवश्यक आहे. आपल्या कुटुंबाने आपल्यामध्ये जे पाहिले पाहिजे, त्यामुळे ते आपल्या स्वर्गीय पित्याच्या प्रेमाकडे अधिक खोलवर आकर्षित झाले पाहिजेत.

हीच मंडळी कुटुंबाबाबतही खरी आहे. जेव्हा अविश्वासी, मार्गभ्रष्ट आणि "उधळी मुलं" मंडळी समुदायातील "पिते" (म्हणजे आत्मिक बाप याचे अनेकवचन) (आणि "आत्मिक माता") यांच्यामध्ये पित्याचे प्रेम पाहतात, तेव्हा ते घरी परत येतील. स्थानिक मंडळी हे असे ठिकाण असले पाहिजे जिथे तुटलेले, हरवलेले आणि दुखावलेले लोक स्वागतार्ह असतील, आणि जिथे त्यांचे पालनपोषण पित्याच्या प्रेमाद्वारे होऊन ते पूर्णत्वाच्या स्थितीकडे नेले जातील.

देव जसा प्रेम करतो तसे प्रेम करणे, त्याच्या प्रेमाविषयीच्या आपल्या प्रकटीकरणाला अधिक विस्तृत करते

1 योहान 4:12

देवाला कोणी कधीही पाहिले नाही; आपण एकमेकांवर प्रीती करत असलो तर देव आपल्या ठायी राहतो, आणि त्याची प्रीती आपल्या ठायी पूर्णत्व पावली आहे.

जेव्हा आपण इतरांवर त्याच्या प्रेमाने प्रेम करतो, तेव्हा त्याचे प्रेम आपल्यामध्ये परिपूर्ण होते, पूर्णत्वाला पोहोचते, त्याच्या संपूर्णतेला आणि उद्दिष्टाला साध्य करते. आपण पित्याच्या आपल्यावरील प्रेमाचे

अधिक सखोल ज्ञान प्राप्त करतो आणि त्याच्या प्रेमाला आपल्यामध्ये त्याचे उद्दिष्ट पूर्ण करू देतो.

आपल्या पित्याच्या प्रेमाचे आकलन आणि प्रकटीकरण वाढवण्याचा एक उत्तम मार्ग म्हणजे त्याच्या प्रेमाप्रमाणे प्रेम करणे. जेव्हा आपण देव जसा प्रेम करतो तसे प्रेम करण्याचा निर्णय घेतो आणि ते प्रत्यक्षात, अगदी कठीण परिस्थितीतही आचरणात आणतो, तेव्हा त्याच्या प्रेमाचे आपल्याला मिळणारे प्रकटीकरण सतत वाढत जाते. जसजशी इतरांवर प्रेम करण्याची आपली क्षमता विस्तारते, तसतसे आपण त्याच्या आपल्यावरील प्रेमाची महानता अधिकाधिक समजू लागतो. आपण जितके देवाला आपल्या इतरांवरील प्रेमाचा विस्तार करू देतो, तितके त्याच्या आपल्यावरील प्रेमाचे प्रकटीकरण वाढते. आपण त्याचे प्रेम ओततो, तितके त्याचे प्रेम अधिक प्रमाणात आपल्यात ओतले जाते. अशा प्रकारे त्याच्या प्रेमाचे अधिक सखोल प्रकटीकरण आपले होते.

प्रेमात चालणे म्हणजे देवासोबत ऐक्यात चालणे होय

1 योहान 4:16

देवाची आपल्यावर जी प्रीती आहे ती आपल्याला कळून आली आहे व आपण तिच्यावर विश्वास ठेवला आहे. देव प्रीती आहे; जो प्रीतीमध्ये राहतो तो देवामध्ये राहतो व देव त्याच्यामध्ये राहतो.

1 योहान 4:16 (गुड न्यूज ट्रान्स्लेशन इंग्लिश बाइबल)

आणि देवाने आमच्यावर जी प्रीती केली आहे, ती आम्ही जाणली व तिच्यावर विश्वास ठेवला आहे. देव प्रीती आहे; जो प्रीतीत राहतो, तो देवात राहतो आणि देव त्याच्यात राहतो.

जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात वास करतो आणि त्याच्या प्रेमातून जीवन जगतो, तेव्हा आपण देवामध्ये राहतो आणि देव आपल्यामध्ये राहतो. जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात स्थिर राहतो, तेव्हा आपण देवासोबत एकरूपतेत चालतो. आपण देवामध्ये आणि

देवाद्वारे चालत असतो, आणि देव आपल्यामध्ये आणि आपल्याद्वारे कार्य करतो. हे सत्य अतिशय सामर्थ्यशाली आहे. जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमात विसावा घेऊन त्यातून जीवन जगतो, तेव्हा आपण देवासोबत एकरूपतेत चालतो. जेव्हा आपण प्रेमात चालतो, तेव्हा देव आपल्यासोबत चालतो. जेव्हा आपण प्रेमाने कृती करतो, तेव्हा देवही आपल्यासोबत प्रेमाने कृती करतो. प्रेमात जेव्हा आपण स्पर्श करतो, तेव्हा देव स्पर्श करतो. प्रेमात जेव्हा आपण बोलतो, तेव्हा देव बोलतो. जेव्हा आपण देवीप्रकारच्या प्रेमात चालतो, तेव्हा आपण देवासोबत एकरूपतेत चालतो, आणि म्हणूनच आपण अजिंक्य ठरतो. शत्रूला आपल्याला थांबवण्याची, खाली खेचण्याची किंवा मागे ढकलण्याची कोणतीही ताकद राहत नाही.

चला, आपण ही आपली जीवनशैली बनवूया. आपण पित्याच्या प्रेमात विसावा घेऊया, त्यात जगूया आणि त्यातून कार्य करूया. असे केल्यावर आपण देवामध्ये चालत असतो आणि देव आपल्यामध्ये आणि आपल्याद्वारे कार्य करत असतो.

चिंतन

1) अशी काही परिवर्तने लिहून काढा, जी घडवून आणण्यासाठी तुम्ही प्रभूची मदत मागाल; जेणेकरून आपला स्वर्गीय पिता ज्याप्रमाणे प्रेम करतो, अगदी त्याचप्रमाणे प्रेम करण्यामध्ये तुम्ही त्याचे अनुकरण करू शकाल.

2) प्रेमाने वाटचाल करण्याविषयी आपण अनेक महत्त्वपूर्ण बाबींचा विचार केला आहे:

- प्रेमाने वाटचाल करणे, म्हणजे अधिक श्रेष्ठ मार्गावरून चालणे होय.
- प्रेम कधीच अपयशी ठरत नाही.

- त्याचे प्रेम स्वीकारल्याने, प्रेम करण्याची आपली क्षमता विस्तारते.
- देवाने केल्याप्रमाणे प्रेम करणे, हेच देवाचे प्रकटीकरण होय.
- देवाने केल्याप्रमाणे प्रेम केल्याने, त्याच्या प्रेमाविषयीची आपली समज (प्रकटीकरण) अधिक विस्तारते.
- प्रेमाने वाटचाल करणे, म्हणजे देवाशी एकरूप होऊन वाटचाल करणे होय.

यापैकी प्रत्येक विधानाला तुमच्या स्वतःच्या वैयक्तिक जीवनस्थितीशी जोडून घ्या आणि त्या संदर्भात एक किंवा दोन वाक्ये लिहा.

- प्रेमाने वाटचाल करणे हाच अधिक श्रेष्ठ मार्ग असल्याने, मी...
- प्रेम कधीच अपयशी ठरत नसल्याने, मला ठाऊक आहे की मी...
- त्याचे प्रेम स्वीकारल्याने माझी प्रेम करण्याची क्षमता विस्तारत असल्याने, मला ठाऊक आहे की मी...
- देवाने ज्याप्रमाणे प्रेम केले, तसे प्रेम करणे हेच देवाचे स्वरूप प्रकट करते; म्हणून मी...
- देवाने ज्याप्रमाणे प्रेम केले, तसे प्रेम केल्याने त्याच्या प्रेमाची माझी समज अधिक सखोल होते; म्हणून मी...
- प्रेमाने वाटचाल करणे म्हणजे देवाशी एकरूप होऊन वाटचाल करणे होय; म्हणून मी...

आमच्यात ऑनलाइन सहभागी व्हा

(JOIN US ONLINE)

इंग्रजी

(ENGLISH)

https://youtube.com/allpeopleschurchbangalore
https://instagram.com/allpeopleschurchbangalore
https://facebook.com/apcwo

https://youtube.com/apcbiblecollege
https://instagram.com/apcbiblecollege

https://youtube.com/APCMusicindia

https://www.youtube.com/@apc-free-christian-books

https://youtube.com/@chrysalislifecounseling
https://instagram.com/ChrysalisLifeCounseling

हिंदी

(HINDI)

https://youtube.com/APCHindi
https://www.instagram.com/apc_bangalore_hindi

आपणास माहीत आहे का की देव आपणावर प्रीती करतो?

सुमारे 2000 वर्षांपूर्वी, देव मानव म्हणून या जगात आला. त्याचे नाव येशू आहे. तो सिद्ध पापरहित जीवन जगला. येशू हा देहधारी परमेश्वर होता, म्हणून जे काही त्याने म्हटले आणि केले, त्याद्वारे त्याने देवास आमच्यावर प्रगट केले. तो जी वचने बोलला, तो देवाची वचने बोलला. त्याने जी कार्ये केली, ती देवाची कार्ये होती. येशूने पृथ्वीवर अनेक चमत्कार केले. त्याने रोग्यांस व क्लेशितांस बरे केले. त्याने आंधळ्यांचे डोळे उघडले, लंगड्यांस चालविले आणि प्रत्येक प्रकारचे रोग व आजार त्याने बरे केले. भाकरीच्या तुकड्यास आश्चर्यजनकरित्या बहुगुणित करून त्याने भुकेल्यास अन्न दिले, वादळ शांत केले आणि इतर अनेक अद्‌त गोष्टी केल्या.

ह्या सर्व गोष्टी आम्हास प्रगट करतात की देव चांगला परमेश्वर आहे ज्याची इच्छा आहे की लोकांनी बरे, स्वस्थ, आरोग्यसंपन्न आणि आनंदित असावे. देव लोकांच्या गरजा पूर्ण करू इच्छितो.

तर, देवाने मनुष्य बनण्याचा आणि आमच्या जगात प्रवेश करण्याचा निर्णय का घ्यावा? येशू का आला?

आम्ही सर्वांनी पाप केले आहे आणि अशा गोष्टी केल्या आहेत ज्या आम्हास उत्पन्न करणाऱ्या देवासमोर अमान्य आहेत. पापाचे परिणाम आहेत. पाप हे देव आणि मानवातील एका मोठ्या भिंतीसारखे आहे जी पार करता येत नाही. पाप हे आम्हास देवापासून वेगळे करते. ज्याने आम्हास उत्पन्न केले आहे त्यास जाणण्याच्या आणि त्याच्यासोबत अर्थपूर्ण नाते स्थापन करण्याच्या मार्गात ते आम्हास अडखळण आणते. म्हणून, आमच्यापैकी कित्येक जण इतर गोष्टींनी हे रिक्त स्थान भरून टाकण्याचा प्रयत्न करतात.

आमच्या पापांचा दुसरा परिणाम देवापासून सदाकाळसाठी वेगळे होणे होय. देवाच्या न्यायालयात, पापाचे वेतन मरण आहे. मृत्यू देवापासून दूर नरकात सार्वकालिक ताटातूट आहे.

पण, सुवार्ता ही आहे की आपण पापांपासून मुक्त राहू शकतो आणि देवाशी पुन्हा नाते स्थापन करू शकतो. पवित्र शास्त्र म्हणते, ***"पापाचे वेतन मरण आहे, पण देवाचे कृपादान आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्तामध्ये सार्वकालिक जीवन आहे"* (रोमकरांस पत्र 6:23).** येशूने जेव्हा वधस्तंभावर आपला प्राण दिला, तेव्हा त्याने संपूर्ण जगाच्या पापांची किंमत चुकविली, मग तीन दिवसानंतर तो पुन्हा जीवंत झाला, त्याने अनेकांस स्वतःला जीवंत दाखविले आणि मग तो स्वर्गास परतला.

देव प्रीती आणि दयेचा देव आहे. त्याची अशी इच्छा नाही की कोणीही व्यक्तीने नरकात नाश व्हावे. म्हणून तो संपूर्ण मानवजातीस पापापासून आणि त्याच्या स्थायी परिणामांपासून मुक्त होण्याचा मार्ग दाखवावयास आला. तो पाप्यांस तारावयास—आपल्यासारख्या आणि माझ्यासारख्या लोकांस पापापासून आणि सार्वकालिक मृत्यूपासून वाचवावयास आला.

पापांची ही विनामूल्य क्षमा प्राप्त करण्यासाठी, बायबल आम्हास सांगते की आम्ही फक्त एक गोष्ट केली पाहिजे—प्रभु येशू ख्रिस्ताने वधस्तंभावर जे काही केले त्याचा स्वीकार करणे आणि संपूर्ण अंतःकरणाने त्याच्याठायी विश्वास धरणे.

***"त्याच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या प्रत्येकाला त्याच्या नावाने क्षमा मिळेल अशी साक्ष सर्व संदेष्टे त्याच्याविषयी देतात"* (प्रेषितांची कृत्ये 10:43).**

***"की येशू प्रभु आहे असे जर तू आपल्या मुखाने कबूल करशील आणि देवाने त्याला मेलेल्यांतून उठविले असा आपल्या अंतःकरणात विश्वास ठेवशील तर तुझे तारण होईल"* (रोमकरांस पत्र 10:9).**

जर आपण प्रभु येशू ख्रिस्ताठायी विश्वास ठेवला, तर आपण देखील पापांपासून क्षमा प्राप्त करू शकता आणि शुद्ध होऊ शकता.

प्रभु येशू ख्रिस्तामध्ये आणि वधस्तंभावर त्याने आपणासाठी जे काही केले आहे त्याच्यावर विश्वास करण्याचा निर्णय घेण्यात आपली मदत करण्यासाठी खाली एक सोपी प्रार्थना दिलेली आहे. येशूने आपणासाठी काय केले आहे त्याचा स्वीकार व्यक्त करण्यात आणि आपल्या पापांपासून शुद्धता प्राप्त करण्यात ही प्रार्थना आपली मदत करील. ही प्रार्थना केवळ एक मार्गदर्शक आहे. आपण आपल्या शंब्दांत देखील प्रार्थना करू शकता.

प्रिय प्रभु येशू, आज मला कळले की वधस्तंभावर तू माझ्यासाठी काय केले. तू माझ्यासाठी मरण पत्करलेस: तू तुझे बहुमूल्य रक्त वाहिलेस आणि माझ्या पापांचा दंड चुकविलास, यासाठी की मला क्षमा प्राप्त व्हावी. पवित्र शास्त्र मला सांगते की जो कोणी तुजवर विश्वास ठेवील, त्याला त्याच्या पापांची क्षमा केली जाईल.

आज, मी तुजवर विश्वास ठेवण्याचा निर्णय घेतो आणि वधस्तंभावर माझ्यासाठी मरण पत्करून व पुन्हा मेलेल्यांतून जीवंत होऊन तू जे काही माझ्यासाठी केलेस, त्याचा मी स्वीकार करतो. मी जाणतो की माझ्या सत्कृत्यांद्वारे मी स्वतःचे तारण साध्य करू शकत नाही, इतर कोणीही मनुष्य माझे तारण घडवून आणू शकत नाही. मी माझ्या पापांची क्षमा कमवू शकत नाही.

आज, मी आपल्या अंतःकरणात विश्वास धरतो आणि माझ्या मुखाने हे कबूल करतो की तू मजसाठी मरण पत्करलेस, तू माझ्या पापांची किंमत चुकविलीस, तू पुन्हा मेलेल्यांतून उठलास, आणि तुझ्यावरील विश्वासाद्वारे, मला माझ्या पापांची क्षमा आणि शुद्धता प्राप्त होते.

येशू, मी तुझे उपकार मानतो. तुजवर प्रीती करण्यात, तुला आणखी जाणून घेण्यात, आणि तुझ्याप्रत विश्वासू राहण्यात माझी मदत कर.

आमेन.

ऑल पीपल्स चर्च विषयी

बँगलोर शहरात मीठ आणि प्रकाश ठरावे, आणि भारत देशात तसेच संपूर्ण जगातील राष्ट्रांत एक आवाज़ बनणे हा ऑल पीपल्स चर्च (एपीसी) चा दृष्टांत आहे.

ऑल पीपल्स चर्च ही एक **येशूवर प्रीती करणारी, वचनावर केंद्रित, आत्म्याने भरलेली**, कौटुंबिक मंडळी, सुसज्जीकरण केंद्र, मिशन ठिकाण आणि जागतिक सुवार्ता केन्द्र आहे.

- एक **कौटुंबिक चर्च** म्हणून, आम्ही ख्रिस्त केंद्रित सहभागित्वामध्ये एक समुदाय म्हणून एकत्र वाढतो, देवाची मंडळी म्हणून प्रेमाने एकमेकांची काळजी घेतो आणि सेवा करतो.
- एक **सुसज्जीकरण केंद्र** म्हणून, आम्ही प्रत्येक विश्वासणाऱ्याला विजयाने जगण्यासाठी, ख्रिस्ताच्या समानतेमध्ये परिपक्व होण्यासाठी आणि त्यांच्या जीवनासाठी देवाचे हेतू पूर्ण करण्यासाठी सक्षम आणि सुसज्ज करतो.
- एक **मिशन स्थळ** म्हणून, आम्ही देवाच्या वचनाद्वारे आणि पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्याच्या अलौकिक प्रकटीकरणाद्वारे येशू ख्रिस्ताच्या संपूर्ण सुवार्तेसह आमच्या शहरास, राष्ट्रास आणि राष्ट्रांना आशीर्वादित करण्यासाठी अर्थपूर्ण सेवेत सहभागी होतो.
- एक **जागतिक सुवार्ता केंद्र** म्हणून, आम्ही धार्मिक पुढाऱ्याचे आणि आत्म्याने भरलेल्या मंडळ्यांचे पालनपोषण करून स्थानिक आणि जागतिक स्तरावर सेवा करतो, जेणेकरून त्यांना देवाच्या राज्यासाठी त्यांच्या क्षेत्रांवर प्रभाव टाकता यावा.

एपीसी मध्ये, आम्ही देवाचे संपूर्ण वचन कुठल्याही प्रकारची तडजोड न करता, पवित्र आत्म्याच्या अभिषेकाने व प्रकटीकरणाने सादर करण्याप्रत वचनबद्ध आहोत. आमचा विश्वास आहे की उत्तम संगीत, रचनात्मक सादरीकरण, बुद्धिमत्तापूर्ण तत्वसमर्थन, समकालीन सेवाकार्याच्या पद्धती, आधुनिक तंत्रज्ञान इत्यादी गोष्टी पवित्र आत्म्याची चिन्हे, चमत्कार, अद्‌त कार्ये, आणि पवित्र आत्म्याच्या कृपादानांद्वारे वचनाची घोषणा करण्याच्या देवाने नेमलल्या पद्धतीची जागा घेऊ शकत नाहीत (1 करिंथ 2:4,5; इब्री 2:3,4). आमचा विषय येशू आहे, आमची विषयवस्तु वचन आहे, आमची पद्धत पवित्र आत्म्याचे सामर्थ्य आहे, आमचा आवेश लोक आहेत, आणि आमचे ध्येय ख्रिस्तासमान परिपक्वता आहे.

आमचे मुख्यालय बँगलोर येथे आहे, पण ऑल पीपल्स चर्चच्या भारतात कित्येक ठिकाणी शाखा आहेत. ऑल पीपल्स चर्चची वर्तमान यादी आणि संपर्क सूचना यासाठी आमच्या संकेतस्थळास भेट द्यावी **apcwo.org/locations** किंवा या पत्त्यावर ई-मेल पाठवावा **contact@apcwo.org.**

विनामूल्य प्रकाशने

A Church in Revival
A Real Place Called Heaven
A Time for Every Purpose
Ancient Landmarks
Baptism in the Holy Spirit
Being Spiritually Minded and Earthly Wise
Biblical Attitude Towards Work
Breaking Personal and Generational Bondages
Change
Code of Honor
Divine Favor
Divine Order in the Citywide Church
Don't Compromise Your Calling
Don't Lose Hope
Equipping the Saints
Foundations (Track 1)
Fulfilling God's Purpose for Your Life
Gifts of the Holy Spirit
Giving Birth to the Purposes of God
God Is a Good God
God's Word—The Miracle Seed
How to Help Your Pastor
Integrity
Interpreting Scripture
Kingdom Builders
Laying the Axe to the Root
Living Life Without Strife
Marriage and Family
Ministering Healing and Deliverance
Offenses—Don't Take Them
Open Heavens
Our Redemption
Receiving God's Guidance
Revivals, Visitations and Moves of God
Shhh! No Gossip!
Speak Your Faith
The Conquest of the Mind
The End Times
The Father's Love
The House of God
The Kingdom of God
The Mighty Name of Jesus
The Night Seasons of Life
The Power of Commitment
The Presence of God
The Redemptive Heart of God
The Refiner's Fire
The Spirit of Wisdom, Revelation and Power
The Wonderful Benefits of Praying in Tongues
Timeless Principles for the Workplace
Understanding the Prophetic
Water Baptism
We Are Different
Who We Are in Christ
Women in the Workplace
Work—Its Original Design

नवीन पुस्तके नियमितपणे प्रकाशित केली जातात. PDF, ऑडियो तसेच इतर स्वरूपात विनामूल्य ऑल पीपल्स चर्च पुस्तके डाऊनलोड करण्यासाठी कृपा करून **apcwo.org/books** या संकेतस्थळास भेट द्यावी. यापैकी अनेक पुस्तके इतर भाषांतही उपलब्ध आहेत. तसेच, विनामूल्य ऑडियो आणि विडियो संदेश, संदेशाचे नोट्स टी.वी. कार्यक्रम आणि इतर अनेक सामुग्रींसाठी आमच्या संकेतस्थळास भेट द्यावी: **apcwo.org/sermons.**

क्रिसलिस कॉउंसलिंग

क्रिसलिस कॉउंसलिंग लोकांना जीवनातील आव्हानांना तोंड देण्यासाठी आणि त्यावर मात करण्यासाठी वैयक्तिक सल्ला देते. क्रिसलिस कॉउंसलिंग हा व्यावसायिक, प्रशिक्षित आणि अनुभवी ख्रिस्ती सल्लागारांचा संघ आहे.

आमच्या सेवा सर्व वयोगटांसाठी आहेत आणि जीवनातील अनेक आव्हानांना सामोरे जातात.

- **किशोरवयीन मुलांसाठी**
- **वैयक्तिक सल्ला**
- **नातेसंबंधांशी संबंधित आव्हाने**
- **शैक्षणिक क्षेत्रात यशाची उणीव**
- **कामाशी संबंधित समस्या**
- **कुटुंब / संपत्ती / विवाहपूर्व वैवाहिक**
- **पालक / मुले /भावंडे / समवयस्क**
- **वर्तणूक विकार**
- **व्यक्तिमत्व विकार**
- **मानसिक / भावनिक अडचणी**
- **तणाव / आघात**
- **मद्यपान / अमली पदार्थांचे सेवन**
- **आध्यात्मिक समस्या**
- **लाईफ कोचिंग**

क्रिसलिस कॉउंसलिंग सेवांसाठी शुल्क परवडणारे आणि प्रवेशयोग्य आहेत.

आमच्या प्रशिक्षित सल्लागारांसोबत भेटीची वेळ निश्चित करण्यासाठी

वेबसाईट : chrysalislife.org
फोन : +91-80-25452617 किंवा टोल-फ्री (भारतांतर्गत) 1-800-300-00998
ई-मेल : counselor@chrysalislife.org

क्रिसलिस कॉउंसलिंग ही ऑल पीपल्स चर्च आणि वर्ल्ड आऊटरीचची सेवा आहे.

ऑल पीपल्स चर्चसोबत भागिदारी

ऑल पीपल्स चर्च स्थानिक मंडळ्यांच्या रूपात संपूर्ण भारत देशात, विशेषतः उत्तर भारतात सुवार्ता गाजवीत आपल्या सरहद्दीपलीकडे सेवा करीत आहे. त्याचे विशेष ध्येय (अ) पुढाऱ्यास स्थिर करणे, (आ) तरूणांस सेवेसाठी सुसज्ज करणे आणि (इ) ख्रिस्ताच्या मंडळीची वाढ करणे आहे. तरूणांसाठी प्रशिक्षण सम्मेलन, 'ख्रिस्ती पुढाऱ्यासाठी सभांचे' संपूर्ण वर्षभर आयोजन केले जाते. याशिवाय, पुस्तकांच्या कित्येक हजारो प्रतींचे इंग्रजी आणि इतर अनेक भारतीय भाषांत विनामूल्य वितरण केले जाते, त्यामागे हेतू हा आहे की विश्वासणाऱ्यास वचन आणि आत्म्यात वाढ करून द्यावी.

आम्ही आपणास निमंत्रण देतो की एका वेळेचे दान पाठवून किंवा मासिक आर्थिक दान पाठवून आर्थिकरित्या आमच्यासोबत भागिदारी करावी. संपूर्ण राष्ट्रात हे कार्य करता यावे म्हणून जी दानराशी आपण पाठवू शकता, त्यासाठी आम्ही आपले आभारी राहू.

आपण आपल्या देणग्या चेक / बैंक ड्राफ्टच्या द्वारे "All Peoples Church" बँगलोरच्या नावावर आमच्या कार्यालयाच्या पत्त्यावर पाठवू शकता किंवा खालील माहितीच्या आधारे आमच्या बँक खात्यात टाकू शकता:

बँक खात्याचे नाव: All Peoples Church
बँक खाते क्रमांक: 50200068829058
IFSC क्रमांक: HDFC0004367
बँक: HDFC Bank, 7M/308 80 Ft Rd, HRBR Layout,
Kalyan Nagar, Bengaluru, Karnataka - 560043

कृपया लक्षात ठेवा: *ऑल पीपल्स चर्च केवळ भारतीय नागरिकांच्या बँकेद्वारे मिळालेली देणगी स्वीकार करू शकते. आपली इच्छा असल्यास, आपली देणगी पाठवीत असतांना, स्पष्टपणे लिहा की आपण एपीसी सेवेच्या कोणत्या क्षेत्रासाठी दान पाठवू इच्छिता. अतिरिक्त माहितीसाठी कृपया या स्थळास भेट द्यावी* **apcwo.org/give.**

त्याचप्रमाणे, आमच्यासाठी व आमच्या सेवाकार्यासाठी शक्य तेव्हा प्रार्थना करणे विसरता कामा नये.

धन्यवाद आणि परमेश्वर देव आपणास आशीर्वादित करो!

DOWNLOAD THE FREE APP!

Search for

"All Peoples Church Bangalore"
in the App or Google play stores.

Available on the App Store

ANDROID APP ON Google play

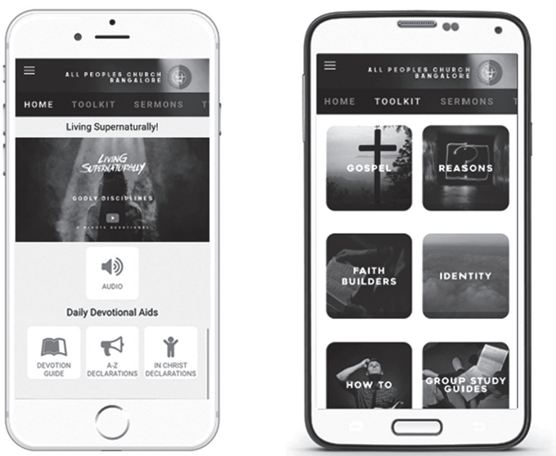

A daily 5-minute video devotional.
A daily Bible reading and prayer guide.
5-minute Sermon summary.
Toolkit with Scriptures on various topics to build faith and information to share the Gospel.
Resources with sermons, sermon notes, TV programs, books, music and more.

IF YOU LOVE IT, TELL OTHERS ABOUT IT!

निःशुल्क ऐप डाउनलोड करें:

ऐप स्टोर या प्ले स्टोर में खोजें
“ऑल पीपुल्स चर्च (APCWO)”/
All Peoples Church Hindi

Available on the App Store

ANDROID APP ON Google Play

विश्वास को मजबूत करने और सुसमाचार साझा करने के लिए विभिन्न विषयों पर आधारित वचनों के टूलकिट।
उपदेशों, टीवी कार्यक्रमों, पुस्तकों, संगीत और बहुत कुछ से भरे संसाधन।
अगर आपको यह पसंद आए, तो
दूसरों को भी इसके बारे में बताएं!

ऑल पीपल्स चर्च बायबल कॉलेज

apcbiblecollege.org

ऑल पीपल्स चर्च बाइबल कॉलेज आणि सेवा प्रशिक्षणकेंद्र भारताच्या बँगलोरमध्ये आत्म्याने परिपूर्ण, अभिषिक्त, सक्रिय सेवेत सहभागी प्रशिक्षणआणि सिद्धांताच्या दृष्टीने योग्य व परमेश्वराच्या वचनाच्या बौद्धिक दृष्टीने प्रेरणादायक अभ्यासासह पवित्र आत्म्याच्या अलौकिक सामर्थ्यात विद्यार्थ्यांस सेवेसाठी तयार करते. आम्ही सेवेसाठी संपूर्ण व्यक्तिमत्त्वाच्या विकासावर विश्वास ठेवतो. तसेच या प्रशिक्षणात ईश्वरीय चारित्र्य, परमेश्वराच्या वचनाचा गंभीर पाया, आणि चिन्ह, चमत्कार व अद्‌त कृत्ये यावर जोर दिला जातो—सर्वकाही प्रभुच्या निकट सान्निध्यात प्रवाहित होते.

ऑल पीपल्स चर्च बाइबल कॉलेज (एपीसी-बीसी) मध्ये, योग्य शिक्षणाशिवाय, आम्ही प्रत्यक्षपणे देवाचे प्रेम, अभिषेक आणि पवित्र आत्म्याचे सान्ध्यि आणि देवाच्या अलौकिक कार्यावर जोर देतो. अनेक तरूण स्त्रीपुरुषांनी हे प्रशिक्षण घेतले आहे आणि त्यांच्या आयुष्यात देवाचे पाचारण पूर्ण करण्यासाठी त्यांना सेवेत पाठविण्यात आले आहे.

पुढील तीन पदव्या दिल्या आहेत,

- मध्ये एक वर्षांचा प्रमाणपत्र अभ्यासक्रम थिओलॉजी अँड ख्रिश्चन मिनिस्ट्री (C.Th.)
- मध्ये दोन वर्षांचा डिप्लोमा अभ्यासक्रम थिओलॉजी अँड ख्रिश्चन मिनिस्ट्री (Dip.Th.)
- मध्ये तीन वर्षांचा स्नातक अभ्यासक्रम थिओलॉजी अँड ख्रिश्चन मिनिस्ट्री (B.Th.)

वर्ग प्रत्येक आठवड्याच्या दिवशी, **सोमवार ते शुक्रवार भारतीय वेळ (UTC+5:30) सकाळी 9 ते दुपारी 12** पर्यंत चालविले जातात. आम्ही तीन शिक्षण पर्याय देऊ करतो

ऑन-कॅम्पस : कॅम्पसमध्ये वैयक्तिकरित्या वर्गांना उपस्थित रहा
ऑनलाइन : ऑनलाइन प्रत्यक्ष व्याख्यानांना उपस्थित रहा
ई-लर्निंग : ऑनलाइन पोर्टल **apcbiblecollege.org/elearn** द्वारे स्वतःच्या गतीने शिकणे.

ऑनलाइन अर्ज, करण्यासाठी आणि कॉलेज, अभ्यासक्रम, पात्रता निकष, शिकवणी खर्च आणि अर्ज डाउनलोड करण्यासाठी अधिक माहितीकरिता, कृपया या संकेतस्थळास भेट द्या **apcbiblecollege.org.**

पवित्रशास्त्र देवाच्या अनेक पैलूंचे प्रकटीकरण करते. त्यांपैकी देवाचे सर्वात सामर्थ्यशाली प्रकटीकरण म्हणजे तो "पिता" आहे हे होय. देव आपला स्वर्गीय पिता आहे. प्रभु येशूने आपल्याला देवाला "आमचा पिता" असे म्हणण्यास शिकवले. पवित्रशास्त्र आपल्यासाठी पित्याच्या प्रेमाचे प्रकटीकरण करते. हे पुस्तक पित्याच्या प्रेमावरील एक अभ्यास आहे. देवाचे आपल्यावरील प्रेम आपण किती समजतो, यावर आपण देवावर कसे प्रेम करतो, स्वतःवर कसे प्रेम करतो आणि इतरांवर कसे प्रेम करतो हे अवलंबून असते.

स्वर्गातील आपला पिता देव आपल्यावर अटविरहित आणि अमर्याद प्रेम करतो. आपल्यावरील पित्याच्या प्रेमाची सर्वात महान अभिव्यक्ती आणि प्रकटिकरण म्हणजे येशू ख्रिस्ताचा क्रूस होय. जेव्हा आपण पित्याचे आपल्यावरील प्रेम जाणतो, त्यावर विश्वास ठेवतो, ते स्वीकारतो आणि त्यात विसावतो, तेव्हा सर्व काही बदलते. आपण बरे होतो, संपूर्ण बनतो आणि आपल्या सर्व तुटलेपणातून व बंधनांतून मुक्त होतो. जेव्हा आपण पित्याच्या प्रेमातून जीवन जगतो, तेव्हा जसे आपल्यावर प्रेम केले गेले तसे आपण प्रेम करतो. आपण देवावर मुक्तपणे प्रेम करतो. आपण इतरांवर मुक्तपणे प्रेम करतो. आपण विजेत्यांपेक्षाही अधिक अशा लोकांसारखे जगतो, ज्यांनी देवाच्या अटळ प्रेमाद्वारे जीवनातील सर्व आव्हाने आणि अंधकाराच्या दुष्ट शक्तींवर विजय मिळवला आहे. हे पुस्तक **तुमच्यासाठी** आहे!

All Peoples Church & World Outreach
319, 2nd Floor, 7th Main, HRBR Layout,
2nd Block, Kalyan Nagar, Bangalore 560 043
Karnataka, INDIA

Phone: +91-80-25452617
Email: contact@apcwo.org
Website: apcwo.org